EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 15.12.2020.
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (digitālo pakalpojumu tiesību akts), ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Kopš Direktīvas 2000/31/EK[1] (Elektroniskās tirdzniecības direktīva) pieņemšanas ir radušies jauni un inovatīvi informācijas sabiedrības (digitālie) pakalpojumi, kas ir mainījuši Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvi un ietekmējuši un pārveidojuši to, kā viņi sazinās, iesaistās, patērē un veic darījumdarbību. Šie pakalpojumi ir būtiski ietekmējuši sociālo un ekonomisko pārveidi Savienībā un pasaulē. Tajā pašā laikā šo pakalpojumu izmantošana ir kļuvusi arī par jaunu risku un problēmu avotu gan sabiedrībai kopumā, gan personām, kas šos pakalpojumus izmanto. Digitālie pakalpojumi var palīdzēt sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus, veicinot ekonomisko, sociālo un vidisko ilgtspēju. Covid-19 krīze ir parādījusi, kāda ir digitālo tehnoloģiju nozīme visos modernās dzīves aspektos. Tā ir skaidri parādījusi mūsu ekonomikas un sabiedrības atkarību no digitālajiem pakalpojumiem un izcēlusi gan ieguvumus, gan riskus, kas izriet no pastāvošā digitālo pakalpojumu darbības regulējuma.

Savā paziņojumā "Eiropas digitālās nākotnes veidošana"[2] Komisija paudusi apņemšanos atjaunināt horizontālos noteikumus, kas paredz digitālo pakalpojumu sniedzēju, īpaši tiešsaistes platformu, atbildību un pienākumus.

To darot, Komisija ir ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta pašiniciatīvas ziņojumos konstatētās problēmas un analizējusi tajos minētos priekšlikumus. Balstoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu, Eiropas Parlaments pieņēma divas rezolūcijas — "Digitālo pakalpojumu tiesību akts: vienotā tirgus darbības uzlabošana"[3] un "Digitālo pakalpojumu tiesību akts: komerctiesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē"[4]. Neleģislatīvās procedūras ietvaros Eiropas Parlaments arī pieņēma rezolūciju "Digitālo pakalpojumu tiesību akts un ar pamattiesību ievērošanu saistītās problēmas"[5]. Pēc būtības rezolūcijas daudzos aspektos cita citu papildina. Tajās iekļauts stingrs aicinājums saglabāt Elektroniskās tirdzniecības direktīvas pamatprincipus un aizsargāt pamattiesības tiešsaistes vidē, kā arī tiešsaistes anonimitāti, kad vien tas tehniski ir iespējams. Rezolūcijās pausts aicinājums nodrošināt pārredzamību un noteikt informēšanas pienākumus un pārskatatbildību digitālo pakalpojumu sniedzējiem un atbalstīta iedarbīgu pienākumu noteikšana attiecībā uz nelikumīga satura novēršanu tiešsaistē. Tajās arī atbalstīta publiska pārraudzība ES un valstu līmenī un sadarbība starp dažādo jurisdikciju kompetentajām iestādēm tiesību aktu izpildē, īpaši risinot pārrobežu jautājumus.

Rezolūcijā "Digitālo pakalpojumu tiesību akts: vienotā tirgus darbības uzlabošana" izteikts aicinājums īstenot vērienīgu pastāvošā ES elektroniskās tirdzniecības tiesiskā regulējuma reformu, vienlaikus saglabājot pamatprincipus attiecībā uz atbildības (saistību) režīmu, vispārējas pārraudzības aizliegumu un iekšējā tirgus klauzulu, kas rezolūcijā atzīti par

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0067&from=LV.

[3] Eiropas Parlamenta rezolūcija par vienotā tirgus darbības uzlabošanu (2020/2018(INL)).

[4] Eiropas Parlamenta rezolūcija par komerctiesību un civiltiesību noteikumu pielāgošanu komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē (2020/2019(INL)).

[5] Eiropas Parlamenta rezolūcija par digitālo pakalpojumu tiesību aktu un ar pamattiesību ievērošanu saistītajām problēmām (2020/2022(INI)).

joprojām aktuāliem. Apstiprinot Elektroniskās tirdzniecības direktīvas mērķus, rezolūcijā pausts aicinājums īstenot pasākumus, kuru pamatā ir patērētāju aizsardzība, iekļaujot detalizētu iedaļu par tiešsaistes tirdzniecības vietām, un kuri nodrošina patērētāju uzticēšanos digitālajai ekonomikai, vienlaikus ievērojot lietotāju pamattiesības. Rezolūcijā arī atbalstīti noteikumi konkurētspējīgas digitālās vides veidošanai Eiropā un digitālo pakalpojumu tiesību akts tiek skatīts kā standartu noteicējs pasaules līmenī.

Rezolūcijā "Digitālo pakalpojumu tiesību akts: komerctiesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē" izteiks aicinājums īstenot vairāk taisnīguma, pārredzamības un pārskatatbildības digitālo pakalpojumu satura moderācijas procesos, nodrošinot pamattiesību ievērošanu un garantējot iespēju neatkarīgi izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Rezolūcijā ietverts arī lūgums pēc paziņošanas un rīcības mehānisma nelikumīga satura novēršanai, visaptverošiem noteikumiem par reklāmu tiešsaistē, ieskaitot mērķorientētu reklāmu, un viedlīgumu izstrādāšanas un izmantošanas.

Neleģislatīvajā rezolūcijā "Digitālo pakalpojumu tiesību akts un ar pamattiesību ievērošanu saistītās problēmas" izcelta nepieciešamība pēc juridiskās skaidrības platformām un lietotājiem un pamattiesību ievērošanas, ņemot vērā tehnoloģiju straujo attīstību. Tajā pausts aicinājums pieņemt saskaņotus noteikumus attiecībā uz nelikumīga satura novēršanu tiešsaistē, atbrīvojumu no atbildības (saistību izņēmumu) un satura moderāciju. Rezolūcijā ietverti arī skaidri ziņošanas un pārredzamības pienākumi platformām un iestādēm. Arī Padomes secinājumos[6] atzinīgi novērtēts Komisijas paziņojums par digitālo pakalpojumu tiesību aktu, uzsverot, ka ir "vajadzīgi skaidri un saskaņoti uz faktiem balstīti noteikumi par pienākumiem un atbildību attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem, kas interneta starpniekiem garantētu pienācīgu juridiskās noteiktības līmeni", un uzsverot, ka ir "jāuzlabo Eiropas spējas un valsts iestāžu sadarbība, saglabājot un stiprinot vienotā tirgus pamatprincipus, un jāpastiprina iedzīvotāju drošība un jāaizsargā viņu tiesības digitālajā jomā visā vienotajā tirgū". Aicinājums rīkoties tika atkārtots Eiropadomes 2020. gada 2. oktobra secinājumos[7].

Balstoties uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktajiem pamatprincipiem, kuri joprojām ir spēkā, priekšlikumā mēģināts nodrošināt vislabākos apstākļus inovatīvu digitālo pakalpojumu sniegšanai iekšējā tirgū, veicināt drošību tiešsaistē un pamattiesību aizsardzību un izveidot spēcīgu un noturīgu pārvaldības struktūru iedarbīgai starpniecības pakalpojumu sniedzēju uzraudzībai.

Priekšlikumā ir noteikti skaidri pienākumi un pārskatatbildība starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, īpaši tiešsaistes platformām, piemēram, sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem un tirdzniecības vietām. Nosakot skaidrus uzticamības pārbaudes pienākumus noteiktiem starpniecības pakalpojumiem, ieskaitot paziņošanas un rīcības procedūras attiecībā uz nelikumīgu saturu un iespēju apstrīdēt platformu satura moderācijas lēmumus, priekšlikuma nolūks ir uzlabot lietotāju drošību tiešsaistē visā Savienībā un viņu pamattiesību aizsardzību. Turklāt atsevišķu tiešsaistes platformu pienākums saņemt, uzglabāt un daļēji pārbaudīt un publicēt informāciju par tirgotājiem, kuri izmanto to pakalpojumus, nodrošinās drošāku un pārredzamāku tiešsaistes vidi patērētājiem. Atzīstot ļoti lielu tiešsaistes platformu īpašo ietekmi uz mūsu ekonomiku un sabiedrību, priekšlikumā ir noteikti augstāki pārredzamības un pārskatatbildības standarti attiecībā uz to, kā šādu platformu nodrošinātāji veic satura

[6] Padomes secinājumi par Eiropas digitālās nākotnes veidošanu, 8711/20, 2020. gada 9. jūnijs, https://www.consilium.europa.eu/media/44389/st08711-en20.pdf.
[7] https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf.

moderāciju, kā arī attiecībā uz reklāmu un algoritmiskiem procesiem. Priekšlikumā ir noteikti pienākumi ļoti lielām platformām novērtēt savu sistēmu radītos riskus, lai izstrādātu atbilstīgus riska pārvaldības rīkus savu pakalpojumu integritātes aizsargāšanai pret manipulatīvu paņēmienu izmantošanu. Operatīvais slieksnis pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas šie pienākumi, ietver tās tiešsaistes platformas, kurām ir plaša mēroga auditorijas sasniedzamība Savienībā (pašreizējās aplēses liecina par vairāk nekā 45 miljoniem pakalpojuma saņēmēju). Šis slieksnis ir samērīgs ar riskiem, ko rada šo platformu auditorijas sasniedzamība Savienībā; Savienības iedzīvotāju skaitam mainoties noteiktas procentuālās daļas apmērā, Komisija pielāgos pakalpojumu saņēmēju skaita slieksni, lai tas pastāvīgi atbilstu 10 % Savienības iedzīvotāju. Papildus digitālo pakalpojumu tiesību aktā tiks noteikts kopregulējuma atbalsta mehānisms, cita starpā balstoties uz pastāvošajām brīvprātīgajām iniciatīvām.

Priekšlikumā ir saglabāti Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktie saistību noteikumi starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri nu jau ir nostiprinājušies kā digitālās ekonomikas pamats un palīdz aizsargāt pamattiesības tiešsaistē. Šos noteikumus ir analizējusi Eiropas Savienības Tiesa, tā sniedzot vērtīgus skaidrojumus un norādījumus. Tomēr, lai nodrošinātu rezultatīvu saskaņošanu visā Savienībā un izvairītos no juridiskās sadrumstalotības, ir nepieciešams šos noteikumus iekļaut regulā. Lietderīgi ir arī precizēt dažus šo noteikumu aspektus, lai risinātu pastāvošo stimulu trūkumu attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzēju pašu veiktu brīvprātīgu izmeklēšanu ar nolūku nodrošināt viņu pakalpojumu lietotāju drošību un padarītu viņu lomu skaidrāku no patērētāju perspektīvas noteiktos apstākļos. Šiem precizējumiem būtu jāpalīdz maziem inovatīvu pakalpojumu sniedzējiem izvērst savu darbību un attīstīties, pateicoties lielākai juridiskajai noteiktībai.

Dziļākam digitālo pakalpojumu vienotajam tirgum bez robežām ir nepieciešama pastiprināta sadarbība starp dalībvalstīm, lai garantētu ierosinātajā regulā izklāstīto jauno noteikumu iedarbīgu pārraudzību un izpildi. Priekšlikumā ir noteikta skaidra atbildība dalībvalstīm uzraudzīt to teritorijā reģistrēto pakalpojumu sniedzēju atbilstību ierosinātajā regulā noteiktajiem pienākumiem. Tas nodrošina ātrāko un visiedarbīgāko noteikumu izpildi un aizsargā visus ES iedzīvotājus. Mērķis ir nodrošināt vienkāršus un skaidrus procesus gan iedzīvotājiem, gan pakalpojumu sniedzējiem saziņai ar uzraugošajām iestādēm. Ja parādās sistēmiski riski Savienības mērogā, ierosinātajā regulā ir noteikta Savienības līmeņa uzraudzība un izpilde.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Esošais ES tiesiskais regulējums attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem galvenokārt ir balstīts uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvu. Ierosinātā regula neskar Elektroniskās tirdzniecības direktīvu un balstās uz tās noteikumiem, īpaši uz 3. pantā noteikto iekšējā tirgus principu. Ierosinātā regula nodrošina sadarbības un koordinācijas mehānismu tajā noteikto pienākumu uzraudzībai. Attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo saistību izņēmumu horizontālo sistēmu regulas priekšlikumā ierosināts svītrot Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 12.–15. pantu un iestrādāt tos regulā, saglabājot saistību izņēmumus šādiem pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas interpretāciju.

Atkarībā no katras dalībvalsts tiesību sistēmas un attiecīgās tiesību jomas valsts tiesu vai administratīvās iestādes var likt starpniecības pakalpojumu sniedzējiem rīkoties, lai vērstos pret noteiktiem īpašiem nelikumīga satura elementiem. Šādi rīkojumi, īpaši tad, ja tajos pieprasīts pakalpojumu sniedzējam novērst nelikumīga satura atkārtotu parādīšanos, ir jāizdod

saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, īpaši vispārējas pārraudzības pienākumu aizliegumu, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa[8]. Šis priekšlikums, īpaši tā 8. pants, neskar šo judikatūru. Priekšlikumam jānodrošina pienācīgs pamats spēcīgu tehnoloģiju izstrādei, lai novērstu nelikumīgas informācijas atkārtotu parādīšanos, līdztekus apjomīgiem aizsardzības pasākumiem likumīga satura kļūdainas izņemšanas novēršanai. Šādus rīkus varētu izstrādāt, balstoties uz brīvprātīgu vienošanos starp visām iesaistītajām personām, un dalībvalstīm šādi rīki būtu jāveicina. Visu starpniecības pakalpojumu sniegšanā iesaistīto personu interesēs ir pieņemt un īstenot šādas procedūras. Šīs regulas noteikumiem attiecībā uz saistībām nevajadzētu kavēt dažādo ieinteresēto personu īstenotu uz digitālajām tehnoloģijām balstītu aizsardzības, identifikācijas un automatizētas atpazīšanas tehnisko sistēmu izstrādi un produktīvu darbību Regulā (ES) 2016/679 noteikto ierobežojumu ietvaros.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Ar ierosināto regulu ievieš horizontālu sistēmu visām satura, produktu, pakalpojumu un starpniecības pakalpojumu darbību kategorijām. Šāda satura, produktu vai pakalpojumu iespējamais nelikumīgais raksturs šajā regulā nav definēts, taču tas izriet no Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem, kuri saskan ar Savienības tiesību aktiem.

Konkrētās nozares instrumenti nesedz visas regulējuma plaisas, kas norādītas ietekmes novērtējuma ziņojumā: tie nenodrošina pilnīgus noteikumus par procesuālajiem pienākumiem saistībā ar nelikumīgu saturu un ietver tikai pamatnoteikumus attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju pārredzamību un pārskatatbildību un ierobežotus pārraudzības mehānismus. Turklāt konkrētās nozares tiesību akti ietver situācijas, kurās nepieciešamas pielāgotas pieejas. Attiecībā uz darbības jomu tie ir divējādi ierobežoti. Pirmkārt, konkrētās nozares intervences risina nelielu problēmu apakšgrupu (piemēram, autortiesību pārkāpumi, teroristisks saturs, bērnu pornogrāfija, nelikumīgi naidīgi izteikumi, atsevišķi nelikumīgi produkti). Otrkārt, tie attiecas tikai uz šāda satura izplatīšanu ar noteikta veida pakalpojumu starpniecību (piemēram, tiešsaistes platformu apakšgrupa autortiesību pārkāpumu gadījumā, tikai video koplietošanas platformas un tikai attiecībā uz audiovizuālu teroristisku saturu vai naidīgiem izteikumiem). Tomēr ir svarīgi precizēt saikni starp ierosināto regulu un konkrētās nozares instrumentiem.

Ierosinātā regula papildina pastāvošos konkrētās nozares tiesību aktus un neietekmē to esošo ES tiesību aktu piemērošanu, kuri regulē noteiktus informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanas aspektus un tiek piemēroti kā *lex specialis*. Piemēram, pienākumi, kuri noteikti Direktīvā 2010/13/ES par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva (AVMPD)), kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/1808, attiecībā uz audiovizuālo saturu un audiovizuāliem komercpaziņojumiem turpinās būt spēkā. Tomēr šī regula attiecas uz šiem pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl AVMPD vai citos Savienības tiesību aktos, piemēram, regulas priekšlikumā par teroristiska satura izplatīšanas tiešsaistē novēršanu, nav konkrētāku viņiem piemērojamu noteikumu.

Sistēma, kas izveidota Regulā (ES) 2019/1150 par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos, lai nodrošinātu, ka šādu pakalpojumu komerciālajiem lietotājiem un korporatīvo tīmekļa vietņu lietotājiem attiecībā uz tiešsaistes meklētājprogrammām tiek nodrošināta atbilstīga pārredzamība, taisnīgums un iedarbīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tiks piemērota kā *lex specialis.*

[8] Piemēram, 2019. gada 3. oktobra spriedums, *Glawischnig-Piesczek* (C-18/18).

Turklāt šajā priekšlikumā izklāstītie noteikumi papildinās patērētāju aizsardzības *acquis*, īpaši attiecībā uz Direktīvu (ES) 2019/2161, ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK, 2005/29/EK un 2011/83/ES, kas nosaka konkrētus noteikumus pārredzamības uzlabošanai atsevišķos informācijas sabiedrības pakalpojumu aspektos.

Šis priekšlikums neskar Regulu (ES) 2016/679 (Vispārīgā datu aizsardzības regula) un citus Savienības noteikumus par persondatu un saziņas privātuma aizsardzību. Piemēram, pasākumi attiecībā uz reklāmu tiešsaistes platformās papildina, taču negroza pastāvošos noteikumus par piekrišanu un tiesībām iebilst pret persondatu apstrādi. Tie nosaka pārredzamības pienākumus attiecībā pret tiešsaistes platformu lietotājiem, un šī informācija viņiem ļaus arī īstenot savas datu subjektu tiesības. Tie arī ļauj iestādēm un pārbaudītiem pētniekiem kontrolēt, kā reklāma tiek atainota un kā tā tiek mērķēta.

Priekšlikumu papildinās turpmākas darbības Eiropas Demokrātijas rīcības plāna (COM(2020) 790 *final*) ietvaros ar mērķi stiprināt iedzīvotāju ietekmi un veidot noturīgāku demokrātiju Savienībā. Jo īpaši šīs regulas noteikumi par rīcības kodeksiem varētu kalpot par pamatu pārskatītam un stiprinātam Prakses kodeksam dezinformācijas jomā, kas šos noteikumus papildinātu, balstoties uz Komisijas norādījumiem.

Priekšlikums arī pilnībā saskan ar līdztiesības stratēģijām, kuras Komisija ir pieņēmusi Līdztiesības savienības kontekstā, un atbalsta tās. Priekšlikums neskar Komisijas iniciatīvu darba apstākļu uzlabošanai cilvēkiem, kuri ir nodarbināti ar digitālo platformu starpniecību.

Visbeidzot, ierosinātā regula balstās uz 2018. gada Ieteikumu par nelikumīgu saturu[9]. Tajā ņemta vērā pieredze no Komisijas atbalstītiem pašregulējuma centieniem, piemēram: Produktu drošuma solījums (*Product Safety Pledge*)[10], Saprašanās memorands attiecībā uz viltotām precēm[11], Rīcības kodekss nelikumīgu naidīgu izteikumu samazināšanai[12] un ES Interneta forums teroristiska satura problēmas risināšanai.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants, kurā noteikta pasākumu īstenošana iekšējā tirgus darbības nodrošināšanai.

Šī priekšlikuma galvenais mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību īpaši attiecībā uz pārrobežu digitālo pakalpojumu (konkrētāk, starpniecības pakalpojumu) sniegšanu. Saskaņā ar šo mērķi priekšlikums tiecas nodrošināt saskaņotus nosacījumus inovatīvu pārrobežu pakalpojumu attīstībai Savienībā, risinot un novēršot šķēršļus šādai darījumdarbībai, kas izriet no atšķirībām valstu tiesību aktu attīstībā, ņemot vērā to, ka vairākas dalībvalstis ir pieņēmušas vai plāno pieņemt tiesību aktus par tādiem jautājumiem kā nelikumīga satura izņemšana tiešsaistē, uzticamības pārbaudes, paziņošanas un rīcības procedūras un pārredzamība. Tajā pašā laikā priekšlikums nodrošina digitālo pakalpojumu

[9] Komisijas Ieteikums (2018. gada 1. marts) par pasākumiem efektīvai cīņai pret nelikumīgu saturu tiešsaistē, C(2018) 1177 *final*.

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en.

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en.

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en.

pienācīgu uzraudzību un sadarbību starp iestādēm ES līmenī, tā veicinot uzticību iekšējam tirgum, inovāciju un izaugsmi tajā.

- **Subsidiaritāte**

Ņemot vērā to, ka internets pēc būtības ir pārrobežu, iepriekš minētie likumdošanas centieni valstu līmenī kavē pakalpojumu sniegšanu un saņemšanu visā Savienībā un nav iedarbīgi drošības un Savienības iedzīvotāju un uzņēmumu tiesību vienādas aizsardzības nodrošināšanā tiešsaistē. Nosacījumu saskaņošana inovatīvu pārrobežu digitālo pakalpojumu attīstībai Savienībā, vienlaikus nodrošinot drošu tiešsaistes vidi, ir iespējama tikai Savienības līmenī.

Savienības līmeņa rīcība nodrošina paredzamību un juridisko noteiktību un samazina atbilstības nodrošināšanas izmaksas visā Savienībā. Tajā pašā laikā tā veicina visu Savienības iedzīvotāju vienādu aizsardzību, nodrošinot, ka starpniecības pakalpojumu sniedzēju darbības nelikumīga satura novēršanai tiešsaistē ir konsekventas neatkarīgi no viņu darījumdarbības vietas. Labi saskaņota, Savienības līmenī pastiprināta uzraudzības sistēma nodrošina arī konsekventu pieeju starpniecības pakalpojumu sniedzējiem visās dalībvalstīs.

Lai iedarbīgi aizsargātu lietotājus tiešsaistē un izvairītos no tā, ka Savienībā reģistrēti digitālo pakalpojumu sniedzēji ir pakļauti neizdevīgiem konkurences nosacījumiem, ir jāiekļauj arī attiecīgie ārpus Savienības reģistrētie pakalpojumu sniedzēji, kuri darbojas iekšējā tirgū.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums tiecas veicināt starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildīgu un rūpīgu rīcību, lai nodrošinātu drošu tiešsaistes vidi, kas ļauj Savienības iedzīvotājiem un citām personām brīvi īstenot savas pamattiesības, īpaši vārda un informācijas brīvību. Priekšlikuma galvenie aspekti nodrošina, ka regulā ir iekļauts tikai tas, kas ir absolūti nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

Konkrētāk, priekšlikumā noteikti asimetriski uzticamības pārbaudes pienākumi dažāda veida digitālo pakalpojumu sniedzējiem atkarībā no to lieluma un sniegto pakalpojumu rakstura nodrošināt, ka to pakalpojumi netiek ļaunprātīgi izmantoti nelikumīgām darbībām un ka pakalpojumu sniedzēji darbojas atbildīgi. Šī pieeja noteiktas konstatētās problēmas risina tikai tur, kur tās konstatētas, neapgrūtinot tos pakalpojumu sniedzējus, kurus šīs problēmas neskar. Atsevišķi apjomīgi pienākumi attiecas tikai uz ļoti lielām tiešsaistes platformām, kuras auditorijas sasniedzamības dēļ ir ieguvušas centrālu, sistēmisku lomu publisko debašu un ekonomisko darījumu veicināšanā. Ļoti mazi pakalpojumu sniedzēji ir atbrīvoti no pienākumiem.

Attiecībā uz ārpus Savienības reģistrētiem digitālo pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, regulā ir noteikta prasība iecelt juridisko pārstāvi Savienībā, lai nodrošinātu iedarbīgu pārraudzību un nepieciešamības gadījumā izpildi.

Proporcionāli pienākumiem un ņemot vērā digitālo pakalpojumu pārrobežu raksturu, priekšlikums ieviesīs sadarbības mehānismu dalībvalstīs ar pastiprinātu Savienības līmeņa pārraudzību attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām. Turklāt priekšlikumā nav grozīti konkrētās nozares tiesību akti vai tajos noteiktie izpildes un pārvaldības mehānismi, taču ir noteikta horizontāla sistēma aspektiem, kuri pārsniedz konkrētās nozares tiesību aktos regulētu specifisku saturu vai pakalpojumu apakškategorijas.

Izveidojot skaidru sistēmu, ko papildina dalībvalstu sadarbība, kā arī pašregulējums, šī priekšlikuma mērķis ir uzlabot juridisko noteiktību un vairot uzticēšanos, vienlaikus saglabājot būtiskumu un iedarbīgumu ilgtermiņā, pateicoties sadarbības sistēmas elastībai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants ļauj likumdevējam pieņemt regulas un direktīvas.

Komisija ir nolēmusi nākt klajā ar regulas priekšlikumu, lai nodrošinātu konsekventu aizsardzības līmeni visā Savienībā un novērstu atšķirības, kas kavē attiecīgo pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū, kā arī garantētu tiesību vienādu aizsardzību un vienādus pienākumus uzņēmumiem un patērētājiem visā iekšējā tirgū. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pārredzamību gan uzņēmējiem, gan patērētājiem. Ierosinātā regula arī nodrošina tiesību un pienākumu konsekventu pārraudzību un līdzvērtīgas sankcijas visās dalībvalstīs, kā arī produktīvu sadarbību starp uzraudzības iestādēm dažādās dalībvalstīs un Savienības līmenī.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Šis priekšlikums ir balstīts uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvas izvērtēšanu, kas tika veikta līdztekus ietekmes novērtējumam, kurš papildina priekšlikumu. Elektroniskās tirdzniecības direktīvas konkrētie mērķi bija nodrošināt i) labi funkcionējošu iekšējo tirgu digitālajiem pakalpojumiem; ii) rezultatīvu nelikumīga satura izņemšanu tiešsaistē, pilnībā ievērojot pamattiesības; un iii) pienācīgu informētības un pārredzamības līmeni patērētājiem.

Attiecībā uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvas **produktivitāti** izvērtējums liecina, ka, lai gan Elektroniskās tirdzniecības direktīva ir nodrošinājusi būtisku stimulu digitālo pakalpojumu iekšējā tirgus izaugsmei un ļāvusi jauniem šādu pakalpojumu sniedzējiem ienākt tirgū un izvērst savu darbību, sākotnējie mērķi nav pilnībā sasniegti.

Jo īpaši digitālās ekonomikas dinamiskā izaugsme un jauna veida pakalpojumu sniedzēju rašanās izraisa noteiktas jaunas problēmas, ko dalībvalstis risina dažādi; sākotnējo mērķu kopums ir jāprecizē. Turklāt šīs tendences vēl vairāk apgrūtina esošo mērķu sasniegšanu, kā liecina pieaugošā juridiskā sadrumstalotība.

Izvērtējums arī parādīja, ka, lai gan vairāki jauni reglamentējošie instrumenti ir vērtīgs ieguldījums dažu Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteikto politikas mērķu sasniegšanā, tie nodrošina tikai konkrētās nozares risinājumus dažām pamatproblēmām (piemēram, noteikta veida nelikumīgu darbību pieaugums). Līdz ar to minētie instrumenti neatrisina šīs problēmas konsekventi visā digitālajā ekosistēmā, jo tie sedz tikai noteiktus pakalpojumu vai nelikumīga satura veidus. Turklāt, lai gan pašregulējuma iniciatīvas kopumā ir devušas pozitīvus rezultātus, tās nav iespējams juridiski izpildīt, un tās neaptver visus digitālās ekonomikas dalībniekus. Attiecībā uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvas **efektivitāti** jānorāda, ka direktīva radīja tikai ierobežotas papildu izmaksas dalībvalstu administrācijām un informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem. Izvērtējumā netika konstatētas īpaši augstas vai nesamērīgas izmaksas un netika pausts daudz satraukuma par ietekmi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Galvenais satraukums šajā ziņā ir saistīts ar skaidrības trūkumu sadarbības mehānismā dalībvalstīs, kas rada slogu un izmaksu pārklāšanos par spīti direktīvā noteiktajam pretējam mērķim, īpaši attiecībā uz tiešsaistes platformu uzraudzību. Tas būtībā ir mazinājis iekšējā tirgus darbības uzturēšanas efektivitāti.

Attiecībā uz jautājumiem par to, vai Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktie mērķi **joprojām ir būtiski**, izvērtējums liecina, ka Elektroniskās tirdzniecības direktīvas mērķi

joprojām ir svarīgi, tomēr tajā pašā laikā ir vairākas jaunas tendences, kuras nav pienācīgi atspoguļotas pastāvošajos sabiedriskās politikas mērķos.

No vienas puses, atvērtā sabiedriskā apspriešana, mērķtiecīgi ieinteresēto personu komentāri, Eiropas Parlamenta ziņojumi[13], kā arī Padomes secinājumi[14] apstiprina, ka pastāvošie Elektroniskās tirdzniecības direktīvas principi un mērķi joprojām ir spēkā esoši. Tomēr kopš direktīvās stāšanās spēkā ir radušās jaunas informācijas asimetrijas un riski, īpaši saistībā ar jaunu tiešsaistes platformu (jo īpaši ļoti lielu platformu) rašanos un digitālās pārveides ievērojamo apmēru. Tā tas ir, piemēram, algoritmiskās lēmumu pieņemšanas jomā (kas ietekmē informāciju plūsmu pārvaldību tiešsaistē) vai tiešsaistes reklāmu sistēmās.

Izvērtējums apliecināja, ka Elektroniskās tirdzniecības direktīva **saskan** ar citām ES intervencēm kopš tās pieņemšanas. Izvērtējumā netika konstatēta arī iekšēja nesaskaņotība Elektroniskās tirdzniecības direktīvā.

Visbeidzot, vismaz daļu no izvērtējumā konstatētajiem faktiskajiem ieguvumiem, ko radījusi Elektroniskās tirdzniecības direktīva, var uzskatīt par **ES pievienoto vērtību**. Visticamāk, dalībvalstis būtu turpinājušas piemērot savas regulējuma sistēmas bez vienota principu kopuma, un dažās dalībvalstīs droši vien vēl arvien nebūtu horizontālu noteikumu. Tomēr bez pamatotiem pierādījumiem nav iespējams izdarīt pārliecības pilnus secinājumus par ES pievienotās vērtības apmēru.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Pēdējos piecos gados Komisija ir apspriedusies ar virkni dažādu ieinteresēto personu, ieskaitot digitālo pakalpojumu sniedzējus (piemēram, tiešsaistes platformas un citus starpniecības pakalpojumu sniedzējus), uzņēmumus, kuri nodarbojas ar tirdzniecību tiešsaistē, plašsaziņas līdzekļu izdevējus, zīmolu īpašniekus un citus uzņēmumus, sociālos partnerus, digitālo pakalpojumu lietotājus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, valstu iestādes, akadēmisko aprindu pārstāvjus, tehnisko kopienu, starptautiskās organizācijas un plašāku sabiedrību. Vairākos mērķtiecīgu apspriešanu posmos ir rūpīgi noskaidroti ieinteresēto personu viedokļi par pēdējo gadu problēmām saistībā ar digitālajiem pakalpojumiem un platformām.

Atvērta sabiedriskā apspriešana par digitālo pakalpojumu tiesību aktu ilga 14 nedēļas no 2020. gada 2. jūnija līdz 8. septembrim, tika saņemtas 2863 atbildes un aptuveni 300 nostājas dokumentu no dažādām ieinteresēto personu grupām. Lielāko daļu atbilžu iesniedza plašāka sabiedrība (66 % iesniedza Savienības pilsoņi, 8 %: trešo valstu pilsoņi), uzņēmumi / uzņēmējdarbības organizācijas (7,4 %), uzņēmumu apvienības (6 %) un NVO (5,6 %). Pēc tam sekoja valsts iestādes (2,2 %), akadēmiskās/pētniecības iestādes (1,2 %), arodbiedrības (0,9 %) un patērētāju un vides aizsardzības organizācijas (0,4 %).

Kopumā ieinteresēto personu vidū valda vispārēja vienprātība par nepieciešamību rīkoties, gan lai vairotu drošību tiešsaistē, gan lai veicinātu digitālo pakalpojumu iekšējo tirgu.

Ieinteresētās personas ir vienisprātis, ka Elektroniskās tirdzniecības direktīvas pamatprincipi joprojām ir būtiski un tie būtu jāsaglabā, ieskaitot iekšējā tirgus principu par digitālo pakalpojumu uzraudzību, saistību režīmu un vispārējas pārraudzības pienākumu aizliegumu.

[13] Eiropas Parlaments, turpat.

[14] Eiropas digitālās nākotnes veidošana, sk.: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/en/pdf.

Ieinteresētās personas arī lielā mērā piekrīt nepieciešamībai uzlabot regulējumu, ņemot vērā aktuālās problēmas, nosakot skaidrus, visā ES saskaņotus pienākumus pakalpojumu sniedzējiem. Lielākā daļa respondentu visās kategorijās norādīja, ka ir saskārušies ar kaitīgu un nelikumīgu saturu, precēm vai pakalpojumiem tiešsaistē, un īpaši pieminēja satraucošu kāpumu Covid-19 pandēmijas laikā. Liela daļa respondentu, kuri norādīja, ka ir ziņojuši digitālo pakalpojumu sniedzējiem par nelikumīgu saturu vai precēm, pauda neapmierinātību ar saņemto reakciju un ziņošanas mehānismu nelietderīgumu pēc saskaršanās ar nelikumīgu saturu vai precēm. Turklāt lietotāji uzskata, ka pastāv neatbilstība starp pakalpojumu sniedzēju norādīto politiku un konkrētām darbībām praksē.

Pastāv plaša vienprātība, tostarp apspriešanā piedalījušos pakalpojumu sniedzēju starpā, par nepieciešamību pēc vienkāršiem, standartizētiem, pārredzamiem paziņošanas un rīcības pienākumiem, kas būtu saskaņoti iekšējā tirgus ietvaros. Tas tiek uzskatīts par būtisku nosacījumu ātras reakcijas nodrošināšanai attiecībā uz nelikumīgu saturu un juridiskās skaidrības vairošanai platformu lietotājiem un mazām platformām, kas vēlas izvērst savu darbību iekšējā tirgū. Respondenti arī piekrīt tiesiskās aizsardzības mehānismu būtiskumam.

Attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietām vairākas ieinteresētās personas uzsvēra nepieciešamību pēc mērķtiecīgākiem pasākumiem, piemēram, tirgotāju identifikācijas.

Respondenti arī lielākoties piekrita tam, ka šo pienākumu teritoriālajā darbības jomā būtu jāietver visi dalībnieki, kuri piedāvā preces, informāciju vai pakalpojumus Savienībā, neatkarīgi no to darījumdarbības vietas. Liela daļa respondentu arī uzsvēra šo problēmu nozīmi īpaši attiecībā uz lielām platformām.

Ieinteresēto personu starpā valda vispārēja vienprātība, ka "kaitīgs" (taču ne obligāti nelikumīgs) saturs nebūtu jādefinē digitālo pakalpojumu tiesību aktā un nebūtu jāpakļauj izņemšanas pienākumam, jo tā ir delikāta joma ar smagām sekām attiecībā uz vārda brīvības aizsardzību.

Tomēr tas, kā algoritmiskās sistēmas ietekmē informācijas plūsmas tiešsaistē, izraisa satraukumu plašā ieinteresēto personu kategorijā. Vairākas ieinteresētās personas, īpaši pilsoniskās sabiedrības un akadēmisko aprindu pārstāvji, norādīja uz nepieciešamību pēc algoritmiskās pārskatatbildības un pārredzamības revīzijām, īpaši attiecībā uz to, kā tiek noteiktas prioritātes attiecībā uz informāciju un kādai informācijai tiek pievērsta uzmanība. Līdzīgi attiecībā uz reklāmu tiešsaistē ieinteresētās personas atkārtoti pauda lielu satraukumu par iespēju trūkumu lietotājiem rīkoties un jēgpilnas pārraudzības un izpildes trūkumu.

Attiecībā uz izpildi ieinteresēto personu starpā valda vispārēja vienprātība, ka iestāžu sadarbība būtu jāuzlabo gan pārrobežu līmenī, gan katras dalībvalsts iekšienē. ES līmeņa pārraudzība tiek uzskatīta par izšķirošu, un lielākā daļa respondentu atbalsta vienotu pārraudzības struktūru.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Priekšlikuma sagatavošanas darbi ir balstīti uz virkni pētījumu un ekspertu ieteikumiem, ieskaitot vairākus juridiskus pētījumus, kuros uzmanība koncentrēta uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvas īstenošanu un juridiskās sadrumstalotības situāciju[15], pētījumus par

[15] *Van Hoboken J. et al* (2018). *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online* (Starpniecības pakalpojumu mitināšana un nelikumīgs saturs tiešsaistē) un *Schwemer, S., Mahler, T. & Styri, H.* (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature* (Juridiskā analīze par starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepiedāvā mitināšanas pakalpojumus); *ICF, Grimaldi. The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures* (Saistību režīms un paziņošanas un rīcības procedūras), *SMART* 2016/0039.

algoritmisko pārredzamību un pārskatatbildību[16], kā arī iekšējos pētījumus par satura moderācijas izmaksām, saistību režīmiem starpniekiem un Eiropas līmeņa risinājuma neesamības izmaksām, kas veikti ar Eiropas Komisijas Kopīgā pētniecības centra atbalstu. Lai noskaidrotu plašākas sabiedrības viedokļus un izpratni, Komisija 2018. gadā īstenoja Eirobarometra aptauju ar reprezentatīvu izlasi, kuru veidoja vairāk nekā 33 000 respondentu no visām dalībvalstīm[17].

Juridiskā analīze ir balstīta arī uz bagātīgu judikatūras kopumu, īpaši Eiropas Savienības Tiesas lietām attiecībā uz vairākiem Elektroniskās tirdzniecības direktīvas un saistīto tiesību aktu noteikumiem, piemēram, noteikumiem saistībā ar termina "informācijas sabiedrības pakalpojumi" interpretāciju[18] vai noteikumiem attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzēju saistībām[19]. Komisija arī apkopoja zinātību un viedokļus mērķtiecīgu apspriešanos un iesaistes darbību gaitā, tostarp vairākos semināros, konferencēs, intervijās ar ekspertiem un tiesnešiem, konsultācijās ar Elektroniskās tirdzniecības ekspertu grupu, vairākās divpusējās sanāksmēs, kā arī analizējot organizāciju, nozares pārstāvju, pilsoniskās sabiedrības un akadēmisko aprindu pārstāvju iesniegtus *ad hoc* nostāju dokumentus un pētniecības dokumentus.

Visbeidzot, analīze ir balstīta uz papildu literatūras pārskatu, izpēti un pētījumu dokumentiem, kurus akadēmisko aprindu pārstāvji ir iesnieguši atvērtās sabiedriskās apspriešanas laikā, un citiem neatkarīgiem pētījumiem, ieskaitot pētījumu kopumu, kuri veikti pēc Eiropas Parlamenta pasūtījuma[20].

- **Ietekmes novērtējums**

Regulējuma kontroles padome sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām par ietekmes novērtējumu, ietverot tajā ierosinājumus uzlabojumiem[21]. Ietekmes novērtējuma ziņojums tika pārskatīts, ņemot vērā ierosinājumus, proti, precizējot saiknes starp digitālo pakalpojumu tiesību aktu un plašāku tiesisko regulējumu, sniedzot politikas risinājumu detalizētāku aprakstu un sīkāku analīzi par pamatā esošajiem pierādījumiem ietekmes novērtējuma ziņojuma pārskatītajā versijā.

---

[16] *Algorithmic Awareness building – State of the art report* (Algoritismās informētības veidošana — jaunāko tehnoloģiju ziņojums), *Optimity Advisors, SMART* 2017/ 0055; *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (Algoritmisko sistēmu pārvaldība un pārskatatbildības mehānismi), *LNE* (drīzumā). *SMART* 2018/37

[17] Eirobarometrs *TNS* (2018. gada jūlijs). *Eirobarometra 469. zibensaptauja: Nelikumīgs saturs tiešsaistē.*

[18] Piemēram, lieta C-108/09, *Ker-Optika*, ECLI:EU:C:2010:725, lieta C-291/13, *Papasavvas*, ECLI:EU:C:2014:2209, lieta C-484/14, *Tobias McFadden v. Sony Music*, ECLI:EU:C:2016:689; lieta C-434/15, *Asociación Profesional Élite Taxi*, ECLI:EU:C:2017:981 vai lieta C-390/18, *Airbnb Ireland UC*, ECLI:EU:C:2019:1112.

[19] Lietas C-236/08–C-238/08, *Google France and Google v. Vuitton*, ECLI:EU:C:2010:159; lieta C-324/09, *eBay*, ECLI:EU:C:2011:474; lieta C-70/10, *Scarlet*, ECLI:EU:C:2011:771; lieta C-360/10, *Netlog*, ECLI:EU:C:2012:85; lieta C-314/12, *UPC Telekabel Wien*, EU:C:2014:192; lieta C-484/14, *Tobias McFadden v. Sony Music*, ECLI:EU:C:2016:689 vai lieta C- 18/18, *Glawischnig*, ECLI:EU:C:2019:821.

[20] Digitālo pakalpojumu tiesību akts: vienotā tirgus darbības uzlabošana, pieejams: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_LV.html. Digitālo pakalpojumu tiesību akts:komerctiesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē, pieejams: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_EN.html. Digitālo pakalpojumu tiesību akts un ar pamattiesību ievērošanu saistītās problēmas, pieejams: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_EN.html.

[21] Saites uz kopsavilkumu un Regulējuma kontroles padomes pozitīvo atzinumu tiks iekļautas pēc to publicēšanas.

Digitālo pakalpojumu nozīme mūsu ekonomikā un sabiedrībā turpinās pieaugt, bet tāpat pieaugs arī digitālo pakalpojumu radītie riski. Pamatscenārija gadījumā Komisija turpinās īstenot esošos noteikumus, tostarp attiecībā uz nozarei raksturīgajām problēmām, un atbalstīs pastāvošos pašregulējuma centienus. Tomēr, saskaroties ar mainīgajām problēmām, dalībvalstis turpinās patstāvīgi pieņemt tiesību aktus. Valstu pasākumu dažādības radītā juridiskā sadrumstalotība ne tikai nespēs iedarbīgi novērst nelikumīgas darbības un aizsargāt iedzīvotāju pamattiesības visā ES, bet arī kavēs jaunu, inovatīvu pakalpojumu izplatīšanos iekšējā tirgū, nostiprinot to dažu dalībnieku pozīcijas, kuri var segt atbilstības nodrošināšanas papildu izmaksas. Šādā situācijā noteikumu izveide un izpilde lielākoties tiek atstāta ļoti lielu privātuzņēmumu ziņā, radot arvien pieaugošu informācijas asimetriju tiešsaistes pakalpojumu, to lietotāju un valsts iestāžu starpā.

Papildus pamatscenārijam tika novērtēti trīs galvenie politikas risinājumi. 1. risinājumā 2018. gada ieteikums tiktu kodificēts: tiktu noteikta virkne procesuālo pienākumu tiešsaistes platformām attiecībā uz to lietotāju veiktajām nelikumīgajām darbībām. Pienākumi ietvertu arī nepieciešamos aizsardzības līdzekļus lietotāju pamattiesību aizsardzībai un pārredzamības nodrošināšanai. Šis risinājums uzlabotu arī iestāžu administratīvās sadarbības mehānismus pārrobežu problēmu risināšanai, izveidojot digitālu koordinācijas mehānismu (*digital clearing house*) informācijas plūsmu veicināšanai. 2. risinājums papildus 1. risinājuma pasākumiem likvidētu stimulu trūkumu pakalpojumu sniedzējiem īstenot brīvprātīgus pasākumus nelikumīga satura novēršanai un ieviestu pasākumus pārredzamības uzlabošanai ieteikumu sistēmās un reklāmā. Izpildes un sadarbības mehānisms tiktu stiprināts, katrā dalībvalstī ieceļot centrālo koordinatoru. Uz iepriekšējos risinājumos iekļautajiem pasākumiem balstītais 3. risinājums ietver mērķtiecīgus, asimetriskus pasākumus ar stingrākiem pienākumiem ļoti lielām tiešsaistes platformām, kurās veidojas visaugstākais riska līmenis ES sabiedrībai un ekonomikai, kā arī noteiktus ierobežotus precizējumus attiecībā uz saistību režīmu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un ES pārvaldības sistēmu ar pastiprinātām pārraudzības un izpildes pilnvarām.

Konstatētās ekonomiskās un sociālās ietekmes novērtējums un iedarbīguma, efektivitātes, saskaņotības un samērīguma salīdzinājums parādīja, ka 3. risinājums visproduktīvāk sasniegtu ES iesaistīšanās mērķus, izveidojot samērīgu sistēmu, kura būtu spējīga pielāgoties jaunām problēmām dinamiskajā digitālajā pasaulē. 3. risinājumā ietvertos komponentus lielā mērā atbalstīja arī ieinteresētās personas, tostarp Eiropas Parlamenta un dalībvalstu pārstāvji.

Samazinot ar juridisko sadrumstalotību saistītās izmaksas, vēlamais risinājums atbalstītu Eiropas Savienības starpniecības pakalpojumu sniedzēju piekļuvi iekšējam tirgum un viņu spēju izvērst darbību. Lai gan gaidāmas izmaksas saistībā ar uzticamības pārbaudes pienākumu ievērošanu, ir paredzēts, ka tās kompensēs pastāvošās juridiskās sadrumstalotības samazināšana saskaņošanas rezultātā. Paredzams, ka tam būs pozitīva ietekme uz konkurētspēju, inovāciju un investīcijām digitālajos pakalpojumos, īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības jaunuzņēmumiem un uzņēmumiem, kuri izvērš savu darbību, piedāvājot platformas darījumdarbības modeļus, bet dažādā mērā arī attiecībā uz nozarēm, kuras balstās uz digitālo tirdzniecību un paplašinās, pateicoties tai.

Vēlamajā risinājumā attiecībā uz nelikumīga satura novēršanu tiešsaistē iecerēts noteikt saistību atbilstīgu sadalījumu starp starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, pakalpojumu saņēmējiem un iestādēm. Lai to panāktu, risinājumā ir ierosināta asimetriska pieeja uzticamības pārbaudes pienākumiem, kas noteikti ļoti lielām tiešsaistes platformām: tā ir uzraudzītas riska pārvaldības pieeja, kurā pārvaldības sistēmai ir būtiska loma izpildē. Asimetriskie pienākumi ir noteikti tikai ļoti lielām tiešsaistes platformām, kuras ir lieli uzņēmumi ar ievērojamu apgrozījumu un kurām, balstoties uz jaunākajiem datiem, ir lielākā auditorijas sasniedzamība. Līdz ar to, lai gan šie mērķtiecīgie pasākumi ir ierobežojošāki nekā

citiem uzņēmumiem noteiktie, tie ir samērīgi attiecībā uz uzņēmumu spēju nodrošināt atbilstību.

Ierosinātais risinājums valsts iestādēm samazinātu izmaksas, ko rada nepilnības un pārklāšanās pastāvošajā kārtībā sadarbībai ar iestādēm. Lai gan dalībvalstīm būtu jāsedz jaunas vai jau pastāvošas kompetentās iestādes iecelšanas izmaksas, paredzams, ka efektivitātes ieguvumi tās kompensēs individuālajām iestādēm, nodrošinot resursu koplietošanu, labākas informācijas plūsmas un skaidru procesu saziņai ar partneriestādēm iekšējā tirgū, kā arī pakalpojumu sniedzējiem.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šo priekšlikumu papildinošajā ietekmes novērtējumā ir konstatēta pievienotā vērtība attiecībā uz Savienības iesaistīšanos, lai risinātu juridiskās sadrumstalotības riskus, ko izraisa atšķirīgas reglamentējošās un uzraudzības pieejas (tā neņemot vērā pieaugošo paļaušanos uz digitālajiem pakalpojumiem un nepieciešamību pēc to drošuma) situācijā, kad iespējams pārrobežu digitālās tirdzniecības pieaugums par 1–1,8 %, t. i., pārrobežu apgrozījuma pieaugums, kas ir līdzvērtīgs 8,6–15,5 miljardiem EUR.

Attiecībā uz pasākumu izpildes pievienoto vērtību šis priekšlikums rada nozīmīgus efektivitātes ieguvumus dalībvalstu sadarbībā un atsevišķu resursu koplietošanā tehniskās palīdzības sniegšanai ES līmenī, satura moderācijas sistēmu, ieteikumu sistēmu un tiešsaistes reklāmas pārbaudīšanai un revidēšanai ļoti lielās tiešsaistes platformās. Tas savukārt rada izpildes un uzraudzības pasākumu lielāku iedarbīgumu, jo esošā sistēma lielā mērā balstās uz ierobežotu uzraudzības spēju nelielā skaitā dalībvalstu.

- **Pamattiesības**

Savienības un citu apgabalu iedzīvotāji ir pakļauti arvien pieaugošiem riskiem un kaitējumam tiešsaistē, sākot no nelikumīga satura un darbību izplatīšanas līdz ierobežotām pašizpausmes iespējām un citiem kaitējumiem sabiedrībai. Šajā tiesību akta priekšlikumā paredzētie politikas pasākumi ievērojami uzlabos situāciju, nodrošinot modernu, nākotnei piemērotu pārvaldības sistēmu, tā iedarbīgi aizsargājot visu iesaistīto personu, jo īpaši Savienības iedzīvotāju, tiesības un leģitīmās intereses. Priekšlikumā ir ierosināti svarīgi aizsardzības pasākumi iedzīvotāju pašizpausmes nodrošināšanai, vienlaikus uzlabojot lietotāju pārstāvniecību tiešsaistes vidē, kā arī citu pamattiesību īstenošanu, piemēram, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, nediskrimināciju, bērnu tiesību aizsardzību, kā arī persondatu un privātuma aizsardzību tiešsaistē.

Ierosinātā regula mazinās riskus attiecībā uz kļūdainu vai nepamatotu runas bloķēšanu, risinās atturošo ietekmi uz runas brīvību, veicinās informācijas saņemšanas un viedokļa paušanas brīvību, kā arī stiprinās lietotāju iespējas izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Atsevišķas grupas vai personas var būt neaizsargātas vai nelabvēlīgā situācijā attiecībā uz to iespējām izmantot tiešsaistes pakalpojumus to dzimuma, rases vai etniskās piederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ. Tās var nesamērīgi skart ierobežojumi un izņemšanas pasākumi, kas izriet no (apzinātas vai neapzinātas) neobjektivitātes, kuru, iespējams, lietotāji vai trešās personas ir ieviesuši paziņošanas sistēmās un kura var tikt kopēta platformu izmantotajos automatizētajos satura moderācijas rīkos. Priekšlikums mazinās diskriminācijas riskus īpaši šīm grupām vai personām un veicinās bērnu tiesību un cilvēka cieņas aizsardzību tiešsaistē. Priekšlikumā nelikumīga satura izņemšana un obligātu aizsardzības līdzekļu piemērošana ir pieprasīta tikai tad, ja lietotāju sniegtā informācija tiek izņemta, un šajā procesā ir ietverta paskaidrojošas informācijas sniegšana lietotājam un pakalpojumu sniedzēju nodrošināti sūdzības iesniegšanas mehānismi, kā arī ārējs mehānisms strīdu alternatīvai izšķiršanai. Turklāt priekšlikums nodrošinās ES

iedzīvotāju aizsardzību arī tad, ja viņi izmanto pakalpojumus, kurus sniedz pakalpojumu sniedzēji, kas nav reģistrēti Savienībā, taču aktīvi darbojas iekšējā tirgū, jo priekšlikuma noteikumi attiecas arī uz šādiem pakalpojumu sniedzējiem.

Attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju darījumdarbības brīvību jānorāda, ka uzņēmumiem radušās izmaksas kompensēs samazināta sadrumstalotība iekšējā tirgū. Priekšlikumā ir ierosināti aizsardzības pasākumi pakalpojumu sniedzēju sloga mazināšanai, ieskaitot pasākumus atkārtotu nepamatotu paziņojumu novēršanai un valsts iestāžu veiktu uzticamo signalizētāju iepriekšēju pārbaudīšanu. Turklāt atsevišķi pienākumi ir vērsti uz ļoti lielām tiešsaistes platformām, kurās nereti vērojami visbūtiskākie riski un kurām piemīt spēja absorbēt papildu slogu.

Ierosinātajā tiesību aktā ir saglabāts Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteiktais vispārējas pārraudzības pienākumu aizliegums, kurš pats par sevi ir būtisks nepieciešamā taisnīgā pamattiesību līdzsvara nodrošināšanai tiešsaistes vidē. Jaunajā regulā vispārējas pārraudzības pienākumi ir aizliegti, jo tie varētu nesamērīgi ierobežot lietotāju vārda brīvību un informācijas saņemšanas brīvību un radīt pārmērīgu slogu pakalpojumu sniedzējiem, tā nepamatoti traucējot to darījumdarbības brīvību. Aizliegums ierobežo arī tiešsaistes uzraudzības stimulus, un tam ir pozitīva ietekme uz persondatu un privātuma aizsardzību.

Visi priekšlikumā ierosinātie pasākumi pilnībā atbilst un ir saskaņoti ar persondatu aizsardzības, saziņas privātuma un privātās dzīves aizsardzības augstajiem standartiem, kas noteikti ES tiesību aktos.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikuma ietekme uz budžetu tiks segta no piešķīrumiem, kas paredzēti DFS 2021.–2027. gadam programmas "Digitālā Eiropa" un Vienotā tirgus programmas finansējuma ietvaros, kā aprakstīts šo regulas priekšlikumu papildinošajā tiesību akta finanšu pārskatā. Ietekme uz budžetu arī rada nepieciešamību pārplānot finanšu plāna 7. izdevumu kategoriju.

Šā regulas priekšlikuma finanšu pārskats ietver pašas regulas ietekmi uz budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija līdz šā likumdošanas instrumenta piemērošanas datumam izveidos visaptverošu sistēmu pastāvīgai tā iznākuma, rezultātu un ietekmes pārraudzībai. Balstoties uz izveidoto pārraudzības programmu, instrumenta izvērtēšana ir paredzēta piecu gadu laikā pēc tā stāšanās spēkā.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I nodaļā izklāstīti vispārīgie noteikumi, ieskaitot regulas priekšmetu un darbības jomu (1. pants) un galveno regulā izmantoto terminu definīcijas (2. pants).

II nodaļa ietver noteikumus par saistību izņēmumiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Konkrētāk, tajā uzskaitīti apstākļi, kādos tālākpārsūtīšanas (3. pants), pieglabāšanas (4. pants) un mitināšanas (5. pants) pakalpojumu sniedzēji ir atbrīvoti no saistībām par trešo personu informāciju, kuru tie nosūta un uzglabā. Tajā arī noteikts, ka saistību izņēmumus nav jāpārtrauc piemērot, ja starpniecības pakalpojumu sniedzēji veic brīvprātīgu izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai ievēro tiesību aktus (6. pants); un tajā paredzēts aizliegums noteikt šiem pakalpojumu sniedzējiem vispārējas pārraudzības pienākumu vai pienākumu aktīvi noskaidrot

faktus (7. pants). Visbeidzot, nodaļā noteikti starpniecības pakalpojumu sniedzēju pienākumi attiecībā uz valsts tiesu vai administratīvo iestāžu rīkojumiem par nelikumīga satura novēršanu (8. pants) un informācijas sniegšanu (9. pants).

III nodaļas piecās iedaļās ir noteikti uzticamības pārbaudes pienākumi saistībā ar pārredzamu un drošu tiešsaistes vidi.

1. iedaļā noteikti pienākumi, kas piemērojami visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, konkrēti, pienākums izveidot vienotu kontaktpunktu tiešas saziņas veicināšanai starp dalībvalstu iestādēm, Komisiju un padomi (10. pants); pienākums pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav reģistrēti nevienā dalībvalstī, bet piedāvā savus pakalpojumus Savienībā, iecelt juridisko pārstāvi tajā (11. pants); pienākums pakalpojumu sniedzējiem savos noteikumos skaidri aprakstīt jebkādus ierobežojumus, ko tie varētu noteikt savu pakalpojumu izmantošanai, un rīkoties atbildīgi, šos ierobežojumus piemērojot un īstenojot (12. pants); un pārredzamības ziņošanas pienākumi saistībā ar tādas informācijas izņemšanu, kas tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu vai ir pretrunā pakalpojumu sniedzēju noteikumiem, vai saistībā ar liegumu piekļūt šādai informācijai (13. pants).

2. iedaļā noteikti pienākumi mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri papildina 1. iedaļas noteikumus. Konkrēti, iedaļā ir noteikts pienākums šiem pakalpojumu sniedzējiem izveidot mehānismus, kas ļauj trešām personām paziņot par varbūtēji nelikumīga satura esamību (14. pants). Turklāt, ja šāds pakalpojumu sniedzējs nolemj izņemt konkrētu pakalpojuma saņēmēja sniegtu informāciju vai liegt tai piekļuvi, šajā iedaļā ir noteikts, ka pakalpojumu sniedzējam ir pienākums sniegt pakalpojumu saņēmējam pamatojumu (15. pants).

3. iedaļā noteikti pienākumi, kas attiecas uz visām tiešsaistes platformām papildus 1. un 2. iedaļas noteikumiem. Iedaļā ir precizēts, ka tā neattiecas uz tiešsaistes platformām, kas ir mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma nozīmē (16. pants). Iedaļā ir noteikti tiešsaistes platformu pienākumi nodrošināt sūdzību izskatīšanas iekšēju sistēmu attiecībā uz lēmumiem par varbūtēji nelikumīgu saturu vai informāciju, kas ir pretrunā to noteikumiem (17. pants). Tajā arī noteikts, ka tiešsaistes platformām ir jāsadarbojas ar sertificētām strīdu alternatīvas izšķiršanas iestādēm, lai risinātu jebkādus strīdus ar platformu pakalpojumu lietotājiem (18. pants). Iedaļā ir noteikts pienākums tiešsaistes platformām nodrošināt, ka paziņojumi, kas saņemti no struktūrām, kurām piešķirts uzticama signalizētāja statuss, tiek izskatīti prioritārā kārtībā (19. pants), un izklāstīti pasākumi, kas tiešsaistes platformām jāīsteno ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai (20. pants). Turklāt šajā iedaļā ir ietverta prasība tiešsaistes platformām informēt kompetentās izpildes iestādes, ja platformām ir kļuvusi zināma jebkāda informācija, kas rada aizdomas par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri saistīti ar draudiem personu dzīvībai vai drošībai (21. pants). Iedaļā arī noteikts pienākums tiešsaistes platformām saņemt, uzglabāt, un publicēt konkrētu informāciju (veicot saprātīgus pasākumus, lai novērtētu tās uzticamību) par tirgotājiem, kuri izmanto to pakalpojumus, ja šīs tiešsaistes platformas ļauj patērētājiem slēgt ar šiem tirgotājiem distances līgumus (22. pants). Šīm tiešsaistes platformām ir pienākums arī savu saskarni sakārtot tā, lai tā ļautu tirgotājiem ievērot Savienības patērētāju aizsardzības un produktu drošuma noteikumus (22. pants). Tiešsaistes platformām arī jāpublisko ziņojumi par to darbībām saistībā ar tādas informācijas izņemšanu, kas tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu vai ir pretrunā to noteikumiem, un saistībā ar liegumu piekļūt šādai informācijai (23. pants). Šajā iedaļā iekļauti arī pārredzamības pienākumi tiešsaistes platformām attiecībā uz reklāmu tiešsaistē (24. pants).

4. iedaļā papildus 1.–3. iedaļā noteiktajiem pienākumiem iekļauti pienākumi ļoti lielām tiešsaistes platformām (kā noteikts 25. pantā) sistēmisko risku pārvaldībai. Ļoti lielām tiešsaistes platformām ir jāveic risku novērtēšana attiecībā uz sistēmiskajiem riskiem, kurus rada to pakalpojumi paši par sevi vai to darbība un lietošana (26. pants), un jāīsteno pamatoti un iedarbīgi pasākumi šo risku mazināšanai (27. pants). Tām ir arī jāļauj veikt ārējas, neatkarīgas revīzijas (28. pants). Iedaļā ir iekļauti arī konkrēti pienākumi gadījumā, ja ļoti lielas tiešsaistes platformas izmanto ieteikumu sistēmas (29. pants) vai izvieto tiešsaistes reklāmas savās saskarnēs (30. pants). Turklāt iedaļā ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem ļoti lielas tiešsaistes platformas darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram vai Komisijai un pārbaudītiem pētniekiem sniedz piekļuvi datiem (31. pants); pienākums iecelt vienu vai vairākas atbilstības uzraudzības amatpersonas atbilstības nodrošināšanai regulā noteiktajiem pienākumiem (32. pants) un konkrēti papildu pārredzamības ziņošanas pienākumi (33. pants).

5. iedaļa ietver transversālus noteikumus par uzticamības pārbaudes pienākumiem, proti, procesiem, attiecībā uz kuriem Komisija atbalstīs un veicinās saskaņotu Eiropas standartu izstrādi un īstenošanu (34. pants); rīcības kodeksu izstrādes sistēmu (35. pants) un konkrētu tiešsaistes reklāmas rīcības kodeksu izstrādes sistēmu (36. pants). Pastāv arī noteikumi par krīzes protokoliem ārkārtas apstākļu risināšanai, kas ietekmē sabiedrisko drošību vai sabiedrības veselību (37. pants).

IV nodaļa ietver noteikumus par regulas īstenošanu un izpildi.

1. iedaļā izklāstīti noteikumi attiecībā uz valsts kompetentajām iestādēm, ieskaitot digitālo pakalpojumu koordinatorus, kuri ir galvenās valsts iestādes, ko dalībvalstis iecēlušas regulas konsekventai piemērošanai (38. pants). Digitālo pakalpojumu koordinatori, tāpat kā citas ieceltās kompetentās iestādes, ir neatkarīgi un savus uzdevumus veic objektīvi, pārredzami un laicīgi (39. pants). Dalībvalstīm, kurās atrodas pakalpojumu sniedzēja galvenā darījumdarbības vieta, ir jurisdikcija regulas izpildei (40. pants). Digitālo pakalpojumu koordinatoriem ir piešķirtas konkrētas pilnvaras (41. pants). Dalībvalstīm ir jānosaka noteikumi par starpniecības pakalpojumu sniedzēju pārkāpumiem saistībā ar šajā regulā noteiktajiem pienākumiem (42. pants). Digitālo pakalpojumu koordinatori var pieņemt sūdzības par starpniecības pakalpojumu sniedzēju pārkāpumiem saistībā ar šajā regulā noteiktajiem pienākumiem (43. pants). Digitālo pakalpojumu koordinatoriem ir jāpublicē gada pārskati par savu darbību (44. pants) un jāsadarbojas ar citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinatoriem (45. pants). Digitālo pakalpojumu koordinatori var piedalīties arī kopīgā izmeklēšanā par šajā regulā ietvertajiem jautājumiem (46. pants).

2. iedaļā izklāstīti noteikumi attiecībā uz Eiropas Digitālo pakalpojumu padomi, kas ir neatkarīga digitālo pakalpojumu koordinatoru padomdevēju grupa (47. pants). Iedaļā ir arī noteikta šīs padomes struktūra (48. pants) un uzdevumi (49. pants).

3. iedaļa attiecas uz ļoti lielām tiešsaistes platformām piemēroto uzraudzību, izmeklēšanu, izpildi un pārraudzību. Tā nosaka pastiprinātu uzraudzību gadījumā, ja šādas platformas pārkāpj III nodaļas 4. iedaļas noteikumus (50. pants). Tajā arī noteikta iespēja Komisijai iejaukties, ja ļoti lielu tiešsaistes platformu pārkāpumi turpinās (51. pants). Šādos gadījumos Komisija var veikt izmeklēšanu, tostarp pieprasot informāciju (52. pants), veicot iztaujāšanu (53. pants) un pārbaudes uz vietas (54. pants), pieņemt pagaidu pasākumus (55. pants) un noteikt saistības ļoti lielām tiešsaistes platformām (56. pants), kā arī pārraudzīt to atbilstību regulas noteikumiem (57. pants). Neatbilstības gadījumā Komisija var pieņemt lēmumus par neatbilstību (58. pants), kā arī naudas sodiem (59. pants) un kavējuma naudu (60. pants) par

ļoti lielu tiešsaistes platformu pārkāpumiem attiecībā uz regulas noteikumiem, kā arī nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas informācijas sniegšanu izmeklēšanas ietvaros. Regulā ir noteikts arī noilgums sankciju piemērošanai (61. pants) un izpildei (62. pants). Visbeidzot, regulā noteiktas procesuālās garantijas Komisijai, īpaši tiesības tikt uzklausītam un piekļūt lietas materiāliem (63. pants) un lēmumu publicēšana (64. pants). Šajā iedaļā noteikta arī Komisijas sadarbība ar valstu tiesām (65. pants) un īstenošanas aktu pieņemšana par tiesvedības praktisko kārtību (66. pants).

4. iedaļa ietver kopīgos noteikumus par izpildi. Vispirms tajā izklāstīti noteikumi par informācijas apmaiņas sistēmu saziņas atbalstīšanai starp digitālo pakalpojumu koordinatoriem, Komisiju un padomi (67. pants). Nodaļā arī ietvertas starpniecības pakalpojumu saņēmēju tiesības pilnvarot struktūru, organizāciju vai apvienību viņu vārdā īstenot viņu tiesības (68. pants).

5. iedaļa ir saistīta ar deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanu saskaņā ar attiecīgi 290. un 291. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību (69. un 70. pants).

Visbeidzot, **V nodaļa** ietver šīs regulas nobeiguma noteikumus, kuri attiecas uz Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 12.–15. panta dzēšanu, ņemot vērā to, ka tie ir iestrādāti regulā (71. pants), Direktīvas 2020/XX/EK grozījumiem (72. pants), regulas izvērtēšanu (73. pants), tās stāšanos spēkā un piemērošanu (74. pants).

2020/0361 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (digitālo pakalpojumu tiesību akts), ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[22],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[23],

ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu[24],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Informācijas sabiedrības pakalpojumi un jo īpaši starpniecības pakalpojumi ir kļuvuši par nozīmīgu Savienības ekonomikas un Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīves daļu. Divdesmit gadu laikā pēc šādiem pakalpojumiem piemērojamā tiesiskā regulējuma pieņemšanas, kas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK[25], ir izveidojušies tādi jauni un inovatīvi darījumdarbības modeļi un pakalpojumi kā tiešsaistes sociālie tīkli un tirdzniecības vietas, kas ļauj komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem izplatīt informāciju un piekļūt tai un īstenot darījumus jaunos veidos. Lielākā daļa Savienības iedzīvotāju izmanto šādus pakalpojumus ikdienā. Taču digitālā pārveide un šo pakalpojumu izmantojuma paplašināšanās ir radījušas arī jaunus riskus un problēmas gan individuāliem lietotājiem, gan sabiedrībai kopumā.

(2) Dalībvalstis arvien biežāk ievieš vai apsver ieviest valsts tiesību aktus par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un jo īpaši noteikt uzticamības pārbaudes prasības starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Šādi atšķirīgi valstu tiesību akti negatīvi ietekmē iekšējo tirgu, kurš saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. pantu aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprite un brīvība veikt uzņēmējdarbību, ņemot vērā šādu pakalpojumu sniegšanai vispārēji izmantotajam internetam piemītošo pārrobežu

[22] OV C (..), (..), (..). lpp.
[23] OV C (..), (..), (..). lpp.
[24] OV C (..), (..). lpp.
[25] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp).

raksturu. Starpniecības pakalpojumu sniegšanas nosacījumi iekšējā tirgū būtu jāsaskaņo ar mērķi sniegt uzņēmumiem piekļuvi jauniem tirgiem un iespējām izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, vienlaikus nodrošinot patērētājiem un citiem pakalpojumu saņēmējiem plašākas izvēles iespējas.

(3) Starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildīgai un rūpīgai rīcībai ir būtiska nozīme, lai radītu drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi un ļautu Savienības iedzīvotājiem un citām personām izmantot savas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") noteiktās pamattiesības, jo īpaši vārda un informācijas brīvību, darījumdarbības brīvību un tiesības uz nediskriminēšanu.

(4) Tādēļ, lai aizsargātu un uzlabotu iekšējā tirgus darbību, Savienības līmenī būtu jāizveido mērķtiecīgs vienotu, iedarbīgu un samērīgu obligāti piemērojamu noteikumu kopums. Šajā regulā ir sniegti nosacījumi tam, lai iekšējā tirgū varētu veidoties un paplašināties inovatīvi digitālie pakalpojumi. Nepieciešama valstu regulatīvo pasākumu tuvināšana Savienības līmenī attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamajām prasībām, lai izvairītos no iekšējā tirgus sadrumstalotības un izbeigtu to, kā arī lai nodrošinātu juridisko noteiktību, tādējādi samazinot nenoteiktību izstrādātājiem un veicinātu sadarbspēju. Piemērojot tehnoloģijas ziņā neitrālas prasības, inovācija būtu jāstimulē, nevis jākavē.

(5) Šai regulai vajadzētu attiekties uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535[26], tas ir, jebkādiem attālinātiem pakalpojumiem, ko parasti sniedz par atlīdzību, izmantojot elektroniskus līdzekļus, un pēc saņēmēja individuāla pieprasījuma. Šai regulai vajadzētu konkrēti attiekties uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem un jo īpaši uz tādiem starpniecības pakalpojumiem, kurus veido pakalpojumi, kas pazīstami kā tālākpārsūtīšana, pieglabāšana un mitināšana, ņemot vērā, ka šādu pakalpojumu izmantošanas straujā izaugsme galvenokārt dažādu veidu leģitīmos un sociāli lietderīgos nolūkos ir palielinājusi to nozīmi arī nelikumīgas un citādi kaitīgas informācijas un darbību starpniecībā un izplatīšanā.

(6) Daži starpniecības pakalpojumu sniedzēji praksē ir starpnieki attiecībā uz tādiem pakalpojumiem, kuri var vai nevar tikt sniegti elektroniskā veidā, piemēram, attālinātie informācijas tehnoloģiju pakalpojumi, transporta, izmitināšanas vai piegādes pakalpojumi. Šai regulai vajadzētu attiekties tikai uz starpniecības pakalpojumiem, neskarot Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktās prasības attiecībā uz produktiem vai pakalpojumiem, kurus starpnieki sniedz starpniecības pakalpojumu veidā, tostarp situācijām, kad starpniecības pakalpojums veido tāda cita pakalpojuma daļu, kurš Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā nav atzīts par starpniecības pakalpojumu.

(7) Lai nodrošinātu šajā regulā izklāstīto noteikumu iedarbīgumu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū, šie noteikumi būtu jāpiemēro starpniecības pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no viņu darījumdarbības vietas vai dzīvesvietas, ciktāl tie sniedz pakalpojumus Savienībā, ko apliecina būtiska saistība ar Savienību.

(8) Būtu jāuzskata, ka šāda būtiska saistība ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzējam ir darījumdarbības vieta Savienībā vai, ja tādas nav, pamatojoties uz ievērojamu lietotāju skaitu vienā vai vairākās dalībvalstīs vai darbību vēršanu uz vienu

[26] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

vai vairākām dalībvalstīm. Darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm var noteikt, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem apstākļiem, tostarp tādiem faktoriem kā attiecīgajā dalībvalstī vispārēji izmantotās valodas vai valūtas lietošana, iespēja pasūtīt produktus vai pakalpojumus vai valsts augstākā līmeņa domēna izmantošana. Darbību vēršanu uz noteiktu dalībvalsti var izsecināt arī no lietotnes pieejamības attiecīgās valsts lietotņu veikalā, vietēja mēroga reklāmas vai reklāmas attiecīgās dalībvalsts valodā, kā arī no tā, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, nodrošinot apkalpošanu attiecīgajā dalībvalstī vispārēji izmantotā valodā. Būtiskas saistības pastāvēšana būtu jāpieņem arī tad, ja pakalpojumu sniedzējs vērš savas darbības uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 1215/2012 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā[27]. Taču tikai tāpēc, ka tīmekļa vietne ir tehniski pieejama Savienībā, nevar uzskatīt, ka pastāv būtiska saistība ar Savienību.

(9) Šai regulai būtu jāpapildina tādi no Savienības tiesību aktiem izrietoši noteikumi, kas regulē konkrētus starpniecības pakalpojumu sniegšanas aspektus, jo īpaši Direktīva 2000/31/EK, izņemot šīs regulas ieviestās izmaiņas, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES[28], kurā veikti grozījumi, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../..[29] — priekšlikums regulai par teroristisku saturu tiešsaistē, neietekmējot to piemērojamību. Tādēļ šī regula neietekmē tādus citus tiesību aktus, kas uzskatāmi par *lex specialis* attiecībā uz šajā regulā izklāstīto vispārīgi piemērojamo regulējumu. Taču šīs regulas noteikumi attiecas uz tādiem jautājumiem, kuri daļēji vai pilnībā nav reglamentēti šādos citos tiesību aktos, kā arī uz jautājumiem, kuros šādi citi tiesību akti atstāj dalībvalstīm iespēju ieviest konkrētus valsts līmeņa pasākumus.

(10) Skaidrības labad būtu jānorāda arī tas, ka šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1148[30] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1150[31], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK[32] un Regulu […/…] par pagaidu atkāpi no dažiem Direktīvas 2002/58/EK[33] noteikumiem, kā arī Savienības patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK[34], Eiropas Parlamenta un Padomes

[27] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

[28] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

[29] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) …/.. — priekšlikums regulai par teroristisku saturu tiešsaistē.

[30] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1148 par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un atceļ Regulu (ES) Nr. 98/2013 (OV L 186, 11.7.2019., 1. lpp.).

[31] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.).

[32] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

[33] Regula […/…] par pagaidu atkāpi no dažiem Direktīvas 2002/58/EK noteikumiem.

[34] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva").

Direktīvu 2011/83/ES[35] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 93/13/EEK[36], kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/2161[37], un persondatu aizsardzības tiesību aktus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679[38]. Personu aizsardzību attiecībā uz persondatu apstrādi reglamentē tikai Savienības attiecīgo tiesību aktu noteikumi šajā jomā, jo īpaši Regulas (ES) 2016/679 un Direktīvas 2002/58/EK noteikumi. Šī regula arī neietekmē Savienības tiesību aktu normas darba apstākļu jomā.

(11) Būtu skaidri jānosaka, ka šī regula neietekmē noteikumus, kas ietverti Savienības tiesību aktos autortiesību un blakustiesību jomā, kuros ir izklāstīti konkrēti noteikumi un procedūras, kurus nevajadzētu skart.

(12) Lai sasniegtu mērķi nodrošināt drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, termins "nelikumīgs saturs" šajā regulā būtu jādefinē plaši, ietverot arī informāciju par nelikumīgu saturu, produktiem, pakalpojumiem un darbībām. Šis termins būtu jāuztver kā atsauce uz informāciju (neatkarīgi no tās veida), kura saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ir vai nu nelikumīga pati par sevi, piemēram, nelikumīgi naidīgi izteikumi vai teroristisks saturs un nelikumīgs diskriminējošs saturs, vai kura ir saistīta ar nelikumīgām darbībām, piemēram, seksuālu vardarbību pret bērnu atspoguļojošu attēlu kopīgošana, nelikumīga privātu attēlu kopīgošana bez saskaņošanas, kibervajāšana, neatbilstošu vai viltotu produktu tirgošana, ar autortiesībām aizsargātu materiālu nesankcionēta lietošana vai ar patērētāju aizsardzības tiesību pārkāpumiem saistītas darbības. Šajā kontekstā nav nozīmes tam, vai informācijas vai darbību nelikumība izriet no Savienības tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem, kuri ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un kāda ir attiecīgo tiesību aktu būtība vai priekšmets.

(13) Ņemot vērā attiecīgo pakalpojumu specifisko raksturu un atbilstīgo nepieciešamību piemērot to sniedzējiem noteiktus īpašus pienākumus, plašākā šajā regulā definētajā mitināšanas pakalpojumu kategorijā jānošķir tiešsaistes platformu apakškategorija. Tādas tiešsaistes platformas kā sociālie tīkli vai tiešsaistes tirdzniecības vietas būtu jādefinē kā mitināšanas pakalpojumu sniedzēji, kuri ne tikai uzglabā informāciju, ko pakalpojuma saņēmēji sniedz pēc viņu pieprasījuma, bet arī izplata šo informāciju sabiedrībai pēc viņu pieprasījuma. Taču, lai izvairītos no pārāk plašu pienākumu noteikšanas, mitināšanas pakalpojumu sniedzējus nevajadzētu uzskatīt par tiešsaistes platformām, ja informācijas izplatīšana sabiedrībai veido tikai nenozīmīgu cita pakalpojuma papildelementu, kurš objektīvu tehnisku iemeslu dēļ nav izmantojams bez galvenā pakalpojuma, un tā integrācija nav līdzeklis tiešsaistes platformām piemērojamo šīs regulas noteikumu apiešanai. Piemēram, šādu elementu varētu veidot tiešsaistes laikraksta komentāru sadaļa, ja ir skaidrs, ka tā ir papildinājums galvenajam pakalpojumam, kas ir ziņu publicēšana, pamatojoties uz izdevēja redakcionālo atbildību.

---

[35] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK.

[36] Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos.

[37] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2161 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK, 2005/29/EK un 2011/83/ES attiecībā uz Savienības patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu labāku izpildi un modernizēšanu.

[38] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(14) Terminam “izplatīšana sabiedrībai”, kā tas tiek izmantots šajā regulā, būtu jāietver informācijas pieejamības nodrošināšana potenciāli neierobežotam personu skaitam, tas ir, darot informāciju viegli pieejamu lietotājiem kopumā bez nepieciešamības informāciju sniedzošā pakalpojuma saņēmējam veikt turpmākas darbības, neatkarīgi no tā, vai šīs personas faktiski piekļūst attiecīgajai informācijai. Nebūtu jāuzskata, ka tikai iespēja izveidot attiecīgā pakalpojuma lietotāju grupas pati par sevi nozīmē to, ka šādā veidā izplatītā informācija netiek izplatīta sabiedrībai. Taču šim terminam nebūtu jāietver informācijas izplatīšana slēgtās grupās, kuras veido ierobežots iepriekš noteiktu personu skaits. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1972[39] definētie starppersonu sakaru pakalpojumi, piemēram, e-pasta ziņojumi un privātie ziņapmaiņas pakalpojumi, ir ārpus šīs regulas darbības jomas. Informācija būtu jāuzskata par izplatītu sabiedrībai šīs regulas izpratnē tikai tad, ja šāda darbība tiek veikta pēc informāciju sniedzošā pakalpojuma saņēmēja tieša pieprasījuma.

(15) Gadījumos, kad šī regula attiecas tikai uz dažiem pakalpojumu sniedzēja pakalpojumiem vai kad pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus reglamentē dažādas šīs regulas iedaļas, attiecīgie šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro tikai to darbības jomā esošajiem pakalpojumiem.

(16) Pateicoties juridiskajai noteiktībai, ko nodrošinājusi Direktīvā 2000/31/EK noteiktā starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamā nosacīto saistību izņēmumu horizontālā sistēma, iekšējā tirgū ir izveidojušies un paplašinājušies daudzi jauni pakalpojumi. Tāpēc minētā sistēma būtu jāsaglabā. Taču, ņemot vērā atšķirības, kas rodas, transponējot un piemērojot attiecīgos noteikumus valsts līmenī, kā arī skaidrības un saskaņotības labad šī sistēma būtu jāiekļauj šajā regulā. Ir arī jāprecizē daži šīs sistēmas elementi, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

(17) Attiecīgajos II nodaļas noteikumos būtu tikai jānosaka gadījumi, kad konkrētajam starpniecības pakalpojumu sniedzējam nevar piemērot atbildību saistībā ar pakalpojuma saņēmēju sniegtu nelikumīgu saturu. Šie noteikumi nebūtu jāuzskata par pozitīvu pamatu tam, lai noteiktu gadījumus, kad pakalpojumu sniedzējam var piemērot atbildību, — to reglamentē piemērojamie Savienības vai valstu tiesību aktu noteikumi. Turklāt šajā regulā noteiktie saistību izņēmumi būtu jāpiemēro attiecībā uz visu veidu atbildību par jebkāda veida nelikumīgu saturu neatkarīgi no šādu tiesību aktu konkrētā priekšmeta vai būtības.

(18) Šajā regulā noteiktie saistību izņēmumi nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad tā vietā, lai nodrošinātu pakalpojumus neitrāli, veicot tikai tehnisku un automātisku pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas apstrādi, starpniecības pakalpojumu sniedzējs veic aktīvas darbības, lai iegūtu zināšanas par šādu informāciju vai kontroli pār to. Šo izņēmumu piemērošanai attiecīgi nevajadzētu būt pieejamai attiecībā uz atbildību par informāciju, kuru ir sniedzis nevis pakalpojuma saņēmējs, bet gan pats starpniecības pakalpojuma sniedzējs, tostarp gadījumos, kad uz izstrādāto informāciju ir attiecināma attiecīgā pakalpojumu sniedzēja redakcionālā atbildība.

(19) Ņemot vērā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas un mitināšanas darbību atšķirīgo raksturu un attiecīgo pakalpojumu sniedzēju atšķirīgo stāvokli un iespējas, ir jānošķir šīm darbībām piemērojamie noteikumi, ciktāl saskaņā ar šo regulu tām ir piemērojamas dažādas prasības un nosacījumi un ciktāl atšķiras to darbības joma, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.

[39] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (pārstrādāta redakcija) (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

(20) Starpniecības pakalpojumu sniedzējs, kurš apzināti sadarbojas ar pakalpojumu saņēmēju nolūkā veikt nelikumīgas darbības, nesniedz pakalpojumu neitrālā veidā, tādēļ tam nevajadzētu piemērot šajā regulā paredzētos saistību izņēmumus.

(21) Pakalpojumu sniedzējam vajadzētu būt iespējai izmantot saistību izņēmumus par tālākpārsūtīšanas un pieglabāšanas pakalpojumiem, ja tie nav nekādā veidā saistīti ar nosūtīto informāciju. Tam cita starpā ir nepieciešams, lai pakalpojumu sniedzējs nemainītu sevis pārsūtīto informāciju. Taču šī prasība nebūtu jāuzskata par nosūtīšanas laikā veiktu tehniska rakstura manipulāciju, jo šādas manipulācijas nemaina nosūtītās informācijas integritāti.

(22) Lai izmantotu saistību izņēmumu attiecībā uz mitināšanas pakalpojumiem, pakalpojumu sniedzējam, iegūstot faktiskas ziņas par nelikumīgu saturu, būtu ātri jārīkojas, lai izņemtu attiecīgo saturu vai liegtu piekļuvi tam. Satura izņemšana vai liegums piekļūt tam būtu jāīsteno, ievērojot vārda brīvības principu. Pakalpojumu sniedzējs var jo īpaši iegūt šādas faktiskas ziņas, saskaņā ar šo regulu veicot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai saņemot fizisku vai juridisku personu paziņojumus, ciktāl šādi paziņojumi ir pietiekami precīzi un pienācīgi pamatoti, lai rūpīgs uzņēmējs varētu pamatoti identificēt un novērtēt varbūtēji nelikumīgo saturu un attiecīgajā gadījumā vērsties pret to.

(23) Lai nodrošinātu patērētāju efektīvu aizsardzību, viņiem veicot starpnieku nodrošinātus komercdarījumus tiešsaistē, noteiktiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, proti, tiešsaistes platformām, kuras ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, nevajadzētu būt iespējai izmantot saistību izņēmumu šajā regulā paredzētajiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl šādas tiešsaistes platformas sniedz attiecīgo informāciju par aplūkojamajiem darījumiem tādā veidā, kas rada patērētājiem priekšstatu, ka šādu informāciju sniedz minētās tiešsaistes platformas pašas vai to pakļautībā vai kontrolē esoši pakalpojuma saņēmēji un ka minētajām tiešsaistes platformām tādējādi ir ziņas par informāciju vai kontrole pār to, pat tad, ja tās nav. Šajā sakarā būtu objektīvi jānosaka, vai, pamatojoties uz attiecīgajiem apstākļiem, pasniegšanas veids varētu radīt šādu priekšstatu pietiekami labi informētam vidusmēra patērētājam.

(24) Šajā regulā noteiktajiem saistību izņēmumiem nevajadzētu ietekmēt tiesības izdot dažādu veidu rīkojumus starpniecības pakalpojumu sniedzējiem pat tad, ja viņi atbilst šajos izņēmumos ietvertajiem nosacījumiem. Šādi rīkojumi var jo īpaši ietvert tiesas vai administratīvo iestāžu rīkojumus, kuros ir noteikta prasība izbeigt vai novērst jebkāda veida pārkāpumu, tostarp izņemt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem izdotajos rīkojumos norādīto nelikumīgo saturu vai liegt tam piekļuvi.

(25) Lai radītu juridisko noteiktību un neatturētu starpniecības pakalpojumu sniedzējus no tādu brīvprātīgu darbību veikšanas, kas vērstas uz nelikumīga satura atklāšanu, identificēšanu un vēršanos pret to, būtu skaidri jānosaka, ka tikai fakts, ka pakalpojumu sniedzēji veic šādas darbības, neizraisa šajā regulā noteikto saistību izņēmumu nepieejamību ar nosacījumu, ka minētās darbības tiek veiktas labticīgi un rūpīgi. Turklāt ir lietderīgi precizēt, ka tikai fakts, ka šie pakalpojumu sniedzēji labticīgi veic pasākumus nolūkā ievērot Savienības tiesību aktu prasības, tostarp šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz savu noteikumu izpildi, nedrīkstētu izraisīt šādu saistību izņēmumu nepieejamību. Šī iemesla dēļ, nosakot, vai pakalpojumu sniedzējs var paļauties uz saistību izņēmumu, nevajadzētu ņemt vērā attiecīgā pakalpojumu sniedzēja iespējami veiktās darbības un pasākumus, jo īpaši attiecībā uz to, vai pakalpojumu sniedzējs nodrošina savu pakalpojumu neitrālā veidā un tādējādi atbilst

attiecīgās normas darbības jomai, taču šis noteikums nenozīmē, ka pakalpojumu sniedzējs var uz to paļauties.

(26) Lai arī šīs regulas II nodaļas noteikumi ir vērsti uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo saistību izņēmumu, ir svarīgi atgādināt, ka, neraugoties uz šo pakalpojumu sniedzēju vispārēji būtisko nozīmi, nelikumīgā satura un tiešsaistes darbību problēmas nevajadzētu risināt, tikai koncentrējoties uz viņu atbildību un pienākumiem. Trešām personām, kuras skar tiešsaistē nosūtītais vai uzglabātais nelikumīgais saturs, pēc iespējas jācenšas atrisināt ar šādu saturu saistītos konfliktus, neiesaistot attiecīgos starpniecības pakalpojumu sniedzējus. Pakalpojuma saņēmējiem būtu jāpiemēro atbildība par nelikumīgu saturu, kuru viņi iesniedz un iespējami izplata, izmantojot starpniecības pakalpojumus, ja tāda ir noteikta piemērojamajos Savienības un valstu tiesību aktos. Citiem dalībniekiem, piemēram, grupu moderatoriem slēgtās tiešsaistes vidēs, jo īpaši lielu grupu gadījumā attiecīgos gadījumos saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem būtu arī jāpalīdz novērst nelikumīga satura izplatīšanu tiešsaistē. Turklāt, ja pastāv nepieciešamība iesaistīt informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējus, tostarp starpniecības pakalpojumu sniedzējus, visu veidu šādas iesaistīšanās pieprasījumi un rīkojumi būtu vispārīgi jāadresē tam dalībniekam, kuram ir tehniskas un operatīvas spējas vērsties pret konkrētajiem nelikumīgā satura elementiem, lai novērstu un mazinātu jebkādu iespējami negatīvo ietekmi uz tādas informācijas pieejamību, kura nav nelikumīgs saturs.

(27) Kopš 2000. gada ir parādījušās jaunas tehnoloģijas, kuras uzlabo datu nosūtīšanas un uzglabāšanas sistēmu pieejamību, efektivitāti, ātrumu, uzticamību, spējas un drošību tiešsaistē, tādējādi veidojot arvien sarežģītāku tiešsaistes ekosistēmu. Šajā sakarā būtu jāatgādina, ka tādiem pakalpojumu sniedzējiem, kuru pakalpojumi izveido un atvieglo interneta loģisko arhitektūru un pienācīgu darbību, tostarp tehniskās palīgfunkcijas, arī var piemērot šajā regulā izklāstītos saistību izņēmumus, ciktāl viņu sniegtie pakalpojumi ir kvalificējami kā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas vai mitināšanas pakalpojumi. Šādi pakalpojumi attiecīgajā gadījumā ietver lokālos bezvadu tīklus, domēnu nosaukumu sistēmu (DNS) pakalpojumus, augstākā līmeņa domēnu nosaukumu reģistrus, sertifikācijas iestādes, kuras izdod digitālos sertifikātus, kā arī satura piegādes tīklus, kuri iespējo vai uzlabo citu starpniecības pakalpojumu sniedzēju funkcijas. Tāpat ir ievērojami attīstījušies sakaru nolūkiem izmantotie pakalpojumi un to piegādes tehniskie līdzekļi, radot tādus tiešsaistes pakalpojumus kā balss pārraide ar interneta protokolu, ziņapmaiņas pakalpojumi un tīmekļa e-pasta pakalpojumi, kur saziņa tiek nodrošināta, izmantojot interneta piekļuves pakalpojums. Arī šiem pakalpojumiem var piemērot saistību izņēmumus tādā mērā, kādā tie ir kvalificējami kā tālākpārsūtīšanas, pieglabāšanas vai mitināšanas pakalpojumi.

(28) Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu piemērot pārraudzības pienākumu attiecībā uz vispārīga rakstura pienākumiem. Tas neattiecas uz pārraudzības pienākumu īpašos gadījumos un jo īpaši neietekmē saskaņā ar valsts tiesību aktiem izdotus valstu iestāžu rīkojumus atbilstīgi šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem. Nekas šajā regulā nebūtu jāinterpretē kā vispārējas pārraudzības pienākums, aktīvas faktu noskaidrošanas pienākums vai vispārīgs pienākums pakalpojumu sniedzējiem īstenot proaktīvus pasākumus attiecībā uz nelikumīgu saturu.

(29) Atkarībā no katras dalībvalsts tiesību sistēmas un attiecīgās tiesību jomas valsts tiesu vai administratīvās iestādes var likt starpniecības pakalpojumu sniedzējiem rīkoties, lai vērstos pret noteiktiem īpašiem nelikumīga satura elementiem, vai sniegt noteiktus īpašus informācijas elementus. Valstu tiesību akti, uz kuru pamata tiek izdoti šādi

rīkojumi, būtiski atšķiras, un arvien biežāk šie rīkojumi tiek izpildīti pārrobežu situācijās. Lai nodrošinātu to, ka šādus rīkojumus var ievērot lietderīgā un efektīvā veidā tā, lai attiecīgās valsts iestādes var veikt savus uzdevumus un pakalpojumu sniedzējiem netiek uzlikti nesamērīgi slogi, nepamatoti neietekmējot nevienas citas trešās personas tiesības un leģitīmās intereses, jāievieš konkrēti nosacījumi, kam šādiem rīkojumiem ir jāatbilst, kā arī konkrētas papildu prasības attiecībā uz šādu rīkojumu izskatīšanu.

(30) Rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu vai sniegt informāciju būtu jāizdod saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679 un šajā regulā noteikto aizliegumu ieviest vispārīgo pienākumu pārraudzīt informāciju vai aktīvi meklēt uz nelikumīgām darbībām norādošus faktus vai apstākļus. Šajā regulā izklāstītie nosacījumi un prasības, kas attiecas uz rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu, neskar citus Savienības tiesību aktus, kas paredz līdzīgas sistēmas, lai vērstos pret noteiktiem nelikumīga satura veidiem, piemēram, Regulu (ES) …/…. [priekšlikums regulai par teroristiska satura izplatīšanu tiešsaistē] vai Regulu (ES) 2017/2394, ar kuru piešķirtas noteiktas pilnvaras pieprasīt sniegt informāciju par dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, savukārt rīkojumiem sniegt informāciju piemērojamie nosacījumi un prasības neskar citus Savienības tiesību aktus, kuri ietver līdzīgus konkrētām nozarēm piemērojamus attiecīgus noteikumus. Šiem nosacījumiem un prasībām nevajadzētu skart piemērojamajos valstu tiesību aktos ietvertos saglabāšanas noteikumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un ar informācijas neizpaušanu saistītus tiesībaizsardzības iestāžu konfidencialitātes pieprasījumus.

(31) Šādiem rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu būtu skaidri jānorāda teritoriālā darbības joma, pamatojoties uz piemērojamajiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, kas ļauj izdot attiecīgos rīkojumus, un tai nevajadzētu pārsniegt mērķa sasniegšanai absolūti nepieciešamo teritoriju. Šajā sakarā rīkojumu izdevušajai valsts tiesu vai administratīvajai iestādei atbilstoši rīkojuma izdošanas juridiskajam pamatam vajadzētu līdzsvarot rīkojuma iecerēto mērķi ar visu to trešo personu tiesībām un leģitīmajām interesēm, kuras var skart attiecīgais rīkojums, jo īpaši ar Hartā noteiktajām pamattiesībām. Turklāt, ja rīkojums, kurš attiecas uz konkrētu informāciju, var radīt ietekmi ārpus iesaistītās iestādes dalībvalsts teritorijas, iestādei būtu jānovērtē, vai aplūkojamo informāciju varētu uzskatīt par nelikumīgu saturu citās iesaistītajās dalībvalstīs, un attiecīgajā gadījumā būtu jāņem vērā Savienības vai starptautisko tiesību aktu noteikumi un starptautiskās savstarpējās atzīšanas intereses.

(32) Šajā regulā reglamentētie rīkojumi sniegt informāciju attiecas uz konkrētas informācijas sagatavošanu par atsevišķiem attiecīgā starpniecības pakalpojuma saņēmējiem, kuri ir norādīti minētajos rīkojumos, ar mērķi noteikt šo pakalpojumu saņēmēju atbilstību piemērojamajiem Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumiem. Tādēļ šīs regulas noteikumiem par informācijas sniegšanu nevajadzētu ietekmēt rīkojumus par informācijas sniegšanu par īpaši neidentificētu pakalpojuma saņēmēju grupu dalībniekiem, tostarp rīkojumus sniegt apkopotu informāciju statistikas nolūkiem vai pierādījumos balstītas politikas izstrādes nolūkiem.

(33) Uz rīkojumiem vērsties pret nelikumīgu saturu un sniegt informāciju ir attiecināmi noteikumi, kas aizsargā tās dalībvalsts kompetenci, kurā reģistrēts attiecīgais pakalpojumu sniedzējs, un kas noteiktos gadījumos paredz Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītās iespējamās atkāpes no šīs kompetences, tikai tad, ja ir izpildīti minētā panta nosacījumi. Ņemot vērā, ka minētie rīkojumi ir attiecīgi saistīti ar īpašiem nelikumīga satura un informācijas elementiem, gadījumos, kad tie ir adresēti citā dalībvalstī reģistrētiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, tie principā

neierobežo šo pakalpojumu sniedzēju brīvību sniegt savus pakalpojumus citās valstīs. Tādēļ uz šādiem rīkojumiem neattiecas Direktīvas 2000/31/EK 3. pantā izklāstītie noteikumi, tostarp attiecībā uz nepieciešamību pamatot pasākumus, atkāpjoties no tās dalībvalsts kompetences, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts, uz konkrētu iemeslu pamata, un attiecībā uz ziņošanu par šādiem pasākumiem.

(34) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus un jo īpaši uzlabotu iekšējā tirgus darbību, kā arī nodrošinātu drošu un pārredzamu tiešsaistes vidi, attiecībā uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nepieciešams noteikt skaidru, līdzsvarotu un saskaņotu uzticamības pārbaudes pienākumu kopumu. Šie pienākumi būtu īpaši jāvērš uz dažādu sabiedriskās politikas mērķu sasniegšanas garantēšanu, piemēram, pakalpojuma saņēmēju, tostarp nepilngadīgu personu un neaizsargātu lietotāju, drošība un uzticēšanās, attiecīgo Hartā noteikto pamattiesību aizsardzība, lai nodrošinātu šādu pakalpojumu sniedzēju jēgpilnu pārskatatbildību un dotu iespēju saņēmējiem un citām skartajām personām, vienlaikus veicinot kompetento iestāžu veiktu nepieciešamo pārraudzību.

(35) Šajā sakarā ir svarīgi pielāgot uzticamības pārbaudes pienākumus attiecīgā starpniecības pakalpojuma veidam un raksturam. Tādēļ šajā regulā ir izklāstītas visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamās pamatprasības, kā arī mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem un jo īpaši tiešsaistes platformām un ļoti lielām tiešsaistes platformām piemērojamie papildu pienākumi. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzēji pieder pie šādām dažādām kategorijām, ņemot vērā to lielumu un viņu sniegto pakalpojumu raksturu, tiem būtu jāievēro visi attiecīgie šīs regulas pienākumi. Šie saskaņotie uzticamības pārbaudes pienākumi, kuriem vajadzētu būt pamatotiem un nepatvaļīgiem, ir nepieciešami, lai sasniegtu noteiktos sabiedriskās politikas apsvērumus, piemēram, aizsargātu pakalpojuma saņēmēju leģitīmās intereses, vērstos pret nelikumīgu praksi un aizsargātu pamattiesības tiešsaistē.

(36) Lai veicinātu netraucētu un efektīvu saziņu par šīs regulas darbības jomā esošajiem jautājumiem, starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānosaka pienākums izveidot vienotu kontaktpunktu un publicēt attiecīgu informāciju par to, tai skaitā par saziņā izmantojamām valodām. Kontaktpunktu var izmantot arī uzticamie singalizētāji un profesionālas organizācijas, kurām ir īpašas attiecības ar attiecīgo starpniecības pakalpojumu sniedzēju. Pretēji juridiskajam pārstāvim kontaktpunktam būtu jākalpo operatīviem mērķiem, un tam nav obligāti nepieciešama fiziska atrašanās vieta.

(37) Trešās valstīs reģistrētajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, būtu jāieceļ pienācīgi pilnvarots juridiskais pārstāvis Savienībā un jāsniedz informācija par saviem juridiskajiem pārstāvjiem, lai nodrošinātu iedarbīgu pārraudzību un nepieciešamības gadījumā šīs regulas izpildi attiecībā uz minētajiem pakalpojumu sniedzējiem. Juridiskajam pārstāvim vajadzētu būt iespējai pildīt arī kontaktpunkta funkcijas, ja tiek ievērotas šīs regulas attiecīgās prasības.

(38) Lai gan principā būtu jāievēro starpniecības pakalpojumu sniedzēju līgumu slēgšanas brīvība, ir lietderīgi paredzēt konkrētus noteikumus par šo pakalpojumu sniedzēju noteikumu saturu, piemērošanu un izpildi ar mērķi nodrošināt pārredzamību un aizsargāt pakalpojuma saņēmējus, kā arī lai izvairītos no netaisnīgiem vai patvaļīgiem rezultātiem.

(39) Lai nodrošinātu pienācīgu pārredzamības un pārskatatbildības līmeni, starpniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu reizi gadā jāsniedz ziņojums saskaņā ar šajā regulā ietvertajām saskaņotajām prasībām par viņu veikto satura moderāciju, tostarp viņu

noteikumu piemērošanas un izpildes rezultātā veiktajiem pasākumiem. Taču, lai izvairītos no nesamērīga sloga, šiem pārredzamības ziņošanas pienākumiem nevajadzētu attiekties uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri saskaņā ar Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK[40] sniegto definīciju ir mikrouzņēmumi un mazie uzņēmumi.

(40) Mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem ir īpaši svarīga nozīme cīņā pret nelikumīgu saturu tiešsaistē, jo tie uzglabā informāciju, kuru pakalpojuma saņēmēji sniedz un pieprasa tiem uzglabāt, kā arī parasti sniedz citiem saņēmējiem piekļuvi šai informācijai, dažkārt lielā apjomā. Visiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no to lieluma ir svarīgi ieviest lietotājdraudzīgus paziņošanas un rīcības mehānismus, kuri atvieglo paziņojumu sniegšanu attiecīgajam mitināšanas pakalpojumu sniedzējam ("paziņošana") par konkrētiem informācijas elementiem, ko paziņojumu sniegusī persona uzskata par nelikumīgu saturu, un uz kuru pamata attiecīgais pakalpojumu sniedzējs var pieņemt lēmumu, vai tas piekrīt šādam novērtējumam un vēlas izņemt minēto saturu vai liegt piekļuvi tam ("rīcība"). Ja tiek ievērotas paziņošanas prasības, fiziskām un juridiskām personām vajadzētu būt iespējai ziņot par vairākiem konkrētiem varbūtēji nelikumīga satura elementiem vienā paziņojumā. Pienākums ieviest paziņošanas un rīcības mehānismus būtu jāpiemēro, piemēram, datņu uzglabāšanas un kopīgošanas pakalpojumiem, tīmekļa mitināšanas pakalpojumiem, reklāmas serveriem un teksta uzglabāšanas vietnēm, ciktāl tie ir kvalificējami par šīs regulas darbības jomā esošiem mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem.

(41) Šādu paziņošanas un rīcības mehānismu noteikumi būtu jāsaskaņo Savienības līmenī, lai nodrošinātu paziņojumu laicīgu, rūpīgu un objektīvu izskatīšanu uz vienotu, pārredzamu un skaidru noteikumu pamata, kuri nodrošina stingrus skarto personu tiesību un leģitīmo interešu, jo īpaši Hartā garantēto pamattiesību, aizsardzības pasākumus neatkarīgi no dalībvalsts, kurā šīs personas ir reģistrētas vai dzīvo, un attiecīgās tiesību jomas. Pamattiesības attiecīgajā gadījumā ietver tiesības uz vārda un informācijas brīvību, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz persondatu aizsardzību, tiesības uz nediskriminēšanu un tiesības uz pakalpojuma saņēmēju efektīvu tiesību aizsardzību, pakalpojumu sniedzēju darījumdarbības brīvību, tostarp līgumu slēgšanas brīvību, kā arī tiesības uz cilvēka cieņu, bērna tiesības, tiesības uz īpašuma, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzību un tiesības uz nelikumīgā satura skarto personu nediskriminēšanu.

(42) Ja mitināšanas pakalpojumu sniedzējs izlemj izņemt pakalpojuma saņēmēja sniegto informāciju vai liegt piekļuvi tai, piemēram, pēc paziņojuma saņemšanas vai pēc savas iniciatīvas, tostarp izmantojot automatizētus līdzekļus, attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam vajadzētu informēt saņēmēju par savu lēmumu, tā pamatojumu un pieejamajām lēmuma apstrīdēšanas iespējām, ņemot vērā šādu lēmumu potenciāli izraisītās negatīvās sekas saņēmējam, tostarp attiecībā uz tā vārda brīvības pamattiesību izmantošanu. Šis pienākums būtu jāpiemēro neatkarīgi no lēmuma pieņemšanas iemesliem, jo īpaši neatkarīgi no tā, vai rīcība tiek īstenota tādēļ, ka informācija, par kuru iesniegts paziņojums, tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu vai neatbilstīgu piemērojamajiem noteikumiem. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēja lēmuma apstrīdēšanai pieejamajos resursos vienmēr būtu jāiekļauj tiesiskās aizsardzības līdzekļi.

[40] Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

(43) Lai neradītu nesamērīgu slogu, papildu pienākumus, kas šajā regulā noteikti tiešsaistes platformām, nevajadzētu piemērot mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem, kuri par tādiem atzīti saskaņā ar Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK[41] sniegto definīciju, izņemot gadījumus, kad to auditorijas sasniedzamības un ietekmes līmeņa dēļ šie uzņēmumi atbilst ļoti lielu tiešsaistes platformu kvalifikācijas kritērijiem šīs regulas izpratnē. Minētajā ieteikumā paredzētie konsolidācijas noteikumi palīdz nodrošināt, ka ir novērsta jebkāda šādu papildu pienākumu apiešana. Mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu atbrīvojums no šādiem papildu pienākumiem nebūtu jāuzskata par faktoru, kas ietekmē viņu spēju brīvprātīgi izveidot sistēmu, kura atbilst vienam vai vairākiem šādiem pienākumiem.

(44) Pakalpojuma saņēmējiem būtu jāspēj vienkārši un rezultatīvi apstrīdēt noteiktus sevi negatīvi ietekmējošus tiešsaistes platformu lēmumus. Tādēļ tiešsaistes platformām būtu jāpiemēro prasība nodrošināt iekšējas sūdzību izskatīšanas sistēmas, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt vieglu piekļuvi sistēmām un ātru un taisnīgu rezultātu sasniegšanu. Turklāt jāparedz iespēja alternatīvā kārtībā izšķirt strīdus, tostarp tādus strīdus, kurus nav bijis iespējams apmierinoši atrisināt, izmantojot iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas; strīdu izšķiršana būtu jāveic sertificētām iestādēm, kurām ir nepieciešamā neatkarība, līdzekļi un kvalifikācija, lai taisnīgi, ātri un izmaksu ziņā efektīvā veidā veiktu savas darbības. Šādi izveidotajām tiešsaistes platformu lēmumu apstrīdēšanas iespējām būtu jāpapildina iespēja saņemt tiesisko aizsardzību saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vienlaikus nekādā veidā neietekmējot to.

(45) Līgumstrīdu gadījumā starp patērētājiem un uzņēmumiem par preču vai pakalpojumu iegādi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES[42] nodrošina, ka Savienības patērētājiem un uzņēmumiem Savienībā ir pieejamas kvalitatīvas sertificētas strīdu alternatīvās izšķiršanas struktūras. Šajā sakarā būtu skaidri jānosaka, ka šīs regulas noteikumi par strīdu alternatīvu izšķiršanu neskar minētās direktīvas noteikumus, tostarp šajā direktīvā izklāstītās patērētāju tiesības jebkurā stadijā izstāties no procedūras, ja tie nav apmierināti ar procedūras izpildi vai norisi.

(46) Vēršanās pret nelikumīgu saturu var tikt īstenota ātrāk un uzticamāk, ja tiešsaistes platformas veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek piešķirta prioritāte paziņojumiem, kurus iesniedz uzticamie signalizētāji, izmantojot šajā regulā noteiktos paziņošanas un rīcības mehānismus, neskarot prasību laicīgi, rūpīgi un objektīvi izskatīt visus šādos mehānismos iesniegtos paziņojumus un pieņemt attiecīgus lēmumus. Šāds uzticamā signalizētāja statuss būtu jāpiešķir nevis fiziskām personām, bet gan juridiskām personām, kuras cita starpā ir pierādījušas, ka tām ir īpašas zināšanas un kvalifikācija cīņā ar nelikumīgu saturu, ka tās pārstāv kolektīvās intereses un strādā rūpīgi un objektīvi. Šādas juridiskās personas var būt publiskas, piemēram, teroristiska satura gadījumā tās var būt Eiropas Savienības Aģentūras tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols) valstu tiesībaizsardzības iestāžu vienības ziņošanai par interneta saturu vai nevalstiskas organizācijas un daļējas valsts iestādes, piemēram, Starptautiskās interneta uzticības līniju asociācijas (*INHOPE*) ziņošanai par bērnu pornogrāfiju tīkla organizācijas un organizācijas, kuru mērķis ir ziņot par

[41] Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

[42] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.).

nelikumīgiem rasistiskiem un ksenofobiskiem izteikumiem tiešsaistē. Intelektuālā īpašuma tiesību jomā uzticamā signalizētāja statusu var piešķirt nozares un tiesību turētāju organizācijām, ja tās ir pierādījušas atbilstību piemērojamajiem nosacījumiem. Nebūtu jāuzskata, ka šīs regulas noteikumi par uzticamajiem signalizētājiem liedz tiešsaistes platformām līdzīgi izskatīt tādu juridisku un fizisku personu iesniegtos paziņojumus, kurām nav piešķirts uzticamā signalizētāja statuss saskaņā ar šo regulu, un citādi sadarboties ar citām struktūrām saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, tostarp šo regulu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794[43].

(47) Tiešsaistes platformu pakalpojumu ļaunprātīga izmantošana, bieži nodrošinot acīm redzami nelikumīgu saturu vai bieži iesniedzot acīm redzami nepamatotus paziņojumus vai sūdzības, izmantojot saskaņā ar šo regulu izveidotus mehānismus un sistēmas, grauj uzticēšanos un kaitē iesaistīto personu tiesībām un leģitīmajām interesēm. Šā iemesla dēļ pastāv nepieciešamība ieviest pienācīgus un samērīgus aizsardzības pasākumus pret šādu ļaunprātīgu izmantošanu. Informācija būtu jāuzskata par acīm redzami nelikumīgu saturu un paziņojumi un sūdzības būtu jāuzskata par acīm redzami nepamatotiem, ja nespeciālistam bez jebkādas būtiskas analīzes veikšanas ir skaidrs, ka saturs ir nelikumīgs vai attiecīgi paziņojumi vai sūdzības ir nepamatoti. Noteiktos apstākļos tiešsaistes platformām būtu īslaicīgi jāpārtrauc savas attiecīgās darbības nodrošināšana ļaunprātīgā rīcībā iesaistītajai personai. Tas neskar tiešsaistes platformu brīvību paredzēt savus noteikumus un ieviest stingrākus pasākumus ar smagiem noziedzīgiem nodarījumiem saistīta acīm redzami nelikumīga satura gadījumā. Pārredzamības labad šī iespēja būtu skaidri un pietiekami detalizēti jānosaka tiešsaistes platformu noteikumos. Vienmēr vajadzētu būt pieejamām pārsūdzības iespējām attiecībā uz šajā sakarā tiešsaistes platformu pieņemtajiem lēmumiem, un tie būtu jāpārrauga kompetentajam digitālo pakalpojumu koordinatoram. Šīs regulas noteikumiem par ļaunprātīgu izmantošanu nevajadzētu liegt tiešsaistes platformām īstenot citus pasākumus saskaņā ar piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktiem, lai novērstu to, ka viņu pakalpojuma saņēmēji nodrošina nelikumīgu saturu vai citādi ļaunprātīgi izmanto viņu pakalpojumus. Šie noteikumi neskar iespēju piemērot atbildību ļaunprātīgā izmantošanā iesaistītajām personām, tostarp piemērot Savienības vai valstu tiesību aktos noteikto atbildību par zaudējumiem.

(48) Tiešsaistes platforma, piemēram, saņemot paziņojumu no paziņojumu sniegušās personas vai īstenojot savus brīvprātīgi ieviestos pasākumus, var dažkārt uzzināt tādu informāciju saistībā ar pakalpojuma saņēmēja konkrētām darbībām, piemēram, noteiktu nelikumīga satura veidu nodrošināšanu, kura, ņemot vērā visus attiecīgos tiešsaistes platformai zināmos apstākļus, pamato aizdomas, ka attiecīgais saņēmējs ir varbūtēji izdarījis, varbūtēji izdara vai varētu izdarīt smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar draudiem personas dzīvībai vai drošībai, piemēram, kādu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/93/ES[44] norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šādā gadījumā tiešsaistes platformai būtu nekavējoties jāinformē kompetentās tiesībaizsardzības iestādes par attiecīgajām aizdomām, sniedzot tām visu sev pieejamo atbilstīgo informāciju, tostarp attiecīgajā gadījumā attiecīgo saturu un

[43] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

[44] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011, 1. lpp.).

savu aizdomu skaidrojumu. Šajā regulā neparedz pakalpojumu saņēmēju profilēšanas juridisko pamatu, lai tiešsaistes platformas varētu identificēt noziedzīgus nodarījumus. Tiešsaistes platformām, informējot tiesībaizsardzības iestādes, būtu arī jāievēro citi piemērojamie Savienības vai valstu tiesību aktu noteikumi attiecībā uz personu tiesību un brīvību aizsardzību.

(49) Lai veicinātu drošu, uzticamu un pārredzamu tiešsaistes vidi patērētājiem un citām ieinteresētajām personām, piemēram, konkurējošiem tirgotājiem un intelektuālā īpašuma tiesību turētājiem, un atturētu tirgotājus no produktu vai pakalpojumu pārdošanas, pārkāpjot piemērojamos noteikumus, tām tiešsaistes platformām, kuras ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, būtu jānodrošina šādu tirgotāju izsekojamība. Šī iemesla dēļ tirgotājam būtu jānosaka par pienākumu nodrošināt tiešsaistes platformai noteiktu būtisku informāciju, tostarp lai veicinātu apmaiņu ar ziņojumiem par produktiem vai piedāvātu produktus. Šī prasība būtu piemērojama arī tiem tirgotājiem, kuri uz līguma pamata zīmolu vārdā veicina ziņojumu apmaiņu par produktiem vai pakalpojumiem. Šādām tiešsaistes platformām visa informācija būtu drošā veidā jāuzglabā saprātīgu laika periodu, kas nepārsniedz nepieciešamo, lai saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, tostarp tiesību aktiem par persondatu aizsardzību, tai varētu piekļūt valsts iestādes un privātpersonas, kam ir leģitīmas intereses, tostarp pamatojoties uz šajā regulā minētajiem rīkojumiem sniegt informāciju.

(50) Lai nodrošinātu efektīvu un pienācīgu šāda pienākuma piemērošanu, neradot nesamērīgu slogu, darbības jomā ietvertajām tiešsaistes platformām būtu jāveic saprātīgi pasākumi, lai pārbaudītu attiecīgo tirgotāju sniegtās informācijas uzticamību, jo īpaši izmantojot brīvi pieejamas oficiālas tiešsaistes datubāzes un tiešsaistes saskarnes, piemēram, nacionālos komercreģistrus un PVN informācijas apmaiņas sistēmu[45], vai pieprasot attiecīgajiem tirgotājiem sniegt uzticamus pamatojuma dokumentus, piemēram, personu apliecinošu dokumentu kopijas, apstiprinātus bankas konta izrakstus, uzņēmuma apliecību un komercreģistra apliecību. Tās var izmantot arī citus attālināti pieejamos avotus, kuri piedāvā līdzīgu uzticamības pakāpi, lai izpildītu šo pienākumu. Taču nevajadzētu izvirzīt prasību darbības jomā ietvertajām tiešsaistes platformām īstenot pārmērīgus vai dārgus tiešsaistes faktu noskaidrošanas pasākumus vai veikt pārbaudes uz vietas. Tāpat nebūtu jāuzskata, ka tās tiešsaistes platformas, kuras ir veikušas šajā regulā noteiktos saprātīgos pasākumus, garantē informācijas uzticamību patērētājam un citām ieinteresētajām personām. Šādām tiešsaistes platformām būtu jāizstrādā un jāorganizē sava tiešsaistes saskarne tādā veidā, kas ļauj tirgotājiem ievērot savus Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES[46] 6. un 8. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK[47] 7. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK[48] 3. pantā noteiktos pienākumus.

---

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?locale=lv.

[46] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK.

[47] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva").

[48] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas.

(51) Ņemot vērā tiešsaistes platformu konkrētos pienākumus un saistības, tām būtu jānosaka pienākums iesniegt pārredzamības ziņojumus, kurš būtu jāpiemēro papildus tiem pārredzamības ziņošanas pienākumiem, kas saskaņā ar šo regulu piemērojami visiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Lai noteiktu, vai tiešsaistes platforma ir uzskatāma par ļoti lielu tiešsaistes platformu, kurai saskaņā ar šo regulu ir piemērojami noteikti papildu pienākumi, tiešsaistes platformu pārredzamības ziņošanas pienākumos būtu jāiekļauj noteikti pienākumi, kas saistīti ar informācijas publicēšanu un paziņošanu par Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī.

(52) Tiešsaistes reklāmai ir svarīga nozīme tiešsaistes vidē, tostarp saistībā ar tiešsaistes platformu pakalpojumu sniegšanu. Taču tiešsaistes reklāma var radīt ievērojamus riskus, sākot no reklāmas, kas pati par sevi ir nelikumīgs saturs, līdz finansiālu stimulu veicināšanai attiecībā uz nelikumīga vai citādi kaitīga satura vai darbību tiešsaistē publicēšanu vai izplatīšanu vai diskriminējošai reklāmas rādīšanai, kas ietekmē vienlīdzīgu attieksmi pret iedzīvotājiem un viņu iespējas. Papildus prasībām, kuras izriet no Direktīvas 2000/31/EK 6. panta, būtu jānosaka par pienākumu tiešsaistes platformām nodrošināt, ka pakalpojuma saņēmēju rīcībā ir noteikta individualizēta informācija, kas nepieciešama, lai viņi saprastu, kad un kuras personas vārdā tiek rādīta attiecīgā reklāma. Turklāt pakalpojuma saņēmēju rīcībā vajadzētu būt informācijai par galvenajiem parametriem, kas izmantoti, lai noteiktu, ka viņiem tiks rādīta konkrētā reklāma, sniedzot jēgpilnus paskaidrojumus par šim nolūkam izmantoto loģiku, tostarp ja tās pamatā ir profilēšana. Šajā regulā noteiktās prasības par informācijas sniegšanu saistībā ar reklāmu neskar Regulas (ES) 2016/679 attiecīgo noteikumu piemērošanu, jo īpaši par tiesībām iebilst, automatizētu individuālu lēmumu pieņemšanu, tostarp profilēšanu un jo īpaši nepieciešamību iegūt datu subjekta piekrišanu pirms persondatu apstrādes mērķorientētas reklāmas nolūkiem. Tāpat tās neskar Direktīvā 2002/58/EK izklāstītos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz informācijas uzglabāšanu galiekārtā un piekļuvi tajā uzglabātajai informācijai.

(53) Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu nozīmi auditorijas sasniedzamības ziņā, jo īpaši pakalpojuma saņēmēju skaita izteiksmē, veicinot publiskās debates, ekonomiskos darījumus un izplatot informāciju, viedokļus un idejas un ietekmējot to, kā saņēmēji iegūst un izplata informāciju tiešsaistē, ir svarīgi piemērot šādām platformām īpašus pienākumus papildus visām tiešsaistes platformām piemērojamajiem pienākumiem. Šie ļoti lielām tiešsaistes platformām piemērojamie papildu pienākumi ir nepieciešami, lai risinātu minētos sabiedriskās politikas problēmjautājumus, ja nepastāv alternatīvi un mazāk ierobežojoši pasākumi, kas varētu dot līdzvērtīgu rezultātu.

(54) Ļoti lielas tiešsaistes platformas var radīt tādus riskus sabiedrībai, kas tvēruma un ietekmes ziņā atšķiras no mazāku platformu radītajiem riskiem. Platformas pakalpojumu saņēmēju skaitam sasniedzot ievērojamu Savienības iedzīvotāju daļu, platformas radītajiem sistēmiskajiem riskiem piemīt nesamērīgi negatīva ietekme uz Savienību. Būtu jāuzskata, ka šāda plaša mēroga auditorijas sasniedzamība pastāv, ja pakalpojuma saņēmēju skaits pārsniedz operatīvo slieksni — 45 miljonus —, tas ir, apjomu, kas līdzvērtīgs 10 % no Savienības iedzīvotāju skaita. Operatīvais slieksnis būtu jāatjaunina, pēc nepieciešamības ieviešot grozījumus pieņemtajos deleģētajos aktos. Šī iemesla dēļ šādām ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jāpiemēro visaugstākie uzticamības pārbaudes pienākumu standarti proporcionāli to ietekmei uz sabiedrību un līdzekļiem.

(55) Ņemot vērā platformu ekonomiku raksturojošo tīkla efektu, tiešsaistes platformas lietotāju bāze var strauji palielināties un sasniegt ļoti lielas tiešsaistes platformas

apmēru, radot attiecīgu ietekmi uz iekšējo tirgu. Tas var notikt, ja tiešsaistes platforma piedzīvo eksponenciālu izaugsmi īsā laika periodā vai ja tai ir plaša globāla klātbūtne un apgrozījums, kas ļauj tai pilnībā izmantot tīkla efektu, kā arī apjomradītus un diversifikācijas radītus ietaupījumus. Liels gada apgrozījums vai tirgus kapitalizācija var jo īpaši liecināt par strauju mērogojamību lietotāju sasniedzamības ziņā. Šādos gadījumos digitālo pakalpojumu koordinatoram vajadzētu būt iespējai pieprasīt platformai biežāk sniegt ziņojumus par savu lietotāju bāzi, lai laikus identificētu mirkli, kurā platformai piešķirams ļoti lielas tiešsaistes platformas statuss šīs regulas nozīmē.

(56) Ļoti lielas tiešsaistes platformas tiek izmantotas veidā, kas spēcīgi ietekmē drošību tiešsaistē, sabiedriskās domas un diskursa veidošanu, kā arī tiešsaistes tirdzniecību. Veids, kādā šīs platformas veido savus pakalpojumus, ir vispārīgi optimizēts tā, lai gūtu labumu no bieži vien reklāmas virzītiem darījumdarbības modeļiem, un tas var izraisīt sabiedrības bažas. Nepastāvot lietderīgam regulējumam un tā izpildei, tās var noteikt spēles noteikumus, iedarbīgi neidentificējot un nemazinot riskus un sevis iespējami izraisīto kaitējumu sabiedrībai un ekonomikai. Tādēļ saskaņā ar šo regulu ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jāizvērtē sistēmiskie riski, kuri izriet no to pakalpojuma darbības un izmantošanas un kurus var izraisīt pakalpojuma saņēmēju veikts potenciāli ļaunprātīgs izmantojums, un jāīsteno atbilstīgi to mazināšanas pasākumi.

(57) Trīs sistēmisko risku kategorijas būtu jāizvērtē padziļināti. Pirmā kategorija ietver riskus, kas saistīti ar šo platformu pakalpojuma ļaunprātīgu izmantošanu, izplatot nelikumīgu saturu, piemēram, bērnu pornogrāfiju vai nelikumīgus naidīgus izteikumus, un nelikumīgu darbību veikšanu, piemēram, Savienības vai valstu tiesību aktos aizliegtu produktu vai pakalpojumu, tostarp viltotu produktu, tirgošanu. Piemēram, neskarot ļoti lielu tiešsaistes platformu pakalpojuma saņēmēju individuālo atbildību par savu iespējami nelikumīgo darbību pretēji piemērojamajos tiesību aktos noteiktajam, šāda izplatīšana vai darbības var radīt ievērojamu sistēmisko risku, ja piekļuvi minētajam saturam var paplašināt ar tādu kontu starpniecību, kam ir īpaši plaša auditorijas sasniedzamība. Otra kategorija ir saistīta ar pakalpojuma ietekmi uz Pamattiesību hartā aizsargāto pamattiesību izmantošanu, tostarp vārda un informācijas brīvību, tiesībām uz privāto dzīvi, tiesībām uz nediskriminēšanu un bērna tiesībām. Šādi riski var rasties, piemēram, saistībā ar ļoti lielas tiešsaistes platformas izmantoto algoritmisko sistēmu struktūru vai tās pakalpojuma ļaunprātīgu izmantošanu, iesniedzot ļaunprātīgus paziņojumus vai īstenojot cita veida izteikumu apklusināšanas vai konkurences kavēšanas praksi. Trešā risku kategorija ir saistīta ar tīšu un bieži vien koordinētu manipulēšanu ar platformas pakalpojumu, radot prognozējamu ietekmi uz veselību, pilsonisko diskursu, vēlēšanu procesiem, sabiedrisko drošību un nepilngadīgo personu aizsardzību, ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt sabiedrisko kārtību un privātumu, kā arī cīnīties pret krāpniecisku un maldinošu komercpraksi. Šādi riski var rasties, piemēram, izveidojot viltus kontus, izmantojot botus un veicot citas automatizētas vai daļēji automatizētas darbības, kuras var izraisīt nelikumīgu saturu veidojošas vai tiešsaistes platformas noteikumiem neatbilstošas informācijas strauju un plašu izplatīšanu.

(58) Ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jāliek lietā nepieciešamie līdzekļi, lai uzcītīgi mazinātu risku novērtējumā identificētos sistēmiskos riskus. Īstenojot šādus ietekmes mazināšanas pasākumus, ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jāapsver, piemēram, sava satura moderācijas, algoritmisko ieteikumu sistēmu un tiešsaistes saskarņu struktūras un darbības uzlabošana vai cita veida pielāgošana, lai atturētu un ierobežotu

nelikumīga satura izplatīšanu, kā arī savu lēmumu pieņemšanas procesu vai noteikumu pielāgošana. Tie var ietvert arī novēršanas pasākumus, piemēram, reklāmas ieņēmumu gūšanas pārtraukšanu par noteiktu saturu vai tādas citas darbības kā autoritatīvu informācijas avotu redzamības uzlabošana. Ļoti lielas tiešsaistes platformas var pastiprināt savus iekšējos procesus vai jebkuru savu darbību uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz sistēmisko risku noteikšanu. Tās var arī uzsākt vai pastiprināt sadarbību ar uzticamajiem signalizētājiem, rīkot apmācības sesijas un apmaiņu ar uzticamo signalizētāju organizācijām, kā arī sadarboties ar citiem pakalpojumu sniedzējiem, tostarp izstrādājot rīcības kodeksu vai citus pašregulējuma pasākumus vai pievienojoties pastāvošam kodeksam vai pasākumiem. Visu veidu pieņemtajos pasākumos būtu jāievēro šajā regulā noteiktās uzticamības pārbaudes prasības un iedarbīgi un pienācīgi jāmazina konkrēti identificētie riski, lai aizsargātu sabiedriskās kārtības un privātuma intereses un cīnītos pret krāpniecisku un maldinošu komercpraksi, un tiem vajadzētu būt samērīgiem, ievērojot ļoti lielas tiešsaistes platformas ekonomiskās iespējas un nepieciešamību izvairīties no nevajadzīgiem tās pakalpojuma lietošanas ierobežojumiem un pienācīgi ņemot vērā potenciālo negatīvo ietekmi uz pakalpojuma saņēmēju pamattiesībām.

(59) Ļoti lielām tiešsaistes platformām attiecīgajā gadījumā būtu jāveic risku novērtējums un jāizstrādā savi risku mazināšanas pasākumi, iesaistot pakalpojuma saņēmēju pārstāvjus, viņu pakalpojumu potenciāli ietekmēto grupu pārstāvjus, neatkarīgos ekspertus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas.

(60) Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt neatkarīgu ekspertu veiktu pārbaudi, ļoti lielām tiešsaistes platformām, veicot neatkarīgu revīziju, vajadzētu būt atbildīgām par to, kā tās ievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, un attiecīgā gadījumā par visām rīcības kodeksos un krīzes protokolos izklāstītajām papildu saistībām. Tām būtu jāsniedz revidentam piekļuve visiem attiecīgajiem datiem, kuri ir nepieciešami pienācīgai revīzijas veikšanai. Revidentiem vajadzētu būt arī iespējai izmantot citus objektīvas informācijas avotus, tostarp pārbaudītu pētnieku veiktus pētījumus. Revidentiem būtu jāgarantē savu pienākumu izpildes laikā iegūtās informācijas, piemēram, komercnoslēpumu, konfidencialitāte, drošība un integritāte, un nepieciešamā kvalifikācija riska pārvaldības jomā un tehniskā kompetence algoritmu revīzijas veikšanai. Revidentiem vajadzētu būt neatkarīgiem, lai viņi varētu veikt savus uzdevumus pienācīgā un uzticamā veidā. Ja pastāv šaubas par revidentu neatkarību, viņiem vajadzētu atkāpties vai atturēties no iesaistīšanās revīzijas veikšanā.

(61) Revīzijas ziņojums būtu jāpamato, lai sniegtu jēgpilnu pārskatu par veiktajām darbībām un izdarītajiem secinājumiem. Ziņojumam būtu jāpalīdz informēt un attiecīgajā gadījumā ierosināt uzlabojumus ļoti lielas tiešsaistes platformas veiktajos pasākumos, lai tā varētu izpildīt šajā regulā noteiktos pienākumus. Ziņojums kopā ar risku novērtējumu un ietekmes mazināšanas pasākumu izklāstu, kā arī platformas plānu revīzijas ieteikumu īstenošanai būtu nekavējoties jānosūta darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un padomei. Ziņojumam būtu jāietver revīzijas atzinums, kura pamatā ir no iegūtajiem revīzijas pierādījumiem izdarītie secinājumi. Pozitīvs atzinums būtu jāsniedz tad, ja visi pierādījumi liecina, ka ļoti lielā tiešsaistes platforma atbilst visiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem vai attiecīgajā gadījumā visām saistībām, kuras tā ir uzņēmusies saskaņā ar rīcības kodeksu vai krīzes protokolu, jo īpaši identificējot, novērtējot un mazinot savas sistēmas un pakalpojumu radītos sistēmiskos riskus. Pozitīvam atzinumam būtu jāpievieno komentāri, ja revidents vēlas iekļaut piezīmes, kurām nav būtiskas ietekmes

uz revīzijas iznākumu. Negatīvs atzinums būtu jāsniedz tad, ja revidents uzskata, ka ļoti lielā tiešsaistes platforma neievēro šīs regulas noteikumus vai uzņemtās saistības.

(62) Ikvienas ļoti lielas tiešsaistes platformas darījumdarbības galvenā sastāvdaļa ir veids, kādā informācija tiek prioritarizēta un pasniegta tās tiešsaistes saskarnē, lai veicinātu un optimizētu pakalpojuma saņēmēju piekļuvi informācijai. To veic, piemēram, algoritmiski iesakot, sarindojot un prioritarizējot informāciju teksta vai citu vizuālu attēlojumu veidā vai citādi pārvaldot saņēmēju sniegto informāciju. Šādas ieteikumu sistēmas var ievērojami ietekmēt saņēmēju spēju izgūt informāciju un mijiedarboties ar to tiešsaistē. Tāpat tām ir svarīga nozīme noteiktu ziņojumu izvēršanā, informācijas virālā izplatīšanā un tiešsaistes izmantošanas paradumu stimulēšanā. Līdz ar to ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jānodrošina, ka saņēmēji ir pienācīgi informēti un ka tās var ietekmēt viņiem pasniegto informāciju. Tām būtu skaidri jāatspoguļo šādu ieteikumu sistēmu galvenie parametri viegli saprotamā veidā, lai nodrošinātu, ka saņēmēji saprot, kā tiek prioritarizēta viņiem rādītā informācija. Tām arī būtu jānodrošina, ka saņēmējiem ir pieejamas alternatīvas iespējas attiecībā uz galvenajiem parametriem, tostarp iespējas, kuru pamatā nav saņēmēja profilēšana.

(63) Ļoti lielu tiešsaistes platformu izmantotās reklāmas sistēmas rada riskus, un tām nepieciešama turpmāka publiska un normatīva uzraudzība, ņemot vērā to mērogu un spēju vērst darbības uz pakalpojuma saņēmējiem un sasniegt tos, pamatojoties uz viņu rīcību šīs platformas tiešsaistes saskarnē un ārpus tās. Ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jānodrošina publiska piekļuve viņu tiešsaistes saskarnēs rādīto reklāmu repozitorijiem, lai veicinātu reklāmas izplatīšanas tiešsaistē radīto jauno risku uzraudzību un izpēti par tiem, piemēram, saistībā ar nelikumīgu reklāmu vai manipulatīviem paņēmieniem un dezinformāciju, kam ir reāla vai paredzama negatīva ietekme uz sabiedrības veselību, sabiedrisko drošību, pilsonisko diskursu, politisko līdzdalību un līdztiesību. Repozitorijiem būtu jāietver reklāmu saturs un saistītie dati par reklamētāju un attiecīgās reklāmas piegādi, jo īpaši tad, ja reklāma ir mērķorientēta.

(64) Lai pienācīgi uzraudzītu ļoti lielu tiešsaistes platformu atbilstību šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisija var pieprasīt sniegt piekļuvi konkrētiem datiem vai ziņojumus par tiem. Šāda prasība var ietvert, piemēram, platformas sistēmu radīto risku un iespējamā kaitējuma novērtēšanai nepieciešamos datus, satura moderācijas algoritmisko sistēmu, ieteikumu sistēmu vai reklāmas sistēmu precizitātes, darbības un testēšanas datus vai datus par šīs regulas saturam atbilstīgu satura moderācijas vai sūdzību izskatīšanas iekšēju sistēmu procedūrām un iznākumu. Pētnieku veiktās izpētes par tiešsaistes sistēmisko risku attīstību un nozīmīguma pakāpi ir īpaši svarīgas, lai mazinātu informācijas asimetriju un izveidotu noturīgu riska mazināšanas sistēmu, kā arī informētu tiešsaistes platformas, digitālo pakalpojumu koordinatorus, citas kompetentās iestādes, Komisiju un sabiedrību. Tādēļ šī regula nodrošina sistēmu pārbaudītu pētnieku piekļuvei ļoti lielu tiešsaistes platformu datiem. Visām prasībām attiecībā uz piekļuvi datiem saskaņā ar šo sistēmu vajadzētu būt samērīgām, atbilstoši aizsargājot platformas un visu citu iesaistīto personu, tostarp pakalpojuma saņēmēju, tiesības un leģitīmās intereses, tostarp komercnoslēpumus un citu konfidenciālu informāciju.

(65) Ņemot vērā izvērsto sistēmu darbības sarežģītību un sabiedrībai radītos sistēmiskos riskus, ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu jāieceļ atbilstības uzraudzības amatpersonas, kurām ir nepieciešamā kvalifikācija, lai īstenotu pasākumus un pārraudzītu platformas organizācijas atbilstību šai regulai. Ļoti lielām tiešsaistes

platformām būtu jānodrošina, ka atbilstības uzraudzības amatpersona tiek pienācīgi un laikus iesaistīta visos ar šo regulu saistītajos jautājumos. Ņemot vērā ar viņu darbību un šajā regulā noteiktajiem papildu pienākumiem saistītos papildu riskus, citas šajā regulā noteiktās pārredzamības prasības būtu jāpapildina ar ļoti lielām tiešsaistes platformām īpaši piemērojamām papildu pārredzamības prasībām, jo īpaši attiecībā uz ziņošanu par veikto risku novērtējumu un pieņemtajiem turpmākajiem pasākumiem saskaņā ar šajā regulā paredzēto.

(66) Lai veicinātu tādu šajā regulā noteikto pienākumu produktīvu un konsekventu piemērošanu, kuru īstenošanai var būt nepieciešami tehnoloģiski līdzekļi, ir svarīgi veicināt konkrētas tehniskās procedūras ietverošu brīvprātīgu nozares standartu izstrādi, ja nozare var palīdzēt izstrādāt standartizētus līdzekļus, kas palīdz nodrošināt atbilstību šai regulai, piemēram, par atļauju iesniegt paziņojumus, tostarp izmantojot lietotņu programmēšanas saskarnes, vai par reklāmas repozitoriju sadarbspēju. Šādi standarti varētu būt īpaši noderīgi relatīvi maziem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem. Standartos pēc nepieciešamības varētu nošķirt dažādus nelikumīga satura vai starpniecības pakalpojumu veidus.

(67) Lai veicinātu šīs regulas piemērošanu, Komisijai un padomei būtu jārosina rīcības kodeksu izstrāde. Lai gan rīcības kodeksu īstenošanai vajadzētu būt izmērāmai un pakļautai publiskai pārraudzībai, tā nedrīkstētu mazināt šādu kodeksu brīvprātīgo raksturu un ieinteresēto personu brīvību izlemt par tajos noteikto pienākumu pildīšanu. Noteiktos apstākļos ļoti lielām tiešsaistes platformām ir svarīgi iesaistīties īpašu rīcības kodeksu izstrādē un ievērot tos. Šī regula nekādā veidā neliedz citiem pakalpojumu sniedzējiem ievērot minētos uzticamības pārbaudes standartus, pieņemot paraugpraksi un gūstot labumu no Komisijas un padomes sniegtajiem norādījumiem, uzņemoties pildīt šādos rīcības kodeksos noteiktos pienākumus.

(68) Šajā regulā ir lietderīgi noteikt konkrētas jomas, kas jāņem vērā attiecībā uz minētajiem rīcības kodeksiem. Jo īpaši būtu jāizpēta risku mazināšanas pasākumi attiecībā uz noteiktiem nelikumīga satura veidiem, noslēdzot pašregulējuma un kopregulējuma līgumus. Vēl viena apsverama joma ir tādu sistēmisko risku kā dezinformācijas vai manipulatīvu un ļaunprātīgu darbību iespējami negatīvā ietekme uz sabiedrību un demokrātiju. Tā ietver koordinētas darbības, kuras ir vērstas uz informācijas izvēršanu, tostarp dezinformāciju, piemēram, botu vai viltus kontu izmantošanu tādas krāpnieciskas vai maldinošas informācijas radīšanai, dažkārt ar mērķi gūt ekonomisku labumu, kas ir īpaši kaitīga neaizsargātiem pakalpojuma saņēmējiem, piemēram, bērniem. Šādās jomās ļoti lielas tiešsaistes platformas veiktu attiecīgā rīcības kodeksa ievērošanu un atbilstību tam var uzskatīt par piemērotu riska mazināšanas pasākumu. Attiecīgajā gadījumā, nosakot, vai tiešsaistes platforma ir pārkāpusi šajā regulā noteiktos pienākumus, var tikt ņemts vērā tiešsaistes platformas atteikums atsaukties Komisijas uzaicinājumam piedalīties šāda rīcības kodeksa piemērošanā, ja tā nesniedz attiecīgus paskaidrojumus.

(69) Šīs regulas noteikumi par rīcības kodeksiem var kalpot par pamatu Savienības līmenī jau pastāvošiem pašregulējuma centieniem, tostarp Produktu drošuma solījumam, Saprašanās memorandam attiecībā uz viltotām precēm, Rīcības kodeksam nelikumīgu naidīgu izteikumu samazināšanai un Prakses kodeksam dezinformācijas jomā. Runājot konkrēti par pēdējo, Komisija izdos norādījumus par Prakses kodeksa dezinformācijas jomā stiprināšanu, kā norādīts Eiropas Demokrātijas rīcības plānā.

(70) Tiešsaistes reklāmas sniegšanā parasti ir iesaistītas vairākas personas, tostarp starpniecības pakalpojumi, kuri savieno reklāmas publicētājus ar reklamētājiem.

Rīcības kodeksiem būtu jāatbalsta un jāpapildina šajā regulā noteiktie pārredzamības pienākumi attiecībā uz reklāmu tiešsaistes platformās un ļoti lielās tiešsaistes platformās, lai nodrošinātu elastīgus un iedarbīgus mehānismus šādu pienākumu ievērošanas veicināšanai un uzlabošanai, jo īpaši attiecīgās informācijas nosūtīšanas modalitāšu ziņā. Iesaistot plašu ieinteresēto personu loku, būtu jānodrošina, ka šādi rīcības kodeksi tiek plaši atbalstīti, ir tehniski pamatoti, iedarbīgi un piedāvā visaugstāko lietošanas ērtības līmeni ar mērķi nodrošināt pārredzamības pienākumu mērķu sasniegšanu.

(71) Pastāvot sabiedrisko drošību vai sabiedrības veselību ietekmējošiem ārkārtas apstākļiem, Komisija var uzsākt veidot krīzes protokolu, lai koordinētu ātru un kolektīvu pārrobežu mēroga reaģēšanu tiešsaistes vidē. Ārkārtas apstākļi var ietvert jebkuru neparedzamu notikumu, piemēram, zemestrīci, viesuļvētru, pandēmiju un citus nopietnus pārrobežu draudus sabiedrības veselībai, karu un terora aktus, kad, piemēram, tiešsaistes platformas var tikt izmantotas ļaunprātīgi, lai ātri izplatītu nelikumīgu saturu vai dezinformāciju, vai ja rodas nepieciešamība ātri izplatīt uzticamu informāciju. Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu svarīgo nozīmi informācijas izplatīšanā mūsu sabiedrībā un pārrobežu mērogā, šādas platformas būtu jārosina izstrādāt un piemērot īpašus krīzes protokolus. Šādi krīzes protokoli būtu jāaktivizē tikai uz ierobežotu laika periodu un būtu jāīsteno tikai attiecīgo ārkārtas apstākļu novēršanai absolūti nepieciešamie pieņemtie pasākumi. Šiem pasākumiem būtu jāatbilst šai regulai un tiem nevajadzētu veidot vispārīgu pienākumu iesaistītajām ļoti lielajām tiešsaistes platformām pārraudzīt sevis nosūtīto vai uzglabāto informāciju vai aktīvi meklēt uz nelikumīgu saturu norādošus faktus vai apstākļus.

(72) Šajā regulā izklāstīto pienākumu pienācīgas pārraudzības un izpildes uzdevums principā būtu jāuztic dalībvalstīm. Tādēļ tām būtu jānorīko vismaz viena iestāde, kuras uzdevums ir piemērot un izpildīt šo regulu. Taču dalībvalstīm vajadzētu spēt uzticēt īpašus uzraudzības un izpildes uzdevumus un kompetences saistībā ar šīs regulas piemērošanu vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei, piemēram, attiecībā uz tādām īpašām nozarēm kā elektroniskos sakarus regulējošām iestādēm, plašsaziņas līdzekļus regulējošām iestādēm vai patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm, atspoguļojot viņu vietējo konstitucionālo, organizatorisko un administratīvo struktūru.

(73) Ņemot vērā aplūkoto pakalpojumu pārrobežu raksturu un šīs regulas ieviesto horizontālo pienākumu loku, iestāde, kura tiks norīkota uzraudzīt piemērošanu un attiecīgajā gadījumā izpildīt šo regulu, būtu jāidentificē kā katras dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde tiek norīkota piemērot un izpildīt šo regulu, attiecīgajā dalībvalstī digitālo pakalpojumu koordinatora statuss jānosaka tikai vienai iestādei. Digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu jāpilda centrālā kontaktpunkta funkcijas visos ar šīs regulas piemērošanu saistītajos jautājumos attiecībā uz Komisiju, padomi, citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinatoriem, kā arī citām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Konkrēti, ja šajā regulā noteiktie uzdevumi tiek uzticēti vairākām attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu jāveic koordinācija un jāsadarbojas ar šīm iestādēm saskaņā ar to attiecīgos uzdevumus nosakošajiem valstu tiesību aktiem un tam būtu jānodrošina visu atbilstīgo iestāžu produktīva iesaistīšana uzraudzībā un izpildē Savienības līmenī.

(74) Digitālo pakalpojumu koordinatoram, kā arī citām saskaņā ar šo regulu noteiktajām kompetentajām iestādēm ir būtiska nozīme šajā regulā noteikto tiesību un pienākumu iedarbīguma nodrošināšanā un tās mērķu sasniegšanā. No vienas puses, ir jānodrošina, ka šīs iestādes darbojas pilnīgi neatkarīgi no privātajām un publiskajām iestādēm bez

nepieciešamības un pienākuma lūgt vai saņemt norādījumus, tostarp no valdības, neskarot konkrētus pienākumus sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomi un Komisiju. No otras puses, šo iestāžu neatkarībai nevajadzētu nozīmēt, ka, saskaņā ar valsts konstitūciju un neapdraudot šīs regulas mērķu sasniegšanu, uz to finanšu izdevumiem nevar attiecināt valsts kontroles vai pārraudzības mehānismus, ka to darbības nevar pakļaut izskatīšanai tiesā vai ka tām nevajadzētu būt iespējai attiecīgajā gadījumā konsultēties ar citām valsts iestādēm, tostarp tiesībaizsardzības iestādēm vai krīzes pārvarēšanas iestādēm.

(75) Dalībvalstis var norīkot pastāvošu valsts iestādi pildīt digitālo pakalpojumu koordinatora funkcijas vai noteikt tai īpašus uzdevumus piemērot un izpildīt šo regulu ar nosacījumu, ka šāda norīkotā iestāde atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, piemēram, attiecībā uz tās neatkarību. Turklāt dalībvalstīm principā nav aizliegts apvienot pastāvošas iestādes funkcijas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Šim nolūkam paredzētie pasākumi cita starpā var ietvert pastāvošas iestādes koleģiālās struktūras priekšsēdētāja vai valdes locekļa atlaišanas pirms viņa pilnvaru termiņa beigām nepieļaušanu, ja atlaišanas pamatā ir tikai fakts, ka ir notikusi institucionāla reforma, kas ietver dažādu funkciju apvienošanu vienā iestādē gadījumos, kad nepastāv noteikumi, kas garantē, ka šāda atlaišana neapdraud minēto locekļu neatkarību un objektivitāti.

(76) Ja nepastāv vispārīga prasība starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt fizisku klātbūtni kādas dalībvalsts teritorijā, ir jānodrošina skaidrība par to, kuras dalībvalsts jurisdikcija ir piemērojama šiem pakalpojumu sniedzējiem, lai valsts kompetentās iestādes varētu izpildīt III un IV nodaļā paredzētos noteikumus. Pakalpojumu sniedzējam būtu jāpiemēro tās dalībvalsts jurisdikcija, kurā atrodas tā galvenā darījumdarbības vieta, tas ir, kur atrodas pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs vai juridiskā adrese, kurā tiek veiktas galvenās finanšu funkcijas un īstenota darbības kontrole. Tādu pakalpojumu sniedzēju gadījumā, kuriem nav darījumdarbības vietas Savienībā, bet kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā un tādējādi atbilst šīs regulas darbības jomai, būtu jāpiemēro tās dalībvalsts jurisdikcija, kurā tie ir iecēluši savu juridisko pārstāvi, ņemot vērā šajā regulā noteiktās juridisko pārstāvju funkcijas. Taču šīs regulas iedarbīgas piemērošanas nolūkā visām dalībvalstīm vajadzētu būt jurisdikcijai attiecībā uz tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav iecēluši savu juridisko pārstāvi, ar nosacījumu, ka tiek ievērots *ne bis in idem* princips. Šim nolūkam katrai dalībvalstij, kas īsteno jurisdikciju attiecībā uz minētajiem pakalpojumu sniedzējiem, būtu bez nepamatotas kavēšanās jāinformē visas pārējās dalībvalstis par sevis veiktajiem pasākumiem, īstenojot šo jurisdikciju.

(77) Dalībvalstīm būtu jānodrošina digitālo pakalpojumu koordinatoram un ikvienai citai saskaņā ar šo regulu norīkotajai kompetentajai iestādei pienācīgas pilnvaras un līdzekļi, lai tie varētu nodrošināt rezultatīvu izmeklēšanu un izpildi. Digitālo pakalpojumu koordinatoriem jo īpaši vajadzētu būt iespējai meklēt un iegūt savā teritorijā esošu informāciju, tostarp kopīgas izmeklēšanas kontekstā, pienācīgi ņemot vērā to, ka attiecīgajā gadījumā pārraudzības un izpildes pasākumi, kas vērsti uz pakalpojumu sniedzēju, kas atrodas citas dalībvalsts jurisdikcijā, jāpieņem šīs citas dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram saskaņā ar pārrobežu sadarbības procedūrām.

(78) Dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un jo īpaši šo regulu un Hartu savos valstu tiesību aktos būtu jānosaka savu digitālo pakalpojumu koordinatoru un attiecīgajā gadījumā citu kompetento iestāžu izmeklēšanas un izpildes pilnvaru detalizēti izstrādāti nosacījumi un robežas atbilstoši šai regulai.

(79) Īstenojot šīs pilnvaras, kompetentajām iestādēm būtu jāievēro procedūrām un jautājumiem piemērojamie valstu noteikumi, piemēram, attiecībā uz nepieciešamību saņemt iepriekšēju tiesas atļauju iekļūšanai noteiktās telpās un advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti. Šiem noteikumiem jo īpaši būtu jānodrošina pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tiesības uz privāto dzīvi. Šajā sakarā garantijas, kas noteiktas saistībā ar Komisijas procedūrām saskaņā ar šo regulu, varētu kalpot par atbilstīgu atskaites punktu. Pirms ikviena galīgā lēmuma pieņemšanas būtu jāgarantē iepriekšēja, taisnīga un objektīva procedūra, tostarp attiecīgo personu tiesības tikt uzklausītām un piekļūt lietas materiāliem, vienlaikus ievērojot konfidencialitāti un dienesta noslēpuma un komercnoslēpuma prasības, kā arī pienākumu pienācīgi pamatot lēmumus. Taču tam nevajadzētu atturēt pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos īstenot pasākumus saskaņā ar atbilstīgiem nosacījumiem un procedūrām. Arī pilnvaru izmantošanai jābūt cita starpā samērīgai ar pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma raksturu un vispārējo faktisko vai potenciālo kaitējumu. Kompetentajām iestādēm būtu principā jāņem vērā visi attiecīgie fakti un apstākļi, tostarp citu dalībvalstu kompetento iestāžu apkopotā informācija.

(80) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka sankcijas par šajā regulā noteikto pienākumu pārkāpumiem tiek piemērotas iedarbīgā, samērīgā un atturošā veidā, ņemot vērā pārkāpuma būtību, smagumu, atkārtošanos un ilgumu, atbilstoši sabiedrības interesēm, veikto darbību apjomam un veidam, kā arī pārkāpēja saimnieciskajam stāvoklim. Jo īpaši, piemērojot sodu, jāņem vērā, vai attiecīgais starpniecības pakalpojumu sniedzējs sistemātiski un atkārtoti neievēro no šīs regulas izrietošos pienākumus, kā arī attiecīgajā gadījumā — vai šis pakalpojumu sniedzējs īsteno darbību vairākās dalībvalstīs.

(81) Lai nodrošinātu šīs regulas iedarbīgu izpildi, fiziskām personām vai pārstāvju organizācijām vajadzētu būt iespējai iesniegt digitālo pakalpojumu koordinatoram visas ar atbilstību šai regulai saistītās sūdzības tās dalībvalsts teritorijā, kurā ir saņemts pakalpojumus, neskarot šajā regulā izklāstītos jurisdikcijas noteikumus. Sūdzībām būtu jāsniedz patiess pārskats par bažām, kas saistītas ar konkrētā starpniecības pakalpojumu sniedzēja atbilstību, un tās varētu arī sniegt informāciju digitālo pakalpojumu koordinatoram par visiem transversālajiem jautājumiem. Ja jautājuma risināšanas nolūkā ir nepieciešama pārrobežu sadarbība, digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu jāiesaista citas valsts kompetentās iestādes un citu dalībvalstu digitālo pakalpojumu koordinatori, jo īpaši tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā starpniecības pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts.

(82) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka digitālo pakalpojumu koordinatori var īstenot pasākumus, lai produktīvi un samērīgi risinātu noteiktus īpaši smagus un pastāvīgus pārkāpumus. It īpaši situācijās, kad šādi pasākumi var ietekmēt trešo personu tiesības un intereses, kas var pastāvēt konkrētos gadījumos, kad tiek ierobežota piekļuve tiešsaistes saskarnēm, ir lietderīgi noteikt kompetentajai tiesu iestādei par pienākumu izdot rīkojumu veikt šādus pasākumus pēc digitālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma, un tiem tiek piemēroti papildu aizsardzības pasākumi. Jo īpaši potenciāli skartajām trešām personām vajadzētu sniegt iespēju tikt uzklausītām, un šādi rīkojumi būtu jāizdod tikai tad, ja pamatoti nav iespējams īstenot pilnvaras šādu pasākumu veikšanai saskaņā ar citiem Savienības vai valstu tiesību aktiem, piemēram, aizsargāt patērētāju kolektīvās intereses, nodrošināt bērnu pornogrāfiju saturošu vai izplatošu tīmekļa lapu ātru likvidēšanu vai liegt piekļuvi pakalpojumiem, kurus izmanto trešā persona intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanas nolūkos.

(83) Šādam rīkojumam ierobežot piekļuvi nebūtu jāpārsniedz mērķa sasniegšanai nepieciešamie pasākumi. Tādēļ rīkojumam vajadzētu būt īslaicīgam un principā adresētam starpniecības pakalpojumu sniedzējam, piemēram, attiecīgajam mitināšanas pakalpojumu sniedzējam, interneta pakalpojumu sniedzējam vai domēnu reģistram vai reģistratoram, kuram ir pamatotas iespējas sasniegt šo mērķi, nepamatoti neierobežojot piekļuvi likumīgai informācijai.

(84) Digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu regulāri jāpublicē ziņojums par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo regulu. Ņemot vērā to, ka digitālo pakalpojumu koordinators ir arī informēts par rīkojumiem vērsties pret šajā regulā reglamentēto nelikumīgo saturu vai sniegt informāciju, izmantojot kopējo informācijas apmaiņas sistēmu, digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu savā gada pārskatā jānorāda tādu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem adresēto rīkojumu skaits un kategorijas, kurus dalībvalstī izdevušas tiesu un administratīvās iestādes.

(85) Ja digitālo pakalpojumu koordinators pieprasa citam digitālo pakalpojumu koordinatoram rīkoties, pieprasījumu izsniedzošajam digitālo pakalpojumu koordinatoram vai padomei, ja tam ir izdots ieteikums izvērtēt lietas, kurās iesaistītas vairāk nekā trīs dalībvalstis, vajadzētu būt iespējai nodot tās Komisijai gadījumos, kad pastāv jebkādas domstarpības par ierosināto vai veikto izvērtējumu vai pasākumiem vai nav pieņemti nekādi pasākumi. Pamatojoties uz informāciju, kuru dara pieejamu iesaistītās iestādes, Komisijai būtu attiecīgi jāspēj pieprasīt kompetentajam digitālo pakalpojumu koordinatoram atkārtoti izvērtēt lietu un īstenot nepieciešamos pasākumus, lai noteiktajā laika periodā nodrošinātu atbilstību. Šī iespēja neskar Komisijas vispārīgo pienākumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu un attiecīgajā gadījumā izpildi, ko saskaņā ar līgumiem kontrolē Eiropas Savienības Tiesa. Ja darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators nespēj īstenot pasākumus atbilstīgi šādam pieprasījumam, Komisija var iejaukties saskaņā ar šīs regulas IV nodaļas 3. iedaļu, ja aizdomās turētais pārkāpējs ir ļoti liela tiešsaistes platforma.

(86) Lai veicinātu tādu pārrobežu uzraudzību un izmeklēšanu, kurā iesaistītas vairākas dalībvalstis, digitālo pakalpojumu koordinatoriem vajadzētu būt iespējai pastāvīgi vai īslaicīgi piedalīties tādu lietu kopīgās pārraudzības un izmeklēšanas darbībās, uz kurām attiecas šī regula. Šādas darbības var ietvert citas kompetentās iestādes, un tās var būt saistītas ar dažādiem jautājumiem, sākot no koordinētām datu vākšanas darbībām līdz informācijas pieprasījumiem un telpu pārbaudei, ievērojot katras iesaistītās iestādes pilnvarojuma robežas un tvērumu. Padomei var tikt pieprasīts sniegt konsultācijas saistībā ar šīm darbībām, piemēram, ierosinot darbību plānus un grafikus vai ierosinot *ad hoc* darba grupas ar iesaistīto iestāžu līdzdalību.

(87) Ņemot vērā konkrētas problēmas, kas var rasties saistībā ar ļoti lielas tiešsaistes platformas atbilstības novērtēšanu un nodrošināšanu, piemēram attiecībā uz varbūtēja pārkāpuma apmēru vai sarežģītības pakāpi vai īpašu zināšanu vai kvalifikācijas nepieciešamību Savienības līmenī, digitālo pakalpojumu koordinatoriem vajadzētu būt iespējai brīvprātīgi lūgt Komisiju iejaukties un izmantot šajā regulā noteiktās izmeklēšanas un izpildes pilnvaras.

(88) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, ir nepieciešams izveidot neatkarīgu Savienības līmeņa padomdevēju grupu, kura atbalstītu Komisiju un palīdzētu koordinēt digitālo pakalpojumu koordinatoru darbības. Eiropas Digitālo pakalpojumu padomi vajadzētu veidot digitālo pakalpojumu koordinatoriem, neskarot digitālo pakalpojumu koordinatoru iespēju uzaicināt uz savām sanāksmēm un iecelt *ad*

hoc delegātus no citām kompetentajām iestādēm, kurām saskaņā ar šo regulu ir noteikti konkrēti uzdevumi, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar attiecīgo uzdevumu un kompetenču sadalījumu. Ja vienu dalībvalsti pārstāv vairāki dalībnieki, balsstiesībām vajadzētu būt tikai vienam katras dalībvalsts pārstāvim.

(89) Padomei būtu jādarbojas, lai palīdzētu sasniegt vienotu Savienības perspektīvu šīs regulas konsekventā piemērošanā un sadarboties ar kompetentajām iestādēm, tostarp konsultējot Komisiju un digitālo pakalpojumu koordinatorus par atbilstīgiem izmeklēšanas un izpildes pasākumiem, jo īpaši ļoti lielu tiešsaistes platformu gadījumā. Tāpat padomei būtu jāpiedalās attiecīgo veidņu un rīcības kodeksu izstrādē un jāanalizē digitālo pakalpojumu vispārīgās attīstības tendences Savienībā.

(90) Šim nolūkam padomei vajadzētu būt iespējai pieņemt atzinumus un izveidot digitālo pakalpojumu koordinatoriem vai citām kompetentām valsts iestādēm adresētus pieprasījumus un ieteikumus. Nenosakot juridiskas saistības, lēmumam par atkāpšanos vajadzētu būt pienācīgi pamatotam, un to var ņemt vērā Komisija, izvērtējot attiecīgās dalībvalsts atbilstību šai regulai.

(91) Padomei Komisijas vadībā būtu jāpulcē digitālo pakalpojumu koordinatoru un citu iespējamo kompetento iestāžu pārstāvji, lai nodrošinātu tai iesniegto lietu izvērtēšanu pilnvērtīgā Eiropas dimensijā. Ņemot vērā iespējamos transversālos elementus, kuri var būt nozīmīgi citam Savienības līmeņa tiesiskajam regulējumam, padomei būtu jāļauj savu uzdevumu izpildes nolūkā sadarboties ar citām Savienības struktūrām, birojiem, aģentūrām un padomdevēju grupām, kuras pilda pienākumus tādās jomās kā līdztiesība, tostarp sieviešu un vīriešu starpā, kā arī nediskriminēšana, datu aizsardzība, elektroniskie sakari, audiovizuālie pakalpojumi, krāpšanas attiecībā pret ES budžetu atklāšana un izmeklēšana muitas nodokļu jomā, kā arī patērētāju aizsardzība.

(92) Komisijai būtu jāpiedalās padomes darbā, pildot priekšsēdētāja funkcijas, kam nav balsstiesību. Komisijai padomes priekšsēdētāja personā būtu jānodrošina sanāksmju darba kārtības noteikšana, pamatojoties uz padomes locekļu pieprasījumiem, saskaņā ar padomes reglamentu un šajā regulā noteiktajiem padomes pienākumiem.

(93) Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt atbalstu padomes darbībām, padomei vajadzētu būt iespējai paļauties uz Komisijas un kompetento valsts iestāžu zināšanām un cilvēkresursiem. Padomes īpašais iekšējais darbības mehānisms būtu detalizētāk jāprecizē tās reglamentā.

(94) Ņemot vērā ļoti lielu tiešsaistes platformu nozīmīgumu auditorijas sasniedzamības un ietekmes ziņā, to nespēja ievērot konkrētus tām piemērojamos noteikumus var ietekmēt pakalpojumu saņēmēju ievērojamu skaitu dažādās dalībvalstīs un izraisīt lielu kaitējumu sabiedrībai, savukārt šādas nespējas veikt pienākumus identificēšana un novēršana var būt īpaši sarežģīta.

(95) Lai risinātu šādus sabiedriskās politikas apsvērumus, ir svarīgi nodrošināt vienotu pastiprinātas uzraudzības un izpildes sistēmu Savienības līmenī. Konstatējot kāda no tikai ļoti lielām tiešsaistes platformām piemērojama noteikuma pārkāpumu, piemēram, pamatojoties uz individuālu vai kopīgu izmeklēšanu, revīziju vai sūdzību, darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram pēc savas iniciatīvas vai pēc padomes ieteikuma būtu jāpārrauga visi attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas turpmāk veiktie pasākumi, kā noteikts tās rīcības plānā. Digitālo pakalpojumu koordinatoram vajadzētu būt iespējai attiecīgajā gadījumā lūgt brīvprātīgi veikt īpašu papildu revīziju, lai noteiktu, vai šādi pasākumi ir pietiekami pārkāpuma novēršanai.

Šīs procedūras noslēgumā tam būtu jāinformē padome, Komisija un attiecīgā platforma par savu atzinumu attiecībā uz to, vai minētā platforma ir novērsusi pārkāpumu vai nē, jo īpaši norādot attiecīgo rīcību un savu novērtējumu par visiem īstenotajiem pasākumiem. Digitālo pakalpojumu koordinatoram būtu laikus jāpilda savas funkcijas šajā kopējā sistēmā, maksimāli ņemot vērā visus padomes atzinumus un citus ieteikumus.

(96) Ja attiecīgā platforma nenovērš tikai ļoti lielām tiešsaistes platformām piemērojama noteikuma pārkāpumu saskaņā ar rīcības plānu, tikai Komisija pēc savas iniciatīvas vai padomes ieteikuma var izlemt turpmāk izmeklēt minēto pārkāpumu un platformas secīgi veiktos pasākumus bez darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatora līdzdalības. Pēc nepieciešamās izmeklēšanas veikšanas Komisijai vajadzētu būt iespējai pamatotos gadījumos izdod lēmumus par pārkāpuma konstatēšanu un sankciju piemērošanu attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām. Tai arī vajadzētu būt iespējai iejaukties pārrobežu situācijās, kurās darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators nav veicis nekādus pasākumus, neraugoties uz Komisijas pieprasījumu, vai situācijās, kurās darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators pats ir pieprasījis Komisijai iejaukties attiecībā uz jebkura cita šīs regulas noteikuma pārkāpumu, ko izdarījusi ļoti liela tiešsaistes platforma.

(97) Komisijai vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, vai tā vēlas iejaukties jebkurā situācijā, kurā tā ir pilnvarota to darīt saskaņā ar šo regulu. Tiklīdz Komisija ir uzsākusi procedūru, attiecīgo darījumdarbības vietu digitālo pakalpojumu koordinatori būtu jāattur no savu izmeklēšanas un izpildes pilnvaru īstenošanas attiecībā uz šādas ļoti lielas tiešsaistes platformas rīcību, lai izvairītos no pasākumu dublēšanās, pretrunām un riskiem, ievērojot *ne bis in idem* principu. Taču produktivitātes labad šādus digitālo pakalpojumu koordinatorus nevajadzētu atturēt no savu pilnvaru izmantošanas, lai pēc Komisijas pieprasījuma palīdzētu tai veikt uzraudzības uzdevumus vai arī attiecībā uz citu rīcību, tostarp tādu attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas rīcību, par kuru pastāv jauna pārkāpuma aizdomas. Šādiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, kā arī padomei un attiecīgajā gadījumā citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem būtu jāsniedz Komisijai visa nepieciešamā informācija un palīdzība, lai tā varētu produktīvi veikt savus uzdevumus, savukārt Komisijai attiecīgajā gadījumā tie būtu jāinformē par savu pilnvaru izmantošanu. Šajā ziņā Komisijai attiecīgajā gadījumā būtu jāņem vērā visi attiecīgie padomes vai attiecīgo digitālo pakalpojumu koordinatoru veiktie novērtējumi un visi viņu attiecīgi savāktie pierādījumi un informācija, neskarot Komisijas pilnvaras un atbildību nepieciešamības gadījumā veikt papildu izmeklēšanu.

(98) Ņemot vērā gan īpašās problēmas, kas var rasties, cenšoties nodrošināt ļoti lielu tiešsaistes platformu atbilstību, gan to, cik svarīga ir šādu pasākumu produktivitāte atbilstīgi to lielumam, ietekmei un iespējami radītajam kaitējumam, Komisijai vajadzētu būt spēcīgām izmeklēšanas un izpildes pilnvarām, lai tā varētu izmeklēt, izpildīt un pārraudzīt noteiktus šajā regulā paredzētos noteikumus, pilnībā ievērojot proporcionalitātes principu un skarto personu tiesības un intereses.

(99) Jo īpaši Komisijai vajadzētu būt nodrošinātai piekļuvei visiem dokumentiem, datiem un informācijai, kas attiecīgi nepieciešami, lai uzsāktu un veiktu izmeklēšanu un pārraudzītu atbilstību attiecīgajiem šajā regulā izklāstītajiem pienākumiem, neatkarīgi no tā, kuras personas valdījumā atrodas minēties dokumenti, dati vai informācija, un neatkarīgi no to veida un formāta, glabāšanas vides vai precīzas glabāšanas vietas. Komisijai vajadzētu būt iespējai tiešā veidā pieprasīt attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai, attiecīgajām trešām personām vai privātpersonām sniegt visu veidu pierādījumus, datus un informāciju. Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt

šīs regulas nolūkiem visu attiecīgo informāciju no jebkuras attiecīgās dalībvalsts iestādes, struktūras vai aģentūras, kā arī jebkuras fiziskas un juridiskas personas. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieprasīt attiecīgajām personām sniegt piekļuvi un paskaidrojumus par datubāzēm un algoritmiem, kā arī ar to piekrišanu iztaujāt visas personas, kuru valdījumā ir noderīga informācija, un fiksēt viņu sniegtos paziņojumus. Komisijai arī vajadzētu būt pilnvarotai pēc nepieciešamības īstenot šādas pārbaudes, lai izpildītu attiecīgos šīs regulas noteikumus. Šādu izmeklēšanas pilnvaru mērķis ir papildināt Komisijas iespējas lūgt digitālo pakalpojumu koordinatoriem un citām dalībvalstu iestādēm palīdzību, piemēram, sniegt informāciju vai īstenot šādas pilnvaras.

(100) Atbilstībai attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem vajadzētu būt izpildāmai, piemērojot naudas sodu un kavējuma naudu. Šajā nolūkā būtu jānosaka arī atbilstošs apmērs naudas sodam un kavējuma naudai par pienākumu neievērošanu un procesuālo noteikumu pārkāpšanu, ievērojot atbilstīgu noilgumu.

(101) Būtu jāsniedz iespēja attiecīgajām ļoti lielajām tiešsaistes platformām un citām Komisijas pilnvaru īstenošanai pakļautajām personām, kuru intereses skar lēmums, iepriekš iesniegt savus apsvērumus, un pieņemtie lēmumi būtu plaši jāpublicē. Nodrošinot iesaistīto personu tiesības uz aizstāvību, jo īpaši tiesības piekļūt lietas materiāliem, ir svarīgi aizsargāt konfidenciālu informāciju. Turklāt, ievērojot informācijas konfidencialitāti, Komisijai būtu jānodrošina, ka visa informācija, uz kuru balstīts lēmums, tiek izpausta tādā mērā, kas ļauj lēmuma adresātam saprast šī lēmuma pamatā esošos faktus un apsvērumus.

(102) Lietderības un efektivitātes labad papildus regulas vispārējai izvērtēšanai, kas jāveic piecu gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā pēc sākumposma, un pamatojoties uz pirmajiem trim šīs regulas piemērošanas gadiem, Komisijai būtu jāizvērtē arī padomes darbība un struktūra.

(103) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[49].

(104) Šīs regulas mērķu sasniegšanas un tās papildināšanas nolūkā būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu. Jo īpaši būtu jāpieņem deleģētie akti attiecībā uz ļoti lielu tiešsaistes platformu identificēšanas kritērijiem un piekļuves pieprasījumu tehniskajām specifikācijām. Komisijai ir īpaši būtiski rīkot atbilstīgas apspriešanās, un tās jāveic saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu noteiktajiem principiem. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(105) Šajā regulā ir respektētas Hartā atzītās pamattiesības un vispārīgos Savienības tiesību principus veidojošās pamattiesības. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām pamattiesībām, tostarp vārda un informācijas brīvību, kā arī plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu. Situācijās, kad pastāv konflikts starp

[49] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

attiecīgajām pamattiesībām, visām iesaistītajām valsts iestādēm, īstenojot šajā regulā noteiktās pilnvaras, būtu jāpanāk taisnīgs līdzsvars starp attiecīgajām tiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu.

(106) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, iekšējā tirgus pienācīgu darbību un tādas drošas, paredzamas un uzticamas tiešsaistes vides nodrošināšanu, kurā tiek atbilstīgi aizsargātas Hartā noteiktās pamattiesības, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tās nespēj nodrošināt nepieciešamo sadarbību un koordināciju, rīkojoties atsevišķi, bet šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, ievērojot tās teritoriālo tvērumu un darbības jomu attiecībā uz personām, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa. Vispārīgi noteikumi

1. pants
Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šajā regulā izklāstīti saskaņoti noteikumi par starpniecības pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū. Tā nosaka:

   (a) satvaru nosacītai starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbrīvošanai no atbildības;

   (b) atsevišķām starpniecības pakalpojumu sniedzēju kategorijām pielāgotus īpašus uzticamības pārbaudes noteikumus;

   (c) šīs regulas īstenošanas un izpildes noteikumus, arī par sadarbību un koordināciju kompetento iestāžu starpā.

2. Šīs regulas mērķi:

   (a) veicināt starpniecības pakalpojumu iekšējā tirgus pienācīgu darbību;

   (b) izklāstīt vienotus noteikumus par drošu, paredzamu un uzticamu tiešsaistes vidi, kurā tiek efektīvi aizsargātas Hartā noteiktās pamattiesības.

3. Šī regula attiecas uz starpniecības pakalpojumiem, kas tiek sniegti pakalpojuma saņēmējiem, kuru darījumdarbības vieta vai dzīvesvieta ir Savienībā, neatkarīgi no šo pakalpojumu sniedzēju darījumdarbības vietas.

4. Šī regula neattiecas uz pakalpojumiem, kuri nav starpniecības pakalpojumi, un uz tiem piemērotām prasībām, neatkarīgi no tā, vai pakalpojums tiek sniegts, izmantojot starpniecības pakalpojumu.

5. Šī regula neskar noteikumus, kas ietverti šādos tiesību aktos:

   (a) Direktīva 2000/31/EK;

   (b) Direktīva 2010/13/EK;

   (c) Savienības tiesību akti autortiesību un blakustiesību jomā;

   (d) Regula (ES) …/…. par teroristiska satura izplatīšanu tiešsaistē [TSI, kad tā būs pieņemta];

(e) Regula (ES) …./…. par Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas un saglabāšanas rīkojumiem elektronisku liecību iegūšanai krimināllietās un Direktīva (ES) …./…., kurā izklāstīti saskaņoti noteikumi par juridisko pārstāvju iecelšanu ar mērķi iegūt pierādījumus kriminālprocesā [E-pierādījumu direktīva, kad tā būs pieņemta];

(f) Regula (ES) 2019/1148;

(g) Regula (ES) 2019/1150;

(h) Savienības tiesību akti patērētāju aizsardzības un produktu drošuma jomā, ieskaitot Regulu (ES) 2017/2394;

(i) Savienības tiesību akti persondatu aizsardzības jomā, sevišķi Regula (ES) 2016/679 un Direktīva 2002/58/EK.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(a) "informācijas sabiedrības pakalpojumi" ir pakalpojumi Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajā nozīmē;

(b) "pakalpojuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kura izmanto attiecīgo starpniecības pakalpojumu;

(c) "patērētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kura veic ar savu komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju nesaistītas darbības;

(d) "piedāvāt pakalpojumus Savienībā" nozīmē sniegt iespēju fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot tāda informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, kam ir būtiska saistība ar Savienību; tiek uzskatīts, ka būtiska saistība ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzēja darījumdarbības vieta atrodas Savienībā; šādas darījumdarbības vietas neesības gadījumā būtiskas saistības novērtējuma pamats ir īpaši faktiskie kritēriji, piemēram:

– ievērojams lietotāju skaits vienā vai vairākās dalībvalstīs vai

– darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm;

(e) "tirgotājs" ir fiziska persona vai privāta vai publiska juridiska persona, kura darbojas ar savu komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju saistītos nolūkos, arī ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību;

(f) "starpniecības pakalpojums" ir viens no šādiem pakalpojumiem:

– "tālāksūtīšanas" pakalpojums, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā vai piekļuves sniegšana sakaru tīklam;

– "pieglabāšanas" pakalpojums, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā un kurš ietver šādas informācijas automātisku, starpniecisku un īslaicīgu uzglabāšanu, kas veikta vienīgi nolūkā padarīt efektīvāku tālāku informācijas nosūtīšanu citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc viņu pieprasījuma;

– "mitināšanas" pakalpojums, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas uzglabāšana pēc viņa pieprasījuma;

(g) “nelikumīgs saturs” ir informācija, kura pati par sevi vai attiecībā uz darbību, ieskaitot produktu pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu, neatbilst Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem neatkarīgi no attiecīgā tiesību akta konkrētā priekšmeta vai būtības;

(h) “tiešsaistes platforma” ir mitināšanas pakalpojuma sniedzējs, kurš pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma uzglabā un izplata sabiedrībā informāciju, izņemot gadījumus, kad šāda darbība ir nenozīmīga un veido tikai cita pakalpojuma papildelementu, kurš objektīvu un tehnisku iemeslu dēļ nav izmantojams bez šāda cita pakalpojuma, un šā papildelementa integrācija nav līdzeklis šīs regulas noteikumu apiešanai;

(i) “izplatīšana sabiedrībā” nozīmē informācijas darīšanu pieejamu potenciāli neierobežotam trešo personu skaitam uz tādu informāciju sniedzošā pakalpojumu saņēmēja pieprasījuma pamata;

(j) “distances līgums” ir līgums Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā noteiktajā nozīmē;

(k) “tiešsaistes saskarne” ir visāda programmatūra, arī tīmekļa vietne vai tās daļa, un lietotnes, ieskaitot mobilās lietotnes;

(l) “darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators” ir tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kur starpniecības pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts vai kurā dzīvo vai ir reģistrēts tā juridiskais pārstāvis;

(m) “galamērķa digitālo pakalpojumu koordinators” ir tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā tiek sniegts starpniecības pakalpojums;

(n) “reklāma” ir informācija, kura ir izveidota, lai popularizētu juridiskas vai fiziskas personas vēstījumu komerciālos vai nekomerciālos nolūkos, un kuru tiešsaistes platforma attēlo savā tiešsaistes saskarnē, saņemot atlīdzību par attiecīgās informācijas popularizēšanu;

(o) “ieteikumu sistēma” ir pilnīgi vai daļēji automatizēta sistēma, kuru izmanto tiešsaistes platforma, lai savā tiešsaistes saskarnē pakalpojuma saņēmējiem ieteiktu konkrētu informāciju, tostarp attiecīgā pakalpojuma saņēmēja veiktas meklēšanas rezultātā vai citādi nosakot parādītās informācijas izcelšanas relatīvo secību;

(p) “satura moderācija” ir starpniecības pakalpojumu sniedzēju īstenotās darbības, kas vērstas uz pakalpojumu saņēmēju iesniegta nelikumīga satura vai platformas noteikumiem neatbilstošas informācijas atklāšanu, identificēšanu un novēršanu, tostarp tādi īstenotie pasākumi, kuri ietekmē attiecīgā nelikumīgā satura vai informācijas pieejamību, redzamību un piekļūstamību tai, piemēram, pazemināšanu, liegumu piekļūt attiecīgajam saturam vai informācijai vai to izņemšanu, kā arī pakalpojuma saņēmēju spēju iesniegt šādu informāciju, piemēram, dzēšot pakalpojuma saņēmēja kontu vai apturot tā darbību;

(q) “noteikumi” ir noteikumi un specifikācijas (neatkarīgi no nosaukuma un formas), kas regulē starpniecības pakalpojumu sniedzēja un pakalpojumu saņēmēja savstarpējās līgumiskās attiecības.

II nodaļa. Starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildība

3. pants
Tālāksūtīšana

1. Ja pakalpojuma sniedzējs piedāvā informācijas sabiedrības pakalpojumu, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā vai piekļuves nodrošināšana sakaru tīklam, tas neatbild par nosūtīto informāciju, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs:

   (a) nesāk nosūtīšanu;

   (b) neizvēlas nosūtītā saņēmēju; un

   (c) neizvēlas un nepārveido informāciju, kas ietilpst nosūtījumā.

2. Šā panta 1. punktā minētās datu nosūtīšanas un piekļuves nodrošināšanas darbība ietver automātisku, starpniecisku un īslaicīgu nosūtītās informācijas uzglabāšanu, ciktāl to veic vienīgi ar nolūku veikt nosūtīšanu sakaru tīklā un ar nosacījumu, ka informāciju neglabā ilgāk par nosūtīšanai nepieciešamo laiku.

3. Šis pants neietekmē tiesas vai pārvaldes iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst pārkāpumu.

4. pants
Pieglabāšana

1. Ja pakalpojuma sniedzējs piedāvā informācijas sabiedrības pakalpojumu, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas nosūtīšana sakaru tīklā, tas neatbild par automātisku, starpniecisku un īslaicīgu šīs informācijas uzglabāšanu, kas veikta vienīgi nolūkā efektivizēt turpmāku informācijas nosūtīšanu citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc to pieprasījuma, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniedzējs:

   (a) informāciju nepārveido;

   (b) izpilda nosacījumus par piekļuvi informācijai;

   (c) izpilda noteikumus par informācijas atjaunināšanu, ko veic plaši atzītā un nozarē izmantotā veidā;

   (d) neiejaucas likumīgā plaši atzītā un nozarē izmantotā veidā veiktā tehnoloģijas izmantošanā, lai iegūtu datus par informācijas izmantošanu; un

   (e) ātri rīkojas, lai izņemtu viņa uzglabāto informāciju vai liegtu tai piekļuvi pēc faktisku ziņu iegūšanas par to, ka šī informācija sākotnējā nosūtīšanas avotā ir izņemta no tīkla vai ir liegts tai piekļūt, vai tiesa vai pārvaldes iestāde ir pieprasījusi šādu informāciju izņemt vai liegt tai piekļūt.

2. Šis pants neietekmē tiesas vai pārvaldes iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst pārkāpumu.

5. pants
Mitināšana

1. Ja pakalpojuma sniedzējs piedāvā informācijas sabiedrības pakalpojumu, kuru veido pakalpojuma saņēmēja sniegtās informācijas uzglabāšana, tas neatbild par

informāciju, kas uzglabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma, ar nosacījumu, ka:

(a) pakalpojuma sniedzējam nav faktisku ziņu par nelikumīgu darbību vai nelikumīgu saturu un attiecībā uz prasībām atlīdzināt zaudējumus tam nav zināmi fakti vai apstākļi, kas liecina par nelikumīgu darbību vai nelikumīgu saturu; vai

(b) pēc informācijas vai ziņu iegūšanas pakalpojuma sniedzējs rīkojas ātri, lai izņemtu šādu saturu vai liegtu tam piekļūt.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja pakalpojuma saņēmēja rīcību nosaka vai kontrolē pakalpojuma sniedzējs.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro attiecībā uz patērētāju aizsardzības tiesību aktos tiešsaistes platformām noteikto atbildību, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, ja šāda tiešsaistes platforma sniedz konkrētu informācijas elementu vai citādi ļauj veikt konkrēto darījumu tādā veidā, kas rada pietiekami labi informētam vidusmēra patērētājam priekšstatu, ka darījuma priekšmetu veidojošo informāciju, produktu vai pakalpojumu sniedz pati tiešsaistes platforma vai pakalpojuma saņēmējs, kurš darbojas tās pakļautībā vai kontrolē.

4. Šis pants neietekmē tiesas vai pārvaldes iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu tiesību sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst pārkāpumu.

6. pants

Brīvprātīga izmeklēšana pēc savas iniciatīvas un atbilstība tiesību aktiem

Starpniecības pakalpojumu sniedzējus nevar uzskatīt par neatbilstīgiem 3., 4. un 5. pantā noteiktajiem atbrīvojumiem no atbildības tādēļ vien, ka tie veic brīvprātīgu izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai citas darbības, kas vērstas uz nelikumīga satura atklāšanu, identificēšanu, izņemšanu, piekļuves tam liegšanu vai citu pasākumu veikšanu ar mērķi izpildīt Savienības tiesību aktos, ieskaitot šo regulu, noteiktās prasības.

7. pants

Vispārējas pārraudzības vai aktīvas faktu noskaidrošanas pienākumu neesamība

Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem netiek piemērots vispārīgs pienākums pārraudzīt viņa nosūtīto vai uzglabāto informāciju vai aktīvi noskaidrot faktus vai apstākļus, kas liecina par nelikumīgu darbību.

8. pants

Rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu

1. Saņemot rīkojumu vērsties pret konkrētu nelikumīga satura elementu, kuru uz piemērojamo Savienības vai valstu tiesību aktu pamata ir izdevušas attiecīgās valsts tiesu vai pārvaldes iestādes, starpniecības pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Savienības tiesību aktiem bez nepamatotas kavēšanās informē rīkojumu izdevušo iestādi par tā izpildi, norādot veiktās darbības un to veikšanas brīdi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie rīkojumi atbilst šādiem nosacījumiem:

(a) rīkojumos ietilpst šādi elementi:

– pamatojums tam, kādēļ informācija ir nelikumīgs saturs, sniedzot atsauces uz konkrētiem pārkāptajiem Savienības vai valstu tiesību aktu noteikumiem;

– viens vai vairāki vienotie resursu vietrāži un attiecīgajā gadījumā papildu informācija, kas ļauj identificēt attiecīgo nelikumīgo saturu;

– informācija par pakalpojumu sniedzējam un saturu iesniegušajam pakalpojuma saņēmējam pieejamajām apstrīdēšanas iespējām;

(b) rīkojuma teritoriālā darbības joma, pamatojoties uz piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktu noteikumiem, ieskaitot Hartu, un attiecīgā gadījumā starptautisko tiesību vispārīgiem principiem, nepārsniedz tā mērķa sasniegšanai absolūti nepieciešamo;

(c) rīkojums ir noformēts pakalpojuma sniedzēja deklarētajā valodā un tiek nosūtīts uz pakalpojumu sniedzēja norīkoto kontaktpunktu saskaņā ar 10. pantu.

3. Tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kuras tiesu vai pārvaldes iestāde izdod attiecīgo rīkojumu, bez nepamatotas kavēšanās nosūta 1. punktā minēto rīkojumu kopiju visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar 67. pantu.

4. Šajā pantā izklāstītie nosacījumi un prasības neskar tās prasības, kas noteiktas valsts kriminālprocesa tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

9. pants
Rīkojumi sniegt informāciju

1. Saņēmuši rīkojumu sniegt konkrētu informācijas elementu par vienu vai vairākiem pakalpojuma saņēmējiem, kuru uz piemērojamo Savienības vai valstu tiesību aktu pamata ir izdevušas attiecīgās valsts tiesu vai pārvaldes iestādes, starpniecības pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Savienības tiesību aktiem bez nepamatotas kavēšanās informē šādu rīkojumu izdevušo iestādi par tā saņemšanu un attiecīgi veiktajām darbībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie rīkojumi atbilst šādiem nosacījumiem:

(a) rīkojumos ietilpst šādi elementi:

– pamatojums tam, kādam mērķim ir nepieciešama informācija un kādēļ informācijas sniegšanas pieprasīšana ir nepieciešama un samērīga, lai noteiktu starpniecības pakalpojumu saņēmēju atbilstību piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktu noteikumiem, izņemot gadījumus, kad nav iespējams sniegt šādu pamatojumu tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu;

– informācija par pakalpojumu sniedzējam un attiecīgajiem pakalpojuma saņēmējiem pieejamajām apstrīdēšanas iespējām;

(b) rīkojumā pakalpojumu sniedzējam pieprasīts sniegt tādu informāciju, kas jau ir ievākta viņa kontrolē esoša pakalpojuma sniegšanas nolūkā;

(c) rīkojums ir noformēts pakalpojuma sniedzēja deklarētajā valodā un tiek nosūtīts uz attiecīgā pakalpojumu sniedzēja norīkoto kontaktpunktu saskaņā ar 10. pantu.

3. Tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kuras valsts tiesu vai pārvaldes iestāde izdod attiecīgo rīkojumu, bez nepamatotas kavēšanās nosūta 1. punktā minēto rīkojumu kopiju visiem pārējiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, izmantojot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar 67. pantu.

4. Šajā pantā izklāstītie nosacījumi un prasības neskar prasības, kas noteiktas valsts kriminālprocesa tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

III nodaļa
Uzticamības pārbaudes pienākumi pārredzamas un drošas tiešsaistes vides nodrošināšanai

1. IEDAĻA
VISIEM STARPNIECĪBAS PAKALPOJUMU SNIEDZĒJIEM PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI

10. pants
Kontaktpunkti

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji izveido vienotu kontaktpunktu, kas šīs regulas piemērošanas nolūkā nodrošina tiešu elektronisko saziņu ar dalībvalstu iestādēm, Komisiju un 47. pantā minēto padomi.

2. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji publisko ērtai savu vienoto kontaktpunktu identificēšanai un saziņai ar tiem nepieciešamo informāciju.

3. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji 2. punktā minētajā informācijā norāda to Savienības oficiālo valodu vai valodas, kuras var izmantot saziņai ar viņu kontaktpunktiem, un tai jāietver vismaz viena tās dalībvalsts oficiālā valoda, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā darījumdarbības vieta vai kurā dzīvo vai ir reģistrēts tā juridiskais pārstāvis.

11. pants
Juridiskie pārstāvji

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji, kuriem nav darījumdarbības vietas Savienībā, bet kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, rakstveidā ieceļ juridisku vai fizisku personu par savu juridisko pārstāvi vienā no dalībvalstīm, kurā tie piedāvā pakalpojumus.

2. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji pilnvaro savus juridiskos pārstāvjus, lai dalībvalstu iestādes, Komisija un padome varētu vērsties pie tiem papildus pakalpojumu sniedzējam vai tā vietā visos jautājumos, kas nepieciešami attiecībā uz tādu lēmumu saņemšanu, izpildi un atbilstības tiem nodrošināšanu, kas izdoti saskaņā ar šo regulu. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji sniedz saviem juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un resursus, lai tie varētu sadarboties ar dalībvalstu iestādēm, Komisiju un padomi un pildīt attiecīgos rīkojumus.

3. Ieceltajiem juridiskajiem pārstāvjiem var tikt piemērota atbildība par šīs regulas noteikumu neievērošanu, neskarot saukšanu pie atbildības un tiesiskās darbības, kuras var tikt sāktas pret starpniecības pakalpojumu sniedzēju.

4. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji informē sava juridiskā pārstāvja dzīvesvietas vai reģistrācijas dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoru par sava juridiskā pārstāvja vārdu, uzvārdu vai nosaukumu, adresi, elektroniskā pasta adresi un tālruņa numuru. Viņi nodrošina, ka šī informācija ir atjaunināta.

5. Juridiskā pārstāvja iecelšana Savienībā saskaņā ar 1. punktu nav pielīdzināma darījumdarbības vietai Savienībā.

12. pants
Noteikumi

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji savos noteikumos iekļauj informāciju par visiem viņu piemērotajiem viņu pakalpojuma izmantošanas ierobežojumiem, kas attiecas uz pakalpojuma saņēmēju sniegto informāciju. Šī informācija ietver informāciju par satura moderācijai izmantotajām politikas nostādnēm, procedūrām, pasākumiem un rīkiem, ieskaitot algoritmisko lēmumu pieņemšanu un cilvēku veiktām pārbaudēm. To izklāsta skaidrā un nepārprotamā valodā, un tā ir publiski pieejama viegli izmantojamā formātā.

2. Piemērojot un izpildot 1. punktā noteiktos ierobežojumus, starpniecības pakalpojumu sniedzēji rīkojas rūpīgi, objektīvi un samērīgi, pienācīgi ņemot vērā visu iesaistīto personu tiesības un leģitīmās intereses, ieskaitot Hartā noteiktās pakalpojuma saņēmējiem piemērojamās pamattiesības.

13. pants
Starpniecības pakalpojumu sniedzējiem piemērojamie pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Starpniecības pakalpojumu sniedzēji vismaz reizi gadā publicē skaidrus, viegli saprotamus un detalizētus ziņojumus par attiecīgajā periodā veiktajām visu veidu satura moderācijas darbībām. Šādos ziņojumos attiecīgi ietilpst galvenokārt šāda informācija:

   (a) no dalībvalstu iestādēm saņemto rīkojumu skaits, iedalot to pēc attiecīgā nelikumīgā satura veida, ieskaitot saskaņā ar 8. un 9. pantu izdotos rīkojumus, un šajos rīkojumos norādīto darbību veikšanai vajadzīgais vidējais laiks;

   (b) saskaņā ar 14. pantu izdoto paziņojumu skaits, iedalot to pēc attiecīgā varbūtēji nelikumīgā satura veida, visas saskaņā ar paziņojumiem veiktās darbības, iedalot pēc tā, vai darbības veiktas saskaņā ar tiesību aktiem vai pakalpojumu sniedzēja noteikumiem, un rīcības veikšanai nepieciešamais vidējais laiks;

   (c) pēc pakalpojumu sniedzēja iniciatīvas veiktās satura moderācijas darbības, tostarp tādu veikto darbību skaits un veids, kuras ietekmē pakalpojuma saņēmēju sniegtās informācijas pieejamību, redzamību un piekļūstamību tai un pakalpojuma saņēmēju spēju sniegt informāciju, iedalot to pēc šādu pasākumu īstenošanas iemesla un pamatojuma veida;

   (d) to sūdzību skaits, kas saņemtas, izmantojot 17. pantā minēto sūdzību izskatīšanas iekšējo sistēmu, šo sūdzību pamats, par tām pieņemtie lēmumi, šo lēmumu pieņemšanai nepieciešamais vidējais laiks un to gadījumu skaits, kuros šie lēmumi atcelti.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma izpratnē.

2. IEDAĻA
MITINĀŠANAS PAKALPOJUMU SNIEDZĒJIEM, TO STARPĀ TIEŠSAISTES PLATFORMĀM, PIEMĒROJAMIE PAPILDU NOTEIKUMI

14. pants
Paziņošanas un rīcības mehānismi

1. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji ievieš mehānismus, kuri ļauj ikvienai fiziskai un juridiskai personai ziņot viņiem par tādu konkrētu informācijas elementu esību viņu pakalpojumā, kurus attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona uzskata par nelikumīgu saturu. Šie mehānismi ir viegli pieejami un ērti lietojami, un tie dod iespēju iesniegt paziņojumus tikai elektroniski.

2. Šā panta 1. punktā minēto mehānismu mērķis ir veicināt tādu pietiekami precīzu un pienācīgi pamatotu paziņojumu iesniegšanu, uz kuru pamata rūpīgs uzņēmējs var identificēt attiecīgā satura nelikumīgumu. Šajā nolūkā pakalpojumu sniedzēji īsteno nepieciešamos pasākumus, lai iespējotu un veicinātu šādus elementus saturošu paziņojumu iesniegšanu:

   (a) pamatojums tam, kādēļ fiziskā vai juridiskā persona attiecīgo informāciju uzskata par nelikumīgu saturu;

   (b) skaidra norāde uz šādas informācijas elektroniskās piekļuves vietu, it īpaši – precīzs vienotais resursu vietrādis vai vietrāži un attiecīgajā gadījumā papildu informācija, kas ļauj identificēt nelikumīgo saturu;

   (c) paziņojumu iesniedzošās fiziskās personas vārds, uzvārds un elektroniskā pasta adrese vai juridiskās personas nosaukums un elektroniskā pasta adrese, izņemot gadījumus, kad informācija tiek uzskatīta par saistītu ar vienu no Direktīvas 2011/93/ES 3.–7. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem;

   (d) paziņojuma iesniedzējas fiziskās vai juridiskās personas apliecinājums par to, ka tā labticīgi uzskata, ka paziņojumā iekļautā informācija un apgalvojumi ir pareizi un pilnīgi.

3. Paziņojumi, kas ietver šā panta 2. punktā minētos elementus, veido pamatu faktiskām ziņām (5. panta izpratnē) par konkrēto attiecīgās informācijas elementu.

4. Ja paziņojumā ir norādīts to iesniedzējas fiziskās personas vārds, uzvārds un elektroniskā pasta adrese vai juridiskās personas nosaukums un elektroniskā pasta adrese, mitināšanas pakalpojumu sniedzējs nekavējoties nosūta attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai paziņojuma saņemšanas apstiprinājumu.

5. Pakalpojuma sniedzējs bez nepamatotas kavēšanās arī paziņo minētajai fiziskajai vai juridiskajai personai par savu lēmumu par informāciju, uz kuru attiecas paziņojums, norādot pieejamās lēmuma pārsūdzības iespējas.

6. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji izskata visus saņemtos paziņojumus saskaņā ar šā panta 1. punktā minētajiem mehānismiem un laicīgi, rūpīgi un objektīvi pieņem lēmumus par informāciju, uz kuru attiecas šie paziņojumi. Ja šādai izskatīšanai vai lēmumu pieņemšanai tiek izmantoti automatizēti līdzekļi, šā panta 4. punktā minētajā paziņojumā jāiekļauj informācija par to izmantošanu.

15. pants
Pamatojumi

1. Ja mitināšanas pakalpojumu sniedzējs izlemj izņemt konkrētus pakalpojuma saņēmēju sniegtas informācijas elementus vai liegt tiem piekļūt neatkarīgi no šādas informācijas atklāšanai, identificēšanai, izņemšanai vai piekļuves tai liegšanai izmantotajiem līdzekļiem vai sava lēmuma pamatojuma, tas ne vēlāk kā attiecīgā elementa izņemšanas vai piekļuves tam liegšanas brīdī informē pakalpojuma saņēmēju par savu lēmumu un sniedz skaidru un specifisku lēmuma pamatojumu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pamatojumā ietilpst šāda informācija:

   (a) tas, vai lēmums ietver attiecīgās informācijas izņemšanu vai piekļuves tai liegšanu, un attiecīgajā gadījumā piekļuves lieguma teritoriālā darbības joma;

   (b) fakti un apstākļi, uz kuriem balstīts lēmums, tostarp attiecīgajā gadījumā tas, vai lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz paziņojumu, kas iesniegts saskaņā ar 14. pantu;

   (c) attiecīgajā gadījumā informācija par lēmuma pieņemšanā izmantotajiem automatizētajiem līdzekļiem, arī tad, ja lēmums ir pieņemts par saturu, kas atklāts vai identificēts ar automatizētiem līdzekļiem;

   (d) ja lēmums attiecas uz varbūtēji nelikumīgu saturu, atsauce uz attiecīgo juridisko pamatu un paskaidrojumi par to, kādēļ uz šā pamata informācija tiek uzskatīta par nelikumīgu saturu;

   (e) ja lēmuma pamatā ir aizdomas par informācijas neatbilstību pakalpojumu sniedzēja noteikumiem, atsauce uz līgumisko pamatu un paskaidrojumi, kādēļ informācija tiek uzskatīta par neatbilstīgu šim pamatam;

   (f) informācija par pakalpojuma saņēmējam pieejamajām lēmuma pārsūdzības iespējām, it īpaši – izmantojot iekšējos sūdzību izskatīšanas mehānismus, strīdu alternatīvu izšķiršanu un tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

3. Informācijai, kuru mitināšanas pakalpojumu sniedzējs sniedz saskaņā ar šo pantu, jābūt skaidrai un viegli saprotamai un tik precīzai un konkrētai, cik attiecīgajos apstākļos iespējams. Galvenais, tai jābūt noformētai tā, lai praktiski ļautu attiecīgā pakalpojuma saņēmējam efektīvi izmantot 2. punkta f) apakšpunktā minētās pārsūdzības iespējas.

4. Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji publicē lēmumus un šā panta 1. punktā minēto pamatojumu publiski pieejamā Komisijas pārvaldītā datubāzē. Šajā informācijā nav persondatu.

3. IEDAĻA
TIEŠSAISTES PLATFORMĀM PIEMĒROJAMIE PAPILDU NOTEIKUMI

16. pants
Izņēmums mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem

Šī iedaļa neattiecas uz tiešsaistes platformām, kuras ir mikrouzņēmumi vai mazie uzņēmumi, kas definēti Ieteikuma 2003/361/EK pielikumā.

17. pants
Iekšējā sūdzību izskatīšanas sistēma

1. Tiešsaistes platformas pakalpojuma saņēmējiem dod iespēju sešu mēnešu laikā pēc šajā punktā minētā lēmuma pieņemšanas sūdzību izskatīšanai izmantot efektīvu iekšēju sistēmu, kura ļauj iesniegt sūdzības elektroniski bez maksas, lai vērstos pret šādiem tiešsaistes platformas lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz to, ka pakalpojuma saņēmēju iesniegtā informācija ir nelikumīgs saturs vai neatbilst pakalpojuma sniedzēja noteikumiem:

   (a) lēmumi izņemt attiecīgo informāciju vai liegt piekļuvi tai;

   (b) lēmumi pilnīgi vai daļēji apturēt vai izbeigt pakalpojuma sniegšanu saņēmējiem;

   (c) lēmumi apturēt vai izbeigt pakalpojuma saņēmēja konta darbību.

2. Tiešsaistes platformas nodrošina, ka to iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas ir viegli pieejamas un ērti lietojamas un ka tās sniedz iespēju iesniegt pietiekami precīzas un pienācīgi pamatotas sūdzības un veicina šādu sūdzību iesniegšanu.

3. Tiešsaistes platformas laicīgi, rūpīgi un objektīvi izskata sūdzības, kas iesniegtas, izmantojot to sūdzību izskatīšanas iekšējo sistēmu. Tiešsaistes platforma bez nepamatotas kavēšanās atceļ šā panta 1. punktā sevis pieņemto lēmumu, ja sūdzība satur pietiekamu pamatu tam, lai tiešsaistes platforma uzskatītu, ka informācija, uz kuru tā attiecas, nav nelikumīga un tā nav neatbilstīga tiešsaistes platformas noteikumiem, vai ja tā ietver informāciju, kas norāda, ka sūdzības iesniedzēja rīcība nepamato pakalpojuma vai konta darbības apturēšanu vai izbeigšanu.

4. Tiešsaistes platformas bez nepamatotas kavēšanās informē sūdzību iesniedzējus par saviem pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz informāciju, par kuru iesniegtas sūdzības, un par iespēju izmantot 18. pantā noteikto strīdu alternatīvu izšķiršanu un citām pieejamajām tiesiskās aizsardzības iespējām.

5. Tiešsaistes platformas nodrošina, ka šā panta 4. punktā minētie lēmumi netiek pieņemti tikai uz automatizētu līdzekļu pamata.

18. pants
Strīdu alternatīva izšķiršana

1. Pakalpojuma saņēmējiem, kuriem ir adresēti 17. panta 1. punktā minētie lēmumi, ir tiesības izvēlēties jebkuru strīdu alternatīvas izšķiršanas iestādi, kas ir sertificēta saskaņā ar šā panta 2. punktu, lai izšķirtu strīdus par šiem lēmumiem, tostarp sūdzībām, kuras nav bijis iespējams atrisināt, izmantojot minētajā pantā norādīto sūdzību izskatīšanas iekšējo sistēmu. Tiešsaistes platformas labticīgi sadarbojas ar izvēlēto iestādi, lai izšķirtu strīdu, un tām ir saistošs attiecīgās iestādes pieņemtais lēmums.

   Šā punkta pirmā daļa neskar attiecīgā pakalpojuma saņēmēja tiesības pārsūdzēt lēmumu tiesā saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem.

2. Tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā ir reģistrēta strīdu alternatīvas izšķiršanas iestāde, pēc šīs iestādes pieprasījuma sertificē to, ja minētā iestāde ir pierādījusi savu atbilstību šādiem nosacījumiem:

   (a) tā ir objektīva un neatkarīga no tiešsaistes platformām un tiešsaistes platformu sniegtā pakalpojuma saņēmējiem;

(b) tai ir nepieciešamā kvalifikācija attiecībā jautājumiem, kas izriet no vienas vai vairākām nelikumīgā satura konkrētajām jomām, vai attiecībā uz viena vai vairāku tiešsaistes platformu veida noteikumu piemērošanu un izpildi, kas ļauj šai iestādei sniegt lietderīgu ieguldījumu strīda izšķiršanā;

(c) strīda izšķiršana ir viegli pieejama, izmantojot elektronisko sakaru tehnoloģijas;

(d) tā spēj ātri un izmaksu ziņā efektīvi izšķirt strīdu vismaz vienā Savienības oficiālajā valodā;

(e) strīda izšķiršana tiek veikta saskaņā ar skaidru un taisnīgu reglamentu.

Digitālo pakalpojumu koordinators attiecīgajā gadījumā sertifikātā norāda konkrētos jautājumus, uz kuriem attiecas iestādes kvalifikācija, un to Savienības oficiālo valodu vai valodas, kurās iestāde spēj izšķirt strīdus saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b) un attiecīgi d) punktu.

3. Ja iestāde izšķir strīdu par labu pakalpojuma saņēmējam, tiešsaistes platforma atlīdzina pakalpojumu saņēmējam visas maksas un citus pamatotus izdevumus, kurus pakalpojumu saņēmējs ir samaksājis vai kuri tam ir jāmaksā saistībā ar strīda izšķiršanu. Ja iestāde izšķir strīdu par labu tiešsaistes platformai, pakalpojumu saņēmējam nav jāatlīdzina nekādas maksas un citi izdevumi, kurus tiešsaistes platforma ir samaksājusi vai kuri tai ir jāmaksā saistībā ar strīda izšķiršanu.

Iestādes piemērotā maksa par strīda izšķiršanu ir pamatota, un tā nekādā gadījumā nepārsniedz savas izmaksas.

Sertificētas strīdu alternatīvas izšķiršanas iestādes dara attiecīgajam pakalpojumu saņēmējam un tiešsaistes platformai zināmu maksu vai tās noteikšanai izmantotos mehānismus pirms iesaistīšanās strīda izšķiršanā.

4. Dalībvalstis var izveidot strīdu alternatīvas izšķiršanas struktūras šā panta 1. punkta nolūkiem vai atbalstīt tādu dažu vai visu strīdu alternatīvas izšķiršanas struktūru darbību, kuras tās ir sertificējušas saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka visas darbības, kuras tās uzņemas saskaņā ar šā panta 1. daļu, neietekmē viņu digitālo pakalpojumu koordinatoru spēju sertificēt attiecīgās struktūras saskaņā ar šā panta 2. punktu.

5. Digitālo pakalpojumu koordinatori informē Komisiju par strīdu alternatīvas izšķiršanas struktūrām, kuras tie ir sertificējuši saskaņā ar šā panta 2. punktu, tostarp attiecīgajā gadījumā iekļaujot minētā punkta otrajā daļā norādītās specifikācijas. Komisija publicē un regulāri atjaunina šo struktūru sarakstu un to specifikācijas īpaši tam paredzētā vietnē.

6. Šis pants neskar Direktīvu 2013/11/ES un tajā noteiktās patērētājiem paredzētās strīdu alternatīvas izšķiršanas procedūras un struktūras.

19. pants
Uzticamie signalizētāji

1. Tiešsaistes platformas īsteno visus nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tādi uzticamo signalizētāju paziņojumi, kuri iesniegti, izmantojot 14. pantā minētos mehānismus, tiek izskatīti un par tiem tiek pieņemti lēmumi prioritārā kārtībā bez kavēšanās.

2. Uzticama signalizētāja statusu saskaņā ar šo regulu piešķir uz struktūru pieteikuma pamata tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinators, kurā pieteikuma iesniedzējs ir reģistrēts, ja tas ir pierādījis savu atbilstību šādiem nosacījumiem:

   (a) tam ir īpašas zināšanas un kvalifikācija nelikumīga satura atklāšanai, identificēšanai un ziņošanai par to;

   (b) tas pārstāv kolektīvas intereses un ir neatkarīgs no visām tiešsaistes platformām;

   (c) tas veic savu darbību, lai laicīgi, rūpīgi un objektīvi iesniegtu paziņojumus.

3. Digitālo pakalpojumu koordinatori paziņo Komisijai un padomei to struktūru nosaukumu, adresi un elektroniskā pasta adresi, kurām tie ir piešķīruši uzticamā signalizētāja statusu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

4. Komisija publicē un regulāri atjaunina 3. punktā minēto informāciju publiski pieejamā datubāzē.

5. Ja tiešsaistes platformas rīcībā ir informācija, kas norāda uz to, ka uzticamais signalizētājs ir iesniedzis ievērojamu skaitu nepietiekami precīzu un pienācīgi nepamatotu paziņojumu, izmantojot 14. pantā minētos mehānismus, tostarp informāciju, kas ievākta saistībā ar 17. panta 3. punktā minētajās iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmās iesniegtu sūdzību izskatīšanu, tā iesniedz šādu informāciju tam digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurš attiecīgajai struktūrai ir piešķīris uzticamā signalizētāja statusu, nodrošinot nepieciešamos paskaidrojumus un pamatojuma dokumentus.

6. Digitālo pakalpojumu koordinators, kurš ir piešķīris struktūrai uzticamā signalizētāja statusu, anulē šādu statusu, ja tas, veicot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no trešām personām, tostarp pamatojoties uz informāciju, kuru tiešsaistes platforma iesniegusi saskaņā ar 5. punktu, konstatē, ka struktūra vairs neatbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Pirms statusa anulēšanas digitālo pakalpojumu koordinators sniedz attiecīgajai struktūrai iespēju reaģēt uz tā veiktās izmeklēšanas konstatējumiem un nodomu anulēt struktūrai piešķirto uzticamā signalizētāja statusu.

7. Pēc konsultēšanās ar padomi Komisija var izdot norādījumus, lai palīdzētu tiešsaistes platformām un digitālo pakalpojumu koordinatoriem piemērot šā panta 5. un 6. punktu.

20. pants

Aizsardzība pret ļaunprātīgu izmantošanu un tās novēršanas pasākumi

1. Tiešsaistes platformas uz pamatotu laika periodu un pēc iepriekšēja brīdinājuma pārtrauc sniegt savus pakalpojumus tiem pakalpojuma saņēmējiem, kuri regulāri iesniedz acīm redzami nelikumīgu saturu.

2. Tiešsaistes platformas uz pamatotu laika periodu un pēc iepriekšēja brīdinājuma pārtrauc izskatīt paziņojumus un sūdzības, ko iesniedz tādas fiziskas vai juridiskas personas vai sūdzību iesniedzēji, kas regulāri iesniedz acīm redzami nepamatotus paziņojumus vai sūdzības, izmantojot 14. un attiecīgi 17. pantā minētos paziņošanas un rīcības mehānismus un iekšējās sūdzību izskatīšanas sistēmas.

3. Tiešsaistes platformas katrā atsevišķā gadījumā laicīgi, rūpīgi un objektīvi novērtē, vai saņēmējs, fiziska vai juridiska persona vai sūdzības iesniedzējs veic šā panta

1. un 2. punktā minētās ļaunprātīgas izmantošanas darbības, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, kas izriet no tiešsaistes platformā pieejamās informācijas. Minētie apstākļi ietver vismaz šādu informāciju:

(a) pagājušajā gadā iesniegto acīm redzami nelikumīgā satura elementu vai acīm redzami nepamatoto paziņojumu vai sūdzību absolūtais skaits;

(b) to relatīvais īpatsvars attiecībā pret iepriekšējā gadā iesniegto informācijas elementu vai paziņojumu kopskaitu;

(c) ļaunprātīgās izmantošanas smaguma pakāpe un tās sekas;

(d) saņēmēja, fiziskās vai juridiskās personas vai sūdzības iesniedzēja nolūks.

4. Tiešsaistes platformas savos noteikumos skaidri un detalizēti izklāsta savu politiku attiecībā uz šā panta 1. un 2. punktā minēto ļaunprātīgo izmantošanu, tostarp attiecībā uz faktiem un apstākļiem, kurus tās var ņemt vērā, novērtējot, vai konkrētā rīcība ir uzskatāma par ļaunprātīgu izmantošanu, un to pakalpojumu sniegšanas apturēšanas ilgumu.

21. pants
Ziņošana saistībā ar aizdomām par noziedzīgu nodarījumu

1. Ja tiešsaistes platformai kļūst zināma jebkāda informācija, kas rada aizdomas par smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar pastāvošiem vai iespējamiem draudiem personas dzīvībai vai drošībai, tā nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu tiesībaizsardzības vai tiesu iestādes par savām aizdomām, sniedzot visu pieejamo attiecīgo informāciju.

2. Ja tiešsaistes platforma nespēj ar pietiekamu pārliecību identificēt attiecīgo dalībvalsti, tā informē tās dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes, kurā tā ir reģistrēta vai kurā atrodas tās juridiskais pārstāvis, vai informē Eiropolu.

Šā panta izpratnē attiecīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā ir varbūtēji izdarīts, tiek izdarīts vai potenciāli tiks izdarīts noziedzīgais nodarījums, dalībvalsts, kurā dzīvo vai atrodas varbūtējais noziedzīgā nodarījuma izdarītājs, vai dalībvalsts, kurā dzīvo vai atrodas varbūtēji izdarītā noziedzīgā nodarījuma upuris.

22. pants
Tirgotāju izsekojamība

1. Ja tiešsaistes platforma ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar tirgotājiem, tā nodrošina, ka tirgotāji var izmantot tās pakalpojumus tikai tam, lai popularizētu vēstījumus vai piedāvātu produktus un pakalpojumus patērētājiem Savienībā, ja pirms tās pakalpojumu izmantošanas tiešsaistes platforma ir ieguvusi šādu informāciju:

(a) tirgotāja vārds, uzvārds / nosaukums, adrese, tālruņa numurs un elektroniskā pasta adrese;

(b) tirgotāja identifikācijas dokumenta kopija vai jebkurš cits elektronisks dokuments saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 910/2014[50] 3. pantā sniegto definīciju;

(c) tirgotāja norēķinu konta informācija, ja tas ir fiziska persona;

(d) uzņēmēja nosaukums, adrese, tālruņa numurs un elektroniskā pasta adrese saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1020[51] 3. panta 13. punktā un 4. pantā vai jebkurā attiecīgajā Savienības tiesību aktā sniegto definīciju;

(e) ja tirgotājs ir reģistrēts komercreģistrā vai tamlīdzīgā publiskā reģistrā — komercreģistrs, kurā tirgotājs reģistrēts, un tā reģistrācijas numurs vai līdzvērtīgi šajā reģistrā iekļautie identifikācijas līdzekļi;

(f) tirgotāja pašsertifikācija, kas ietver apņemšanos piedāvāt tikai tādus produktus vai pakalpojumus, kas atbilst piemērojamām Savienības tiesību aktu normām.

2. Saņemot šādu informāciju, tiešsaistes platforma veic piemērotus pasākumus, lai novērtētu, vai šā panta 1. punkta a), d) un e) apakšpunktā minētā informācija ir uzticama, izmantojot jebkuru tādu brīvi pieejamu oficiālu tiešsaistes datubāzi vai saskarni, kuru dara pieejamu dalībvalstis vai Savienība, vai pieprasot tirgotājam sniegt uzticamu avotu izdotus pamatojuma dokumentus.

3. Ja tiešsaistes platforma iegūst norādes uz to, ka šā panta 1. punktā minētais informācijas elements, kas iegūts no attiecīgā tirgotāja, ir neprecīzs vai nepilnīgs, šī platforma pieprasa tirgotājam izlabot informāciju, lai tas nekavējoties vai Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktajā laikā nodrošinātu, ka visa informācija ir precīza un pilnīga.

Ja tirgotājs neizlabo vai nepapildina šo informāciju, tiešsaistes platforma pārtrauc sniegt attiecīgajam tirgotājam pakalpojumu līdz brīdim, kad tiek izpildīts pieprasījums.

4. Tiešsaistes platforma drošā veidā uzglabā informāciju, kas iegūta saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, visā tās un attiecīgā tirgotāja savstarpējo līgumattiecību laikā. Pēc tam tā minēto informāciju izdzēš.

5. Neskarot šā panta 2. punktu, platforma šo informāciju izpauž trešām personām tikai tad, ja to prasa piemērojamie tiesību akti, tostarp 9. pantā minētie rīkojumi un dalībvalstu kompetento iestāžu vai Komisijas izdoti rīkojumi ar mērķi izpildīt šajā regulā noteiktos uzdevumus.

6. Tiešsaistes platforma dara pieejamu šā panta 1. punkta a), d), e) un f) apakšpunktā minēto informāciju pakalpojuma saņēmējiem skaidrā, viegli pieejamā un saprotamā veidā.

7. Tiešsaistes platforma izstrādā un organizē savu tiešsaistes saskarni tādā veidā, kas ļauj tirgotājiem pirms līguma noslēgšanas izpildīt savus pienākumus attiecībā uz

[50] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

[51] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

piemērojamajos Savienības tiesību aktos noteikto informāciju un informāciju par produkta drošumu.

23. pants

Tiešsaistes platformu nodrošinātājiem piemērojamie pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Papildus 13. pantā izklāstītajai informācijai tiešsaistes platformas minētajā pantā norādītajos ziņojumos ietver šādu informāciju:

   (a) regulas 18. pantā norādītajām strīdu alternatīvas izšķiršanas struktūrām iesniegto strīdu skaits, to izšķiršanas iznākums un strīdu izšķiršanas procedūru pabeigšanai vajadzīgais vidējais laiks;

   (b) regulas 20. pantā noteiktās pakalpojuma sniegšanas apturēšanas gadījumu skaits, nošķirot apturēšanas gadījumus, kas piemēroti par klaji nelikumīga satura iesniegšanu, klaji nepamatotu paziņojumu iesniegšanu un klaji nepamatotu sūdzību iesniegšanu;

   (c) jebkāda automatizētu līdzekļu izmantošana ar mērķi moderēt saturu, ieskaitot konkrētu mērķu izklāstījumu, automatizēto līdzekļu precizitātes rādītājus šo mērķu sasniegšanai un izmantotos aizsardzības pasākumus.

2. Tiešsaistes platformas vismaz reizi sešos mēnešos publicē informāciju par aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī katrā dalībvalstī, kuru aprēķina kā vidējo rādītāju pēdējo sešu mēnešu laikā saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta deleģētajos tiesību aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 25. panta 2. punktu.

3. Tiešsaistes platformas pēc darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatora pieprasījuma sniedz tam 2. punktā norādīto informāciju, uz pieprasījuma izpildes brīdi to atjauninot. Digitālo pakalpojumu koordinators var pieprasīt tiešsaistes platformai sniegt papildu informāciju par attiecīgajā punktā minēto aprēķinu, tostarp paskaidrojumus un pamatojumu par izmantotajiem datiem. Šī informācija nedrīkst ietvert persondatus.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu veidnes attiecībā uz šā panta 1. punktā noteikto ziņojumu formu, saturu un citu informāciju.

24. pants

Tiešsaistes reklāmas pārredzamība

Tiešsaistes platformas, kuras rāda reklāmu savā tiešsaistes saskarnē, nodrošina, ka pakalpojuma saņēmēji var skaidri, nepārprotami un reāllaikā attiecībā uz katru konkrēto reklāmu, kas tiek parādīta katram atsevišķam saņēmējam, identificēt:

(a) ka rādītā informācija ir reklāma;

(b) fizisko vai juridisko personu, kuras vārdā tiek rādīta reklāma;

(c) lietderīgu informāciju par galvenajiem parametriem, kas izmantoti, lai noteiktu to saņēmēju, kam tiek rādīta reklāma.

4. IEDAĻA
ĻOTI LIELĀM TIEŠSAISTES PLATFORMĀM PIEMĒROJAMIE PAPILDU PIENĀKUMI AR MĒRĶI PĀRVALDĪT SISTĒMISKOS RISKUS

25. pants
Ļoti lielas tiešsaistes platformas

1. Šī iedaļa attiecas uz tiešsaistes platformām, kuras sniedz savus pakalpojumus tādam Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējam skaitam mēnesī, kas ir vienāds ar 45 miljoniem vai lielāks par to, aprēķinot to saskaņā ar šā panta 3. punktā minētajos deleģētajos aktos izklāstītajām metodēm.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 69. pantu, lai koriģētu šā panta 1. punktā minēto Savienībā esošo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī, ja Savienības iedzīvotāju skaits palielinās vai samazinās par 5 % attiecībā pret tās iedzīvotāju skaitu 2020. gadā vai pret tās iedzīvotāju skaitu tajā gadā, kurā pieņemts nesenākais deleģētais akts, ieviešot korekcijas deleģētā akta veidā. Šādā gadījumā tā koriģē šo skaitli tā, lai tas atbilstu 10 % no Savienības iedzīvotāju skaita tajā gadā, kurā tā pieņem deleģēto aktu, izsakot šo skaitli miljonos un noapaļojot to uz augšu vai uz leju.

3. Komisija pēc konsultēšanās ar padomi pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 69. pantu nolūkā noteikt metodes, ko var izmantot, lai šā panta 1. punkta vajadzībām aprēķinātu Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējo skaitu mēnesī. Metodēs īpaši norāda, kā noteikt Savienības iedzīvotāju skaitu, un kritērijus Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējā skaita noteikšanai mēnesī, ņemot vērā dažādas pieejamības funkcijas.

4. Darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators vismaz reizi sešos mēnešos pārbauda, vai tiešsaistes platformām, kuras atrodas tā jurisdikcijā, Savienībā esošo aktīvo pakalpojuma saņēmēju vidējais skaits mēnesī ir saglabājies vienāds ar šā panta 1. punktā minēto skaitli vai ir lielāks par to. Pamatojoties uz šo pārbaudi, tas pieņem lēmumu, piemērojot tiešsaistes platformai ļoti lielas tiešsaistes platformas statusu šīs regulas izpratnē vai izbeidzot šāda statusa piemērošanu, un bez nepamatotas kavēšanās paziņo savu lēmumu attiecīgajai tiešsaistes platformai un Komisijai.

   Komisija nodrošina, ka noteikto ļoti lielo tiešsaistes platformu saraksts tiek publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un regulāri atjaunināts. Šajā iedaļā noteiktie pienākumi tiek piemēroti attiecīgajām ļoti lielajām tiešsaistes platformām vai to piemērošana tām tiek izbeigta, sākot ar četriem mēnešiem pēc šāda saraksta publicēšanas.

26. pants
Riska novērtēšana

1. Sākot no 25. panta 4. punkta otrajā daļā noteiktā piemērošanas datuma, ļoti lielas tiešsaistes platformas vismaz vienu reizi gadā identificē, analizē un novērtē visus būtiskos sistēmiskos riskus, kurus izraisa viņu pakalpojumu darbība un izmantošana Savienībā. Risku novērtējums ir vērsts uz to pakalpojumiem, un tas ietver šādus sistēmiskos riskus:

   (a) nelikumīga satura izplatīšana, izmantojot viņu pakalpojumus;

(b) jebkāda veida negatīva ietekme uz pamattiesību izmantošanu privātās un ģimenes dzīves, vārda un informācijas brīvības, diskriminēšanas aizlieguma un bērna tiesību jomā, kuras ir attiecīgi izklāstītas Hartas 7., 11., 21. un 24. pantā;

(c) tīša manipulēšana ar savu pakalpojumu, tostarp pakalpojuma neautentiska lietošana vai pakalpojuma automatizēta ekspluatācija, kam ir faktiska vai paredzama negatīva ietekme uz sabiedrības veselību, nepilngadīgām personām, pilsonisko diskursu vai faktiska vai paredzama negatīva ietekme uz vēlēšanu procesiem un sabiedrisko drošību.

2. Veicot riska novērtēšanu, ļoti lielas tiešsaistes platformas īpaši ņem vērā to, kā to satura moderācijas, ieteikumu sistēmas un reklāmas atlases un rādīšanas sistēmas ietekmē šā panta 1. punktā minētos sistēmiskos riskus, to starpā potenciāli ātru nelikumīga satura un to noteikumiem neatbilstošas informācijas izplatīšanu plašā mērogā.

27. pants
Riska mazināšana

1. Ļoti lielas tiešsaistes platformas ievieš pamatotus, samērīgus un iedarbīgus riska mazināšanas pasākumus, kas atbilst saskaņā ar 26. pantu identificētajiem konkrētajiem sistēmiskajiem riskiem. Attiecīgajā gadījumā tie var ietvert šādus pasākumus:

(a) satura moderācijas un ieteikumu sistēmu, savu lēmumu pieņemšanas procesu, pakalpojumu iezīmju vai funkciju vai savu noteikumu pielāgošana;

(b) mērķtiecīgi pasākumi, kas vērsti uz reklāmas rādīšanas ierobežošanu saistībā ar to sniegto pakalpojumu;

(c) iekšējo procesu vai savu darbību uzraudzības pastiprināšana, it īpaši attiecībā uz sistēmisko risku noteikšanu;

(d) ar uzticamajiem signalizētājiem veidojamās sadarbības uzsākšana vai koriģēšana saskaņā ar šīs regulas 19. pantu;

(e) ar citām tiešsaistes platformām veidojamās sadarbības uzsākšana vai koriģēšana, izmantojot 35. un attiecīgi 37. pantā minētos rīcības kodeksus un krīzes protokolus.

2. Padome sadarbībā ar Komisiju reizi gadā publicē visaptverošus ziņojumus, kuri ietver šādu informāciju:

(a) tādu nozīmīgāko un visbiežāk konstatēto sistēmisko risku identificēšana un novērtēšana, par kuriem ziņo ļoti lielas tiešsaistes platformas vai kuri tiek identificēti, izmantojot citus informācijas avotus, it īpaši tos, kuri sniegti saskaņā ar 31. un 33. pantu;

(b) paraugprakse ļoti lielām tiešsaistes platformām, lai mazinātu identificētos sistēmiskos riskus.

3. Komisija sadarbībā ar digitālo pakalpojumu koordinatoriem var izdot vispārīgas pamatnostādnes par šā panta 1. punkta piemērošanu attiecībā uz konkrētiem riskiem, it īpaši, lai piedāvātu paraugpraksi un ieteicamos iespējamos pasākumus, pienācīgi ņemot vērā pasākumu iespējamo ietekmi uz Hartā noteiktajām visu iesaistīto personu pamattiesībām. Sagatavojot šādas pamatnostādnes, Komisija rīko sabiedrisko apspriešanu.

28. pants
Neatkarīga revīzija

1. Ļoti lielām tiešsaistes platformām ir pienākums par saviem līdzekļiem vismaz vienu reizi gadā veikt revīziju, lai novērtētu atbilstību šādiem nosacījumiem:

   (a) šīs regulas III nodaļā izklāstītie pienākumi;

   (b) visas apņemšanās, kuras tās ir uzņēmušās saskaņā ar 35. un 36. pantā minētajiem rīcības kodeksiem un 37. pantā minētajiem krīzes protokoliem.

2. Revīziju veic saskaņā ar šā panta 1. punktu organizācijas:

   (a) kuras ir neatkarīgas no attiecīgajām ļoti lielajām tiešsaistes platformām;

   (b) kuras ir pierādījušas savu kvalifikāciju riska pārvaldības jomā, kā arī tehnisko kompetenci un spējas;

   (c) kuras ir pierādījušas savu objektivitātes un profesionālās ētikas līmeni, pamatojoties uz prakses kodeksu un atbilstīgo standartu ievērošanu.

3. Organizācijas, kuras veic revīziju, sagatavo revīzijas ziņojumu par katru veikto revīziju. Ziņojumu sagatavo rakstveidā, un tas ietver vismaz šādu informāciju:

   (a) revīzijai pakļautās ļoti lielās tiešsaistes platformas nosaukums, adrese un kontaktpunkts un aplūkotais laika periods;

   (b) revīziju veicošās organizācijas nosaukums un adrese;

   (c) konkrēto revidēto elementu apraksts un izmantotās metodes;

   (d) galveno revīzijas konstatējumu apraksts;

   (e) revīzijas atzinums par to, vai revīzijai pakļautā ļoti lielā tiešsaistes platforma ir ievērojusi savus pienākumus un šā panta 1. punktā noteiktās apņemšanās, kas ir pozitīvs, pozitīvs ar iebildēm vai negatīvs;

   (f) ja revīzijas atzinums nav pozitīvs, darbības ieteikumi par konkrētiem pasākumiem atbilstības panākšanai.

4. Saņemot revīzijas atzinumu, kurš nav pozitīvs, ļoti lielas tiešsaistes platformas pienācīgi ņem vērā visus tām adresētos darbības ieteikumus, lai veiktu nepieciešamos pasākumus to īstenošanai. Viena mēneša laikā pēc šādu ieteikumu saņemšanas tās pieņem revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumu, kurā norādīti šie pasākumi. Ja ļoti lielas tiešsaistes platformas neīsteno darbības ieteikumus, tās savā revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumā pamato to neīstenošanas iemeslus un izklāsta visus alternatīvos pasākumus, kurus tās ir īstenojušas, lai novērstu konstatētās neatbilstības.

29. pants
Ieteikumu sistēmas

1. Ļoti lielas tiešsaistes platformas, kuras izmanto ieteikumu sistēmas, skaidrā, pieejamā un viegli saprotamā veidā nosaka savos noteikumos galvenos savās ieteikumu sistēmās izmantotos parametrus, kā arī pakalpojuma saņēmēju iespējas ietekmēt šādus galvenos parametrus, kurus tās ir darījušas pieejamus, to starpā vismaz vienu iespēju, kura nav balstīta uz profilēšanu, kuras definīcija ir izklāstīta Regulas (ES) 2016/679 4. panta 4. punktā.

2. Ja saskaņā ar šā panta 1. punktu ir pieejamas vairākas iespējas, ļoti lielas tiešsaistes platformas nodrošina viegli pieejamu funkcionalitāti savā tiešsaistes saskarnē, kura ļauj pakalpojuma saņēmējam jebkurā brīdī atlasīt un modificēt vēlamo veidu, kādā katra ieteikumu sistēma nosaka viņam parādītās informācijas relatīvo secību.

30. pants
Tiešsaistes reklāmas papildu pārredzamība

1. Ļoti lielas tiešsaistes platformas, kuras rāda reklāmu savā tiešsaistes saskarnē, apkopo un dara savā lietotņu programmēšanas saskarnē publiski pieejamu šā panta 2. punktā minēto informāciju saturošu repozitoriju līdz pat vienu gadu ilgā laikposmā pēc tam, kad reklāma pēdējo reizi parādīta to tiešsaistes saskarnē. Tās nodrošina, ka repozitorijs nesatur to pakalpojuma saņēmēju persondatus, kuriem tika rādīta vai varēja tikt rādīta reklāma.

2. Repozitorijs ietver vismaz šādu informāciju:

   (a) reklāmas saturs;

   (b) fiziskā vai juridiskā persona, kuras vārdā reklāma tiek rādīta;

   (c) laika posms, kurā rādīta reklāma;

   (d) tas, vai reklāmu bijis iecerēts rādīt vienai vai vairākām konkrētām pakalpojuma saņēmēju grupām, un, ja tā, tad galvenie šim nolūkam izmantotie parametri;

   (e) sasniegto pakalpojuma saņēmēju kopējais skaits un attiecīgajā gadījumā visu to grupu vai grupas veidojošo pakalpojuma saņēmēju kopskaits, kurām reklāma tika īpaši adresēta.

31. pants
Piekļuve datiem un to kontrole

1. Pēc pamatota pieprasījuma un tajā norādītā saprātīgā laikposmā ļoti lielas tiešsaistes platformas sniedz darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram vai Komisijai piekļuvi datiem, kas nepieciešami, lai pārraudzītu un novērtētu atbilstību šai regulai. Digitālo pakalpojumu koordinators un Komisija izmanto šos datus tikai šādiem nolūkiem.

2. Pēc darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatora vai Komisijas pamatota pieprasījuma un tajā norādītā saprātīgā laikposmā ļoti lielas tiešsaistes platformas sniedz piekļuvi datiem pārbaudītiem pētniekiem, kuri atbilst šā panta 4. punktā noteiktajām prasībām, lai tie veiktu tādus pētījumus, kas palīdz identificēt un izprast sistēmiskos riskus, kā noteikts 26. panta 1. punktā.

3. Ļoti lielas tiešsaistes platformas sniedz piekļuvi datiem saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, attiecīgajā gadījumā izmantojot tiešsaistes datubāzes vai lietotņu programmēšanas saskarnes.

4. Par pārbaudītiem pētniekiem tiek atzīti pētnieki, kuri ir saistīti ar akadēmisku iestādi, ir neatkarīgi no finansiālām interesēm, var apliecināt pietiekami augsta līmeņa kvalifikāciju tādās jomās, kas saistītas risku izpēti vai attiecīgām pētniecības metodēm, un apņemas un spēj izpildīt katram pieprasījumam atbilstīgās konkrētās datu drošības un konfidencialitātes prasības.

5. Pēc konsultēšanās ar padomi Komisija pieņem deleģētos aktus, kuros ir noteikti tehniskie nosacījumi, ar kādiem ļoti lielas tiešsaistes platformas kopīgo datus saskaņā

ar šā panta 1. un 2. punktu, un nolūki, kuriem šie dati var tikt izmantoti. Šādos deleģētajos aktos ir noteikti īpaši nosacījumi, ar kādiem var notikt datu kopīgošana ar pārbaudītajiem pētniekiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, ņemot vērā attiecīgo ļoti lielo tiešsaistes platformu un pakalpojuma saņēmēju tiesības un intereses, to starpā konfidenciālas informācijas un sevišķi komercnoslēpumu aizsardzību un to pakalpojuma drošības uzturēšanu.

6. Piecpadsmit dienu laikā no šā panta 1. un 2. punktā norādītā pieprasījuma saņemšanas ļoti liela tiešsaistes platforma var pieprasīt tās darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram vai attiecīgajā gadījumā Komisijai grozīt pieprasījumu, ja tā uzskata, ka tā nespēj sniegt piekļuvi pieprasītajiem datiem šāda iemesla dēļ:

   (a) tai nav piekļuves datiem;

   (b) piekļuves sniegšana datiem izraisīs ievērojamu ievainojamību tā pakalpojuma drošībai vai konfidenciālas informācijas un sevišķi komercnoslēpumu aizsardzībai.

7. Saskaņā ar šā panta 6. punkta b) apakšpunktu iesniegtie grozījumu pieprasījumi ietver priekšlikumus viena vai vairāku alternatīvo līdzekļu izmantošanai, kurus izmantojot var tikt sniegta piekļuve pieprasītajiem datiem vai citiem datiem, kuri ir piemēroti un pietiekami pieprasījuma izpildei.

   Darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators vai Komisija pieņem lēmumu par grozījumu pieprasījumu 15 dienu laikā un paziņo to ļoti lielai tiešsaistes platformai, kā arī attiecīgajā gadījumā izsniedz grozītu pieprasījumu un nosaka jaunu laikposmu pieprasījuma izpildei.

32. pants
Atbilstības uzraudzības amatpersonas

1. Ļoti lielas tiešsaistes platformas ieceļ vienu vai vairākas atbilstības uzraudzības amatpersonas, kuru uzdevums ir pārraudzīt to atbilstību šai regulai.

2. Ļoti lielas tiešsaistes platformas par atbilstības uzraudzības amatpersonām ieceļ tikai personas, kurām ir nepieciešamā profesionālā kvalifikācija, zināšanas, pieredze un spējas veikt šā panta 3. punktā minētos uzdevumus. Atbilstības uzraudzības amatpersonas var būt attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas darbinieki vai var pildīt savus uzdevumus uz savstarpēji noslēgta līguma pamata.

3. Atbilstības uzraudzības amatpersonām ir šādi uzdevumi:

   (a) sadarbība ar darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru un Komisiju šīs regulas īstenošanas nolūkos;

   (b) ļoti lielas tiešsaistes platformas darbību organizēšana un uzraudzība saistībā ar neatkarīgu revīziju saskaņā ar 28. pantu;

   (c) ļoti lielas tiešsaistes platformas vadības un darbinieku informēšana un konsultēšana par attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem pienākumiem;

   (d) ļoti lielas tiešsaistes platformas atbilstības šajā regulā noteiktajiem pienākumiem pārraudzība.

4. Ļoti lielas tiešsaistes platformas veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atbilstības uzraudzības amatpersonas var neatkarīgi veikt savus uzdevumus.

5. Ļoti lielas tiešsaistes platformas paziņo darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un Komisijai savas atbilstības uzraudzības amatpersonas vārdu, uzvārdu un kontaktinformāciju.

6. Ļoti lielas tiešsaistes platformas palīdz atbilstības uzraudzības amatpersonai veikt savus uzdevumus un nodrošina nepieciešamos resursus, lai varētu pienācīgi tos veikt. Atbilstības uzraudzības amatpersona tieši atbild platformas augstākās vadības priekšā.

33. pants

Ļoti lielām tiešsaistes platformām piemērojamie pārredzamības ziņošanas pienākumi

1. Ļoti lielas tiešsaistes platformas publicē 13. pantā minēto ziņojumu sešu mēnešu laikā no 25. panta 4. punktā minētā piemērošanas datuma, reizi sešos mēnešos iesniedzot atkārtotu ziņojumu.

2. Papildus 13. pantā minētajiem ziņojumiem ļoti lielas tiešsaistes platformas vismaz reizi gadā un 30 dienu laikā no 28. panta 4. punktā minētās revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojuma pieņemšanas dara publiski pieejamus un nosūta darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un Komisijai šādus dokumentus:

   (a) ziņojumu, kurā izklāstīti saskaņā ar 26. pantu veiktās riska novērtēšanas rezultāti;

   (b) attiecīgos risku mazināšanas pasākumus, kas identificēti un īstenoti saskaņā ar 27. pantu;

   (c) revidenta ziņojumu, kas minēts 28. panta 3. punktā;

   (d) revīzijas ieteikumu īstenošanas ziņojumu, kas minēts 28. panta 4. punktā.

3. Ja ļoti liela tiešsaistes platforma uzskata, ka informācijas publicēšana saskaņā ar šā panta 2. punktu var izraisīt attiecīgās platformas vai pakalpojuma saņēmēju konfidenciālas informācijas izpaušanu, ievērojami ietekmēt tās pakalpojuma drošību, apdraudēt sabiedrisko drošību vai kaitēt pakalpojuma saņēmējiem, platforma var šādu informāciju izņemt no ziņojumiem. Šādā gadījumā attiecīgā platforma iesniedz pilnus ziņojumus darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram un Komisijai kopā ar pamatojumu informācijas izņemšanai no publiski pieejamajiem ziņojumiem.

5. IEDAĻA
CITI NOTEIKUMI PAR UZTICAMĪBAS PĀRBAUDES PIENĀKUMIEM

34. pants

Standarti

1. Komisija atbalsta un veicina attiecīgo Eiropas un starptautisko standartizācijas iestāžu noteikto brīvprātīgo nozares standartu izstrādāšanu un īstenošanu vismaz attiecībā uz šādām darbībām:

   (a) elektroniska paziņojumu iesniegšana atbilstīgi 14. pantam;

   (b) uzticamo signalizētāju veikta elektroniska paziņojumu iesniegšana atbilstīgi 19. pantam, tostarp izmantojot lietotņu programmēšanas saskarnes;

(c) konkrētas saskarnes, tostarp lietotņu programmēšanas saskarnes, ar mērķi veicināt atbilstību 30. un 31. pantā noteiktajiem pienākumiem;

(d) revīzijas veikšana ļoti lielās tiešsaistes platformās saskaņā ar 28. pantu;

(e) regulas 30. panta 2. punktā minēto reklāmas repozitoriju sadarbspēja;

(f) datu nosūtīšana reklāmas starpnieku starpā ar mērķi atbalstīt pārredzamības pienākumu pildīšanu saskaņā ar 24. panta b) un c) punktu.

2. Komisija atbalsta un atjaunina standartus, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību un attiecīgo pakalpojumu saņēmēju rīcību.

35. pants
Rīcības kodeksi

1. Komisija un padome veicina un sekmē rīcības kodeksu izstrādi Savienības līmenī, lai sniegtu ieguldījumu šīs regulas pienācīgā piemērošanā, sevišķi ņemot vērā specifiskās problēmas, kas saistītas ar dažāda nelikumīga satura un sistēmisku risku novēršanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, sevišķi konkurences un persondatu aizsardzības jomā.

2. Ja rodas sistēmisks risks 26. panta 1. punkta izpratnē, kurš skar vairākas ļoti lielas tiešsaistes platformas, Komisija var uzaicināt attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas, citas ļoti lielas tiešsaistes platformas, citas tiešsaistes platformas un attiecīgā gadījumā citus starpniecības pakalpojumu sniedzējus, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citas ieinteresētās personas piedalīties rīcības kodeksu izstrādē, cita starpā nosakot saistības īstenot īpašus risku mazināšanas pasākumus, kā arī izveidojot regulāras ziņošanas sistēmu par visiem īstenotajiem pasākumiem un to rezultātiem.

3. Īstenojot šā panta 1. un 2. punktu, Komisija un padome tiecas nodrošināt, lai rīcības kodeksos būtu skaidri noteikti mērķi, iekļauti galvenie darbības rādītāji šo mērķu sasniegšanas novērtēšanai un pienācīgi ņemtas vērā visu ieinteresēto personu, to starpā pilsoņu, vajadzības un intereses Savienības līmenī. Komisija un padome arī tiecas nodrošināt, ka dalībnieki regulāri ziņo Komisijai un saviem attiecīgajiem darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoriem par visiem īstenotajiem pasākumiem un to iznākumiem salīdzinājumā ar tajos ietvertajiem galvenajiem darbības rādītājiem.

4. Komisija un padome novērtē, vai rīcības kodeksi atbilst šā panta 1. un 3. punktā izklāstītajiem mērķiem, un tās regulāri pārrauga un novērtē šo mērķu sasniegšanu. Tās publicē secinājumus.

5. Padome regulāri uzrauga un novērtē rīcības kodeksos izklāstītos mērķus, ņemot vērā galvenos darbības rādītājus, kas tajos var būt iekļauti.

36. pants
Rīcības kodeksi tiešsaistes reklāmai

1. Komisija veicina un sekmē rīcības kodeksu izstrādi Savienības līmenī tiešsaistes platformu un citu attiecīgo pakalpojumu sniedzēju, piemēram, tiešsaistes reklāmas starpniecības pakalpojumu sniedzēju vai pakalpojuma saņēmēju pārstāvju organizāciju, vai pilsoniskās sabiedrības organizāciju, vai attiecīgo iestāžu, starpā ar mērķi uzlabot tiešsaistes reklāmas pārredzamību ārpus 24. un 30. pantā noteiktajām prasībām.

2. Komisija tiecas nodrošināt, ka rīcības kodeksu mērķis ir panākt informācijas rezultatīvu nosūtīšanu, pilnīgi ievērojot visu iesaistīto personu tiesības un intereses, un izveidot konkurenciālu, pārredzamu un taisnīgu tiešsaistes reklāmas vidi saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, sevišķi konkurences un persondatu aizsardzības jomā. Komisija tiecas nodrošināt, ka rīcības kodeksi vismaz ietver:

   (a) tiešsaistes reklāmas starpnieku turētās informācijas nosūtīšanu pakalpojuma saņēmējiem attiecībā uz 24. panta b) un c) punktā noteiktajām prasībām;

   (b) tiešsaistes reklāmas starpnieku turētās informācijas nosūtīšanu repozitorijiem saskaņā ar 30. pantu.

3. Komisija veicina rīcības kodeksu izstrādi viena gada laikā no šīs regulas piemērošanas sākuma datuma un to piemērošanu ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc minētā datuma.

37. pants
Krīzes protokoli

1. Padome var ieteikt Komisijai sākt izstrādāt krīzes protokolus saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, lai risinātu krīzes situācijas tikai tādu ārkārtas apstākļu gadījumā, kas ietekmē sabiedrisko drošību vai sabiedrības veselību.

2. Komisija mudina un rosina ļoti lielas tiešsaistes platformas un attiecīgā gadījumā citas tiešsaistes platformas ar Komisijas līdzdalību iesaistīties tādu krīzes protokolu izstrādē, testēšanā un piemērošanā, kuri ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus:

   (a) pamanāmi attēlot dalībvalstu iestāžu vai Savienības līmenī sniegtu informāciju par krīzes situāciju;

   (b) nodrošināt, ka 10. pantā minētais kontaktpunkts atbild par krīzes pārvarēšanu;

   (c) attiecīgā gadījumā resursus, kas piešķirti, lai panāktu atbilstību 14., 17., 19., 20. un 27. pantam, pielāgot attiecīgās krīzes situācijas izraisītajām vajadzībām.

3. Komisija attiecīgā gadījumā krīzes protokolu izstrādē, testēšanā un piemērošanas uzraudzīšanā var iesaistīt dalībvalstu iestādes un Savienības struktūras, birojus un aģentūras. Komisija pēc nepieciešamības un attiecīgā gadījumā krīzes protokolu izstrādē var iesaistīt arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas vai citas attiecīgas organizācijas.

4. Komisija tiecas nodrošināt, lai krīzes protokolos būtu skaidri izklāstīti visi šie nosacījumi:

   (a) īpašie parametri, lai noteiktu, kas veido īpašus ārkārtas apstākļus, kurus krīzes protokols tiecas risināt, un kādi ir tā mērķi;

   (b) katra dalībnieka nozīme un pasākumi, kas tam jāīsteno sagatavošanās nolūkā un tiklīdz ir aktivizēts krīzes protokols;

   (c) skaidra procedūra tam, lai noteiktu, kad jāaktivizē krīzes protokols;

   (d) skaidra procedūra tā laikposma noteikšanai, kurā īstenojami pasākumi pēc krīzes protokola aktivizēšanas, stingri aprobežojoties ar to, kas nepieciešams konkrēto ārkārtas apstākļu novēršanai;

   (e) aizsardzības pasākumi, lai novērstu negatīvu ietekmi uz Hartā noteikto pamattiesību, sevišķi vārda un informācijas brīvības un tiesību uz nediskriminēšanu, izmantošanu;

(f) procedūra tam, lai, beidzoties krīzes situācijai, publiski ziņotu par visiem īstenotajiem pasākumiem, to ilgumu un rezultātiem.

5. Ja Komisija uzskata, ka krīzes protokols nespēj produktīvi risināt krīzes situāciju vai nodrošināt šā panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto pamattiesību aizsardzību, tā var lūgt dalībniekus pārskatīt krīzes protokolu, cita starpā īstenojot papildu pasākumus.

IV nodaļa
Īstenošana, sadarbība, sankcijas un izpildes panākšana

1. IEDAĻA
KOMPETENTĀS IESTĀDES UN VALSTS DIGITĀLO PAKALPOJUMU KOORDINATORI

38. pants
Kompetentās iestādes un digitālo pakalpojumu koordinatori

1. Dalībvalstis ieceļ vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas atbild par šīs regulas piemērošanu un izpildi (“kompetentās iestādes”).

2. Dalībvalstis ieceļ vienu kompetento iestādi par savu digitālo pakalpojumu koordinatoru. Digitālo pakalpojumu koordinators atbild par visiem jautājumiem, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu un izpildi dalībvalstī, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav piešķīrusi noteiktus konkrētus uzdevumus vai jomas citām kompetentajām iestādēm. Digitālo pakalpojumu koordinatora pienākums katrā ziņā ir koordinēt šos jautājumus valsts līmenī un veicināt šīs regulas iedarbīgu un konsekventu piemērošanu un izpildi visā Savienībā.

   Tālab digitālo pakalpojumu koordinatoriem jāsadarbojas savā starpā, ar citām valsts kompetentajām iestādēm, padomi un Komisiju, kā arī dalībvalstīm ir iespēja regulāri apmainīties ar viedokļiem ar citām iestādēm, kad tas nepieciešams šo citu iestāžu un digitālo pakalpojumu koordinatora uzdevumu veikšanai.

   Ja dalībvalsts papildus digitālo pakalpojumu koordinatoram ieceļ vēl vairākas kompetentās iestādes, tā nodrošina, ka šo iestāžu un digitālo pakalpojumu koordinatora attiecīgie uzdevumi ir skaidri definēti un šīs iestādes, veicot savus uzdevumus, cieši un produktīvi sadarbojas. Attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai un padomei citu kompetento iestāžu nosaukumus un attiecīgos uzdevumus.

3. Dalībvalstis ieceļ digitālo pakalpojumu koordinatorus divu mēnešu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās datuma.

   Dalībvalstis publisko par digitālo pakalpojumu koordinatoru ieceltās kompetentās iestādes nosaukumu un kontaktinformāciju un to dara zināmu Komisijai un padomei.

4. Digitālo pakalpojumu koordinatoriem piemērojamās prasības, kas noteiktas 39., 40. un 41. pantā, ir piemērojamas arī visām citām kompetentajām iestādēm, ko dalībvalstis ieceļ saskaņā ar 1. punktu.

39. pants
Digitālo pakalpojumu koordinatoriem piemērojamās prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to digitālo pakalpojumu koordinatori veic ar šo regulu noteiktos uzdevumus objektīvi, pārredzami un laicīgi. Dalībvalstis nodrošina, ka

digitālo pakalpojumu koordinatoriem to uzdevumu veikšanai ir pienācīgi tehniskie resursi, finansiālie resursi un cilvēkresursi.

2. Veicot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar šo regulu, digitālo pakalpojumu koordinatori darbojas pilnīgi neatkarīgi. Tiem ir jābūt brīviem no tiešas vai netiešas ārējas ietekmes, un tie nedrīkst lūgt vai saņemt norādījumus no citām valsts iestādēm vai privātpersonām.

3. Šā panta 2. punkts neskar digitālo pakalpojumu koordinatoru uzdevumus, kas tiem jāveic saistībā ar šajā regulā noteikto uzraudzību un izpildi, un sadarbību ar citām kompetentajām iestādēm, kas noteikta 38. panta 2. punktā. Šā panta 2. punkts neliedz uzraudzīt attiecīgās iestādes saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām.

40. pants
Jurisdikcija

1. Dalībvalstij, kurā atrodas starpniecības pakalpojumu sniedzēja galvenā darījumdarbības vieta, ir jurisdikcija šīs regulas III un IV nodaļas izpildei.

2. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzēja darījumdarbības vieta nav Savienībā, bet tas piedāvā pakalpojumus Savienībā, tam saistībā ar III un IV nodaļu ir jābūt tās dalībvalsts jurisdikcijā, kurā pastāvīgi dzīvo vai ir reģistrēts tā juridiskais pārstāvis.

3. Ja starpniecības pakalpojumu sniedzējs nav iecēlis juridisko pārstāvi saskaņā ar 11. pantu, III un IV nodaļas izpildei jurisdikcija ir visām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts nolemj īstenot jurisdikciju saskaņā ar šo punktu, tā informē visas pārējās dalībvalstis un nodrošina, ka tiek ievērots princips *ne bis in idem*.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neskar 50. panta 4. punkta otro daļu un 51. panta 2. punkta otro daļu, kā arī 3. iedaļā Komisijai noteiktos uzdevumus un pilnvaras.

41. pants
Digitālo pakalpojumu koordinatoru pilnvaras

1. Lai digitālo pakalpojumu koordinatori varētu izpildīt savus uzdevumus, jānodrošina, lai tiem ir vismaz šādas pilnvaras izmeklēt to dalībvalsts jurisdikcijā esošo starpniecības pakalpojumu sniedzēju darbības:

   (a) pilnvaras pieprasīt, lai šie pakalpojumu sniedzēji, kā arī visas citas personas, kuras darbojas saistībā ar šo pakalpojumu sniedzēju komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju un kuru rīcībā var būt pamatota informācija par šīs regulas iespējamo pārkāpumu, tostarp organizācijas, kas veic 28. pantā un 50. panta 3. punktā minētās revīzijas, sniedz šādu informāciju piemērotā termiņā;

   (b) pilnvaras veikt klātienes pārbaudes telpās, ko šie pakalpojumu sniedzēji vai minētās personas izmanto saistībā ar šo sniedzēju komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai pieprasīt, lai šīs pārbaudes veic citas valsts iestādes, lai pārbaudītu, konfiscētu, paņemtu vai iegūtu ar iespējamo pārkāpumu saistītas informācijas kopijas neatkarīgi no datu uzglabāšanas līdzekļa veida;

   (c) pilnvaras lūgt, lai šo pakalpojumu sniedzēju vai minēto personu darbinieki vai pārstāvji sniedz skaidrojumus par informāciju, kas ir saistīta ar iespējamo pārkāpumu, un pierakstīt atbildes.

2. Lai digitālo pakalpojumu koordinatori varētu veikt savus uzdevumus, jānodrošina, lai tiem būtu vismaz šādas pilnvaras veikt izpildes darbības attiecībā uz savas dalībvalsts jurisdikcijā esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem:

(a) pilnvaras pieņemt apņemšanos, ko piedāvā šie pakalpojumu sniedzēji saistībā ar šīs regulas ievērošanu, un padarīt šo apņemšanos saistošu;

(b) pilnvaras pieprasīt pārkāpumu izbeigšanu un attiecīgā gadījumā piemērot korektīvus pasākumus, kas ir samērīgi ar pārkāpumu un ir nepieciešami, lai pārkāpums tiktu faktiski izbeigts;

(c) pilnvaras uzlikt naudas sodus saskaņā ar 42. pantu par šīs regulas neievērošanu, arī ar rīkojumiem, kas izdoti saskaņā ar 1. punktu;

(d) pilnvaras uzlikt kavējuma naudu saskaņā ar 42. pantu, lai nodrošinātu, ka pārkāpums tiek izbeigts atbilstoši rīkojumam, kas izdots saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, vai par atbilstoši 1. punktam izdotā rīkojuma neizpildi;

(e) pilnvaras pieņemt pagaidu pasākumus, lai novērstu nopietna kaitējuma risku.

Digitālo pakalpojumu koordinatoriem saistībā ar pirmās daļas c) un d) apakšpunktu ir jābūt šajos punktos noteiktajām izpildes pilnvarām attiecībā uz citām 1. punktā minētajām personām, ja tās nav izpildījušas rīkojumu, kas tām izdots saskaņā ar minēto punktu. Digitālo pakalpojumu koordinatori īsteno šīs izpildes pilnvaras tikai pēc tam, kad šīm citām personām ir laikus sniegta attiecīgā informācija par šādiem rīkojumiem, cita starpā par to, kādā termiņā ir piemērojami šie naudas sodi vai kavējuma nauda par rīkojuma neizpildi, un par pārsūdzēšanas iespējām.

3. Ja nepieciešams savu uzdevumu veikšanai un ja visas citas šajā pantā noteiktās pilnvaras, kas īstenotas, lai panāktu pārkāpuma izbeigšanu, ir izmantotas, pārkāpums turpinās un rada nopietnu kaitējumu, ko nevar novērst, īstenojot citas Savienības vai valstu tiesību aktos paredzētās pilnvaras, digitālo pakalpojumu koordinatori attiecībā uz savas dalībvalsts jurisdikcijā esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem ir pilnvaroti veikt šādus pasākumus:

(a) pieprasīt, lai pakalpojumu sniedzēja vadības struktūra pieņemamā laikā pārbauda situāciju, pieņem un iesniedz rīcības plānu, kurā ir noteikti pasākumi, kas nepieciešami pārkāpuma izbeigšanai, nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs ievieš šos pasākumus, un ziņo par veiktajiem pasākumiem;

(b) ja digitālo pakalpojumu koordinators uzskata, ka pakalpojumu sniedzējs nav pienācīgi izpildījis pirmajā ievilkumā noteiktās prasības, pārkāpums turpinās un rada nopietnu kaitējumu un šis pārkāpums ir smags noziedzīgs nodarījums, kas apdraud personu dzīvību vai drošību, pieprasīt šīs dalībvalsts kompetentajai tiesas iestādei izdot rīkojumu uz laiku ierobežot saņēmēju piekļuvi attiecīgajam pakalpojumam, ko skāris pārkāpums, vai, ja tas tehniski nav iespējams, starpniecības pakalpojumu sniedzēja tiešsaistes saskarnei, kurā notiek pārkāpums.

Digitālo pakalpojumu koordinators, izņemot gadījumos, kad tas rīkojas pēc Komisijas pieprasījuma, kā norādīts 65. pantā, pirms pirmās daļas b) apakšpunktā minētā pieprasījuma iesniegšanas aicina ieinteresētās personas iesniegt rakstveida apsvērumus termiņā, kas nav īsāks par divām nedēļām, raksturojot, kādus pasākumus paredzējis pieprasīt, un norādot vienu vai vairākus adresātus, kam pasākumi paredzēti. Kompetentās tiesu iestādes tiesvedībā drīkst piedalīties pakalpojumu sniedzējs, viens vai vairāki paredzētie adresāti un jebkura trešā persona, kas apliecina

leģitīmas intereses. Uzdotajiem pasākumiem ir jābūt samērā ar pārkāpuma smagumu, atkārtošanos un ilgumu, un tie nedrīkst nepamatoti ierobežot attiecīgā pakalpojuma saņēmēju piekļuvi likumīgai informācijai.

Ierobežojumu nosaka uz četrām nedēļām, ar iespēju, ka kompetentā tiesu iestāde savā rīkojumā ļauj digitālo pakalpojumu koordinatoram šo periodu pagarināt uz turpmākiem tāda paša garuma termiņiem, ņemot vērā šīs tiesu iestādes noteikto maksimālo šo pagarinājumu skaitu. Digitālo pakalpojumu koordinators šo periodu pagarina tikai tad, ja, ņemot vērā visu skarto pušu tiesības un intereses un visus attiecīgos apstākļus, tostarp jebkādu informāciju, ko pakalpojumu sniedzējs, viens vai vairāki adresāti un visas trešās personas, kas apliecinājušas leģitīmās intereses, var tam sniegt, ir izpildīti abi šie nosacījumi:

(a) pakalpojumu sniedzējs nav veicis nepieciešamos pasākumus, lai izbeigtu pārkāpumu;

(b) pagaidu ierobežojums nepamatoti neierobežo pakalpojumu saņēmēju piekļuvi likumīgai informācijai, ņemot vērā skarto pakalpojuma saņēmēju skaitu un to, vai pastāv pienācīgas un tūlītēji pieejamas alternatīvas.

Ja digitālo pakalpojumu koordinators uzskata, ka abi nosacījumi ir izpildīti, tomēr vairs nevar pagarināt termiņu saskaņā ar šā punkta trešo daļu, tas iesniedz kompetentajai tiesu iestādei jaunu pieprasījumu tā, kā norādīts šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā uzskaitītās pilnvaras neskar 3. iedaļu.

5. Pasākumiem, ko digitālo pakalpojumu koordinatori pieņem, īstenojot savas 1., 2. un 3. punktā noteiktās pilnvaras, ir jābūt iedarbīgiem, atturošiem un samērīgiem, sevišķi – ņemot vērā ar šiem pasākumiem saistītā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma būtību, smagumu, atkārtošanos un ilgumu, kā arī attiecīgajā gadījumā konkrētā starpniecības pakalpojumu sniedzēja ekonomisko, tehnisko un darbības spēju.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 1., 2. un 3. punktā noteiktās pilnvaras tiek īstenotas, ievērojot pienācīgus aizsardzības pasākumus, kas noteikti valstī spēkā esošajos tiesību aktos, saskaņā ar Hartu un Savienības tiesību aktu vispārīgiem principiem. Proti, šos pasākumus veic tikai saskaņā ar tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz aizstāvību, to starpā tiesībām tikt uzklausītam un piekļūt lietas materiāliem, un tiem ir piemērojamas visu skarto personu tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

42. pants
Sankcijas

1. Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, kas ir piemērojamas to jurisdikcijā esošajiem starpniecības pakalpojumu sniedzējiem par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu saskaņā ar 41. pantu.

2. Sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sankciju maksimālais apmērs, kas piemērots par šajā regulā noteikto pienākumu neizpildi, nepārsniedz 6 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja gada ienākuma vai apgrozījuma. Sankcijas par nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas informācijas sniegšanu, par atbildes uz nepareizu,

nepilnīgu vai maldinošu informāciju nesniegšanu vai tās nelabošanu un par šādas informācijas neiesniegšanu pārbaudei klātienē nepārsniedz 1 % no attiecīgā pakalpojumu sniedzēja gada ienākuma vai apgrozījuma.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kavējuma naudas maksimālais apmērs par katru dienu nepārsniedz 5 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja vidējā dienas apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, ko aprēķina no attiecīgajā lēmumā norādītā datuma.

43. pants
Tiesības iesniegt sūdzību

Pakalpojuma saņēmējiem ir tiesības iesniegt sūdzību par starpniecības pakalpojumu sniedzēju par šīs regulas pārkāpumu tās dalībvalsts digitālo pakalpojumu koordinatoram, kurā pastāvīgi dzīvo vai ir reģistrēts pakalpojumu saņēmējs. Digitālo pakalpojumu koordinators sūdzību izvērtē un attiecīgā gadījumā to pārsūta darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram. Ja par sūdzības izskatīšanu dalībvalstī atbild cita kompetentā iestāde, sūdzību saņēmušais digitālo pakalpojumu koordinators to pārsūta minētajai iestādei.

44. pants
Darbības pārskati

1. Digitālo pakalpojumu koordinatori sagatavo gada pārskatu par savām darbībām, kas tiek veiktas saskaņā ar šo regulu. Šiem gada pārskatiem ir jābūt publiski pieejamiem, un tie jāiesniedz Komisijai un padomei.

2. Gada pārskatā iekļauj vismaz šādu informāciju:

   (a) cik un par kādiem jautājumiem ir izdoti rīkojumi vērsties pret nelikumīgu saturu un rīkojumi sniegt informāciju, ko saskaņā ar 8. un 9. pantu ir izdevusi attiecīgās digitālo pakalpojumu koordinatora dalībvalsts tiesu vai pārvaldes iestāde;

   (b) kāda iedarbība ir piešķirta šiem rīkojumiem, kā paziņots digitālo pakalpojumu koordinatoram saskaņā ar 8. un 9. pantu.

3. Ja dalībvalsts ir iecēlusi vairākas kompetentās iestādes saskaņā ar 38. pantu, tā nodrošina, ka digitālo pakalpojumu koordinators sagatavo vienu pārskatu, kurā ietver visu kompetento iestāžu darbības, un ka digitālo pakalpojumu koordinators no citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm saņem visu attiecīgo informāciju un tam nepieciešamo atbalstu.

45. pants
Digitālo pakalpojumu koordinatoru pārrobežu sadarbība

1. Ja digitālo pakalpojumu koordinatoram ir pamats aizdomām, ka šīs regulas pārkāpumu ir izdarījis starpniecības pakalpojumu sniedzējs, kurš nav attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā, šis koordinators pieprasa darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram izvērtēt lietu un veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu.

   Ja padomei ir pamats aizdomām, ka šīs regulas pārkāpumu ir izdarījis starpniecības pakalpojumu sniedzējs tādā veidā, ka ir iesaistītas vismaz trīs dalībvalstis, tā var ieteikt darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram izvērtēt lietu un

veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā vai ieteikumā norāda vismaz šādu informāciju:

(a) attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja kontaktpunkts, kā noteikts 10. pantā;

(b) jāapraksta attiecīgie fakti, šīs regulas attiecīgie noteikumi un iemesli, kāpēc digitālo pakalpojumu koordinatoram, kas nosūtījis pieprasījumu, vai padomei ir aizdomas, ka pakalpojumu sniedzējs ir pārkāpis šo regulu;

(c) citāda informācija, ko pieprasījumu nosūtījušais digitālo pakalpojumu koordinators vai padome uzskata par atbilstīgu, tostarp attiecīgā gadījumā informācija, kas ievākta pēc savas iniciatīvas, vai ieteikumi par to, kādi konkrēti izmeklēšanas vai izpildes pasākumi, ieskaitot pagaidu pasākumus, ir veicami.

3. Darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators maksimāli ņem vērā saskaņā ar 1. punktu sniegto pieprasījumu vai ieteikumu. Ja tas uzskata, ka informācija nav pietiekama, lai rīkotos uz saņemtā pieprasījuma vai ieteikuma pamata, un ir iemesls uzskatīt, ka pieprasījumu nosūtījušais digitālo pakalpojumu koordinators vai padome varētu sniegt papildu informāciju, tas var pieprasīt šādu informāciju. Šā panta 4. punktā norādīto termiņu aptur līdz šīs papildu informācijas saņemšanas brīdim.

4. Darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators bez nepamatotas kavēšanās un katrā ziņā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma vai ieteikuma saņemšanas paziņo pieprasījumu nosūtījušajam digitālo pakalpojumu koordinatoram vai padomei savu vērtējumu vai attiecīgā gadījumā citas valsts tiesību aktos noteiktās kompetentās iestādes vērtējumu par iespējamo pārkāpumu un paskaidrojumu par izmeklēšanas vai izpildes pasākumiem, kas veikti vai paredzēti saistībā ar pieprasījumu vai ieteikumu, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.

5. Ja pieprasījumu nosūtījušais digitālo pakalpojumu koordinators vai attiecīgā gadījumā padome nav saņēmuši atbildi 4. punktā noteiktajā termiņā vai nepiekrīt darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatora vērtējumam, lietu var iesniegt Komisijai, sniedzot visu attiecīgo informāciju. Ir jāietver vismaz darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram iesniegtais pieprasījums vai ieteikums, papildu informācija, ja tāda sniegta saskaņā ar 3. punktu, un 4. punktā minētais paziņojums.

6. Komisija pēc apspriešanās ar darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoru un ar padomi, ja vien tā pati nav iesniegusi lietu izskatīšanai, izvērtē lietu trīs mēnešu laikā pēc lietas nodošanas izskatīšanai saskaņā ar 5. pantu.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu Komisija secina, ka saskaņā ar 4. punktu sniegtais novērtējums vai veiktie vai paredzētie izmeklēšanas vai izpildes pasākumi nav saderīgi ar šo regulu, tā pieprasa darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram sīkāk novērtēt lietu un veikt nepieciešamos izmeklēšanas vai izpildes pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, un divu mēnešu laikā pēc tāda pieprasījuma saņemšanas informēt Komisiju par šiem veiktajiem pasākumiem.

46. pants

Kopīga izmeklēšana un lūgumi Komisijai iejaukties

1. Digitālo pakalpojumu koordinatori, arī ar koordinējošu padomes atbalstu, var kopīgi izmeklēt lietas, uz kurām attiecas šī regula, kuras attiecas uz starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs.

   Tāda kopīga izmeklēšana neskar tajā iesaistīto digitālo pakalpojumu koordinatoru uzdevumus un pilnvaras, kā arī prasības, kas piemērojamas šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai. Digitālo pakalpojumu koordinatori, kas piedalās kopīgajā izmeklēšanā, tās rezultātus dara pieejamus citiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, Komisijai un padomei, izmantojot 67. pantā norādīto sistēmu, kas izveidota šajā regulā šīm iestādēm noteikto uzdevumu pildīšanai.

2. Ja darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram ir pamats aizdomām, ka šo regulu pārkāpj ļoti liela tiešsaistes platforma, tas var lūgt Komisijai veikt nepieciešamos izmeklēšanas un izpildes pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai saskaņā ar 3. iedaļu. Tādā lūgumā ietver visu 45. panta 2. punktā uzskaitīto informāciju un norāda, kādu iemeslu dēļ ir lūgta Komisijas iejaukšanās.

2. IEDAĻA
EIROPAS DIGITĀLO PAKALPOJUMU PADOME

47. pants

Eiropas Digitālo pakalpojumu padome

1. Tiek nodibināta neatkarīga digitālo pakalpojumu koordinatoru padomdevēju grupa, kas uzrauga starpniecības pakalpojumu sniedzējus un tiek dēvēta par Eiropas Digitālo pakalpojumu padomi (“padome”).

2. Padome konsultē digitālo pakalpojumu koordinatorus un Komisiju saskaņā ar šo regulu nolūkā sasniegt šādus mērķus:

   (a) veicināt šīs regulas konsekventu piemērošanu un digitālo pakalpojumu koordinatoru un Komisijas rezultatīvu sadarbību lietās, uz kurām attiecas šī regula;

   (b) koordinēt Komisiju, digitālo pakalpojumu koordinatorus un citas kompetentās iestādes un sekmēt šo iestāžu sniegtos norādījumus un analīzi par strīdus jautājumiem, kas rodas iekšējā tirgū saistībā ar lietām, uz kurām attiecas šī regula;

   (c) palīdzēt digitālo pakalpojumu koordinatoriem un Komisijai uzraudzīt ļoti lielas tiešsaistes platformas.

48. pants

Padomes struktūra

1. Padomes sastāvā ir digitālo pakalpojumu koordinatori, kurus pārstāv augsta līmeņa amatpersonas. Ja valsts tiesību aktos tā ir noteikts, padomē piedalās citas kompetentās iestādes, kurām līdztekus digitālo pakalpojumu koordinatoriem ir uzticētas īpašas operatīvās atbildības jomas saistībā ar šīs regulas piemērošanu un izpildi. Sanāksmēs var pieaicināt citas valsts iestādes, ja tiek apspriesti tām būtiski jautājumi.

2. Katrai dalībvalstij ir viena balss. Komisijai nav balsstiesību.

Padome pieņem savus aktus ar vienkāršu balsu vairākumu.

3. Padomes sēdes vada Komisija. Komisija sasauc sanāksmes un sagatavo darba kārtību saskaņā ar padomes uzdevumiem, kas tai noteikti regulā, un saskaņā ar tās reglamentu.

4. Komisija sniedz administratīvo un analītisko atbalstu darbībām, kuras padome veic saskaņā ar šo regulu.

5. Padome var uzaicināt ekspertus un novērotājus piedalīties savās sanāksmēs un var sadarboties ar citām Savienības struktūrām, birojiem, aģentūrām un padomdevēju grupām, kā arī attiecīgā gadījumā ar ārējiem ekspertiem. Padome šīs sadarbības rezultātus dara publiski pieejamus.

6. Padome ar Komisijas piekrišanu pieņem sev reglamentu.

49. pants
Padomes uzdevumi

1. Lai sasniegtu 47. panta 2. punktā izvirzītos mērķus, padomei galvenokārt ir:

   (a) jāatbalsta kopīgās izmeklēšanas koordinēšana;

   (b) jāatbalsta kompetentās iestādes, analizējot pārskatus un ļoti lielo tiešsaistes platformu revīziju rezultātus, kas jāpārsūta saskaņā ar šo regulu;

   (c) jāizdod atzinumi, ieteikumi vai padomi digitālo pakalpojumu koordinatoriem saskaņā ar šo regulu;

   (d) jāsniedz padomi Komisijai par 51. pantā minēto pasākumu veikšanu un pēc Komisijas lūguma jāpieņem atzinumi par plānotajiem Komisijas pasākumiem attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām saskaņā ar šo regulu;

   (e) jāatbalsta un jāveicina Eiropas standartu, vadlīniju, pārskatu, veidņu un rīcības kodeksu izstrāde un ieviešana, kā noteikts šajā regulā, kā arī jāidentificē strīdus jautājumi, kas rodas saistībā ar lietām, uz kurām attiecas šī regula.

2. Ja digitālo pakalpojumu koordinatori un citas valsts kompetentās iestādes nepilda padomes pieņemtos atzinumus, pieprasījumus vai ieteikumus, kas tiem adresēti, tiem, sniedzot pārskatus saskaņā ar šo regulu vai attiecīgi pieņemot savus attiecīgos lēmumus, ir jānorāda, kādu iemeslu dēļ ir izdarīta šāda izvēle.

3. IEDAĻA
ATTIECĪBĀ UZ ĻOTI LIELĀM TIEŠSAISTES PLATFORMĀM ĪSTENOTĀ UZRAUDZĪBA, IZMEKLĒŠANA, IZPILDE UN PĀRRAUDZĪBA

50. pants
Ļoti lielu tiešsaistes platformu pastiprināta uzraudzība

1. Ja darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators pieņem lēmumu, kurā konstatēts, ka ļoti liela tiešsaistes platforma ir pārkāpusi kādu no III nodaļas 4. iedaļas noteikumiem, tas izmanto šajā pantā noteikto pastiprinātas uzraudzības sistēmu. Tas maksimāli ņem vērā visus Komisijas un padomes sniegtos atzinumus un ieteikumus saskaņā ar šo pantu.

   Komisija pēc savas iniciatīvas vai padome pēc savas iniciatīvas vai pēc vismaz triju galamērķa digitālo pakalpojumu koordinatoru pieprasījuma var, ja tai ir iemesls

aizdomām, ka ļoti liela tiešsaistes platforma ir pārkāpusi kādu no noteikumiem, ieteikt darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram izmeklēt iespējamo pārkāpumu, lai šis digitālo pakalpojumu koordinators saprātīgā laika posmā pieņemtu lēmumu.

2. Kad darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators paziņo 1. punkta pirmajā daļā minēto lēmumu attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai, tas pieprasa, lai šī platforma izstrādā un viena mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas iesniedz darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram, Komisijai un padomei rīcības plānu, kurā norādīts, kādā veidā šī platforma ir paredzējusi izbeigt vai novērst pārkāpumu. Rīcības plānā attiecīgā gadījumā var ietvert tādus pasākumus kā dalība rīcības kodeksā, kā noteikts 35. pantā.

3. Viena mēneša laikā pēc rīcības plāna saņemšanas padome paziņo savu atzinumu par rīcības plānu darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram. Viena mēneša laikā pēc šāda atzinuma saņemšanas šis digitālo pakalpojumu koordinators izlemj, vai šis rīcības plāns ir atbilstošs pārkāpuma izbeigšanai vai novēršanai.

Ja darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram ir šaubas par to, vai ar šiem pasākumiem var izbeigt vai novērst pārkāpumu, tas var pieprasīt, lai attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma sev veic papildu neatkarīgu revīziju, kurā novērtē šo pasākumu iedarbīgumu attiecībā uz pārkāpuma izbeigšanu vai novēršanu. Šādā gadījumā šī platforma nosūta šādu revīzijas ziņojumu šim digitālo pakalpojumu koordinatoram, Komisijai un padomei četru mēnešu laikā no pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas. Pieprasot šādu papildu revīziju, digitālo pakalpojumu koordinators var norādīt konkrētu revīzijas organizāciju, kurai ir jāveic šāda revīzija un kura izraudzīta, pamatojoties uz 28. panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un šādas revīzijas izmaksas sedz pati attiecīgā platforma.

4. Darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators paziņo Komisijai, padomei un attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai savu viedokli, vai šī ļoti lielā tiešsaistes platforma ir izbeigusi vai novērsusi pārkāpumu, un šāda viedokļa pamatojumu. Minētais koordinators to dara attiecīgi šādos termiņos:

(a) viena mēneša laikā no 3. punkta otrajā daļā minētā revīzijas ziņojuma saņemšanas, ja šāda revīzija tika veikta;

(b) triju mēnešu laikā no 3. punkta pirmajā daļā minētā lēmuma par rīcības plānu, ja šāda revīzija netika veikta;

(c) nekavējoties pēc 2. punktā minētā termiņa beigām, ja šī platforma nav norādītajā termiņā iesniegusi rīcības plānu.

Saskaņā ar šādu paziņojumu darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators vairs nav tiesīgs veikt izmeklēšanas vai izpildes pasākumus attiecībā uz attiecīgo ļoti lielās tiešsaistes platformas rīcību, neskarot 66. pantu vai jebkādus citus pasākumus, ko tas var veikt pēc Komisijas pieprasījuma.

51. pants

Komisijas iejaukšanās un tiesvedības uzsākšana

1. Komisija, rīkojoties saskaņā ar padomes ieteikumu vai pēc savas iniciatīvas, pēc apspriešanās ar padomi var ierosināt tiesvedību, lai iespējami pieņemtu lēmumus saskaņā ar 58. un 59. pantu par ļoti lielās tiešsaistes platformas attiecīgo rīcību, ja:

(a) tā tiek turēta aizdomās par jebkuru šīs regulas noteikumu pārkāpumu un darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators nav veicis nekādus izmeklēšanas vai izpildes pasākumus atbilstoši 45. panta 7. punktā minētajam Komisijas pieprasījumam pēc šajā pieprasījumā noteiktā termiņa beigām;

(b) tā tiek turēta aizdomās par jebkuru šīs regulas noteikumu pārkāpumu un darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators ir lūdzis Komisiju iejaukties saskaņā ar 46. panta 2. punktu pēc šāda pieprasījuma saņemšanas;

(c) ir konstatēts, ka tā ir pārkāpusi jebkuru no III nodaļas 4. iedaļas noteikumiem, kad ir beidzies 50. panta 4. punktā minētais attiecīgais paziņošanas termiņš.

2. Ja Komisija ir nolēmusi ierosināt 1. punktā minēto tiesvedību, tā to paziņo visiem digitālo pakalpojumu koordinatoriem, padomei un attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai.

Attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunktu saskaņā ar šādu paziņojumu attiecīgās darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinators vairs nav tiesīgs veikt izmeklēšanas vai izpildes pasākumus attiecībā uz attiecīgo ļoti lielās tiešsaistes platformas rīcību, neskarot 66. pantu vai jebkādus citus pasākumus, ko tas var veikt pēc Komisijas pieprasījuma.

3. Attiecīgi 45. panta 7. punktā, 46. panta 2. punktā un 50. panta 1. punktā minētais digitālo pakalpojumu koordinators, tiklīdz tas tiek informēts, bez nepamatotas kavēšanās pārsūta Komisijai šādu informāciju:

(a) jebkādu informāciju saistībā ar attiecīgi pārkāpumu vai iespējamo pārkāpumu, kas iegūta šā digitālo pakalpojumu koordinatora savstarpējā saziņā ar padomi un attiecīgo ļoti lielo tiešsaistes platformu;

(b) lietas materiālus, ko šis digitālo pakalpojumu koordinators ir sagatavojis saistībā ar attiecīgi pārkāpumu vai iespējamo pārkāpumu;

(c) jebkādu citu informāciju, kas ir digitālo pakalpojumu koordinatora rīcībā un kas var attiekties uz Komisijas ierosināto tiesvedību.

4. Padome un digitālo pakalpojumu koordinatori, iesniedzot 45. panta 1. punktā minēto pieprasījumu, bez nepamatotas kavēšanās pārsūta Komisijai savā rīcībā esošo informāciju, kas var attiekties uz Komisijas ierosināto tiesvedību, tiklīdz tiek par to informēti.

52. pants
Informācijas pieprasījumi

1. Lai Komisija veiktu šajā iedaļā tai noteiktos uzdevumus, tā ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu var pieprasīt, lai attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas, kā arī visas citas personas, kuras darbojas saistībā ar šo pakalpojumu sniedzēju komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju un kuru rīcībā var būt pamatota informācija par šīs regulas pārkāpumu vai iespējamo pārkāpumu, tostarp organizācijas, kas veic 28. pantā un 50. panta 3. punktā minētās revīzijas, sniedz šādu informāciju saprātīgā termiņā.

2. Nosūtot vienkāršu informācijas pieprasījumu attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai citai 52. panta 1. punktā minētajai personai, Komisija norāda šāda pieprasījuma juridisko pamatu un pieprasījuma nolūku, to, kāda informācija tiek

prasīta, termiņu, kurā informācija ir jāiesniedz, kā arī 59. pantā noteiktās sankcijas par nepareizas vai maldinošas informācijas sniegšanu.

3. Ja Komisija pieņem lēmumu, kurā attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai citai 52. panta 1. punktā minētajai personai pieprasa sniegt informāciju, tā norāda šāda pieprasījuma juridisko pamatu un pieprasījuma nolūku, to, kāda informācija tiek prasīta, kā arī termiņu, kurā informācija ir jāiesniedz. Tā arī norāda 59. pantā noteiktās sankcijas un norāda vai piemēro 60. pantā noteikto kavējuma naudu. Tā norāda arī uz tiesībām šo lēmumu pārskatīt Eiropas Savienības Tiesā.

4. Attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas īpašnieki vai cita 52. panta 1. punktā minētā persona vai to pārstāvji un — juridiskas personas gadījumā — sabiedrības vai uzņēmumi vai, ja tām nav juridiskā statusa, personas, kas saskaņā ar tiesību aktiem vai statūtiem ir pilnvarotas tās pārstāvēt, iesniedz prasīto informāciju attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas vai citu 52. panta 1. punktā minēto personu vārdā. Šo informāciju var sniegt juristi, kas ir pilnībā pilnvaroti rīkoties savu klientu vārdā. Ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepareiza vai maldinoša, par to pilnībā atbild pats klients.

5. Pēc Komisijas pieprasījuma digitālo pakalpojumu koordinatori un citas kompetentās iestādes sniedz Komisijai visu informāciju, kas tai nepieciešama šajā iedaļā norādīto uzdevumu veikšanai.

53. pants
Pilnvaras veikt iztaujāšanu un sniegt paziņojumus

Lai Komisija varētu veikt šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā var iztaujāt ikvienu fizisku vai juridisku personu, kas tam ir devusi piekrišanu, lai savāktu informāciju saistībā ar attiecīgi pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma izmeklēšanas priekšmetu.

54. pants
Pilnvaras veikt pārbaudes klātienē

1. Lai Komisija varētu veikt šajā iedaļā noteiktos uzdevumus, tā var veikt pārbaudes klātienē attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas vai citu 52. panta 1. punktā norādīto personu telpās.

2. Pārbaudes klātienē var veikt arī revidenti vai eksperti, kurus Komisija ir iecēlusi saskaņā ar 57. panta 2. punktu.

3. Veicot pārbaudes klātienē, Komisija un tās ieceltie revidenti vai eksperti var pieprasīt, lai attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma vai citas 52. panta 1. punktā norādītās personas sniedz paskaidrojumus par savu organizatorisko uzbūvi, darbību, IT sistēmu, algoritmiem, datu apstrādi un darījumdarbību. Komisija un tās ieceltie revidenti vai eksperti var uzdot jautājumus attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas vai citu 52. panta 1. punktā norādīto personu galvenajam personālam.

4. Attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas vai citu 52. panta 1. punktā norādīto personu pienākums ir pakļauties ar Komisijas lēmumu noteiktajai pārbaudei klātienē. Lēmumā norāda apmeklējuma priekšmetu un nolūku, datumu, kurā pārbaudei ir jāsākas, un 59. un 60. pantā norādītās sankcijas, kā arī norāda uz tiesībām šo lēmumu pārskatīt Eiropas Savienības Tiesā.

55. pants
Pagaidu pasākumi

1. Saistībā ar tiesvedību, kuras rezultātā var tikt pieņemts lēmums par neatbilstību saskaņā ar 58. panta 1. punktu, ja ir steidzami jārīkojas, ņemot vērā risku, ka pakalpojuma saņēmējiem var būt nodarīts nopietns kaitējums, Komisija var ar lēmumu uzdot veikt pagaidu pasākumus pret attiecīgo ļoti lielo tiešsaistes platformu, pamatojoties uz pārkāpuma pirmšķietamu konstatējumu.

2. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu piemēro uz noteiktu laiku, un to var attiecīgā gadījumā un pēc vajadzības atjaunināt.

56. pants
Apņemšanās

1. Ja šajā iedaļā norādītās tiesvedības laikā attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma apņemas nodrošināt šīs regulas attiecīgo noteikumu ievērošanu, Komisija var ar lēmumu noteikt, ka šī apņemšanās attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai ir saistoša, un pasludināt, ka vairs nav pamata turpināt tiesvedību.

2. Komisija pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas var atsākt tiesvedību:

   (a) ja ir būtiski mainījušies fakti, pamatojoties uz kuriem tika pieņemts lēmums;

   (b) ja attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma rīkojas pretēji tam, ko apņēmusies; vai

   (c) ja lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz nepilnīgu, nepareizu vai maldinošu informāciju, ko sniegusi attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma vai cita 52. panta 1. punktā minētā persona.

3. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas piedāvātā apņemšanās nespēj nodrošināt šīs regulas attiecīgo noteikumu ievērošanu, tā šo apņemšanos noraida pamatotā lēmumā, noslēdzot tiesvedību.

57. pants
Pārraudzība

1. Lai Komisija varētu veikt šajā iedaļā norādītos uzdevumus, tā var īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai pārraudzītu, vai attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma faktiski īsteno un ievēro šo regulu. Komisija var arī uzdot, lai platforma dod piekļuvi tās datubāzēm un algoritmiem un sniedz paskaidrojumus par tiem.

2. Rīkojoties saskaņā ar 1. punktu, Komisija var iecelt neatkarīgus ārējos ekspertus un revidentus, kas tai palīdz pārraudzīt, vai tiek ievēroti šīs regulas attiecīgie noteikumi, un sniedz Komisijai īpašu ekspertīzi vai zināšanas.

58. pants
Neatbilstība

1. Komisija pieņem lēmumu par neatbilstību, kurā konstatē, ka attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma neievēro vienu vai vairākus šādus nosacījumus:

   (a) attiecīgos šīs regulas noteikumus;

   (b) saskaņā ar 55. pantu uzdotos pagaidu pasākumus;

   (c) apņemšanos, kas padarīta saistoša saskaņā ar 56. pantu.

2. Pirms 1. punktā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija savus provizoriskos konstatējumus paziņo attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai. Provizoriskajos konstatējumos Komisija paskaidro, kādus pasākumus tās ieskatā attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma veic vai kādi tai ir jāveic, lai faktiski risinātu provizoriskos konstatējumus.

3. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtajā lēmumā Komisija uzdod attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu 1. punktā minētā lēmuma izpildi saprātīgā termiņā, un sniegt informāciju par to, kādus pasākumus šī platforma paredz veikt, lai izpildītu lēmumu.

4. Pēc pasākumu īstenošanas attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma iesniedz Komisijai aprakstu, kurā norāda, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai nodrošinātu 1. punktā noteiktā lēmuma izpildi.

5. Ja Komisija konstatē, ka 1. punktā minētie nosacījumi nav izpildīti, tā noslēdz izmeklēšanu ar lēmumu.

59. pants
Naudas sodi

1. Saskaņā ar 58. pantu pieņemtajā lēmumā Komisija var attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai piemērot naudas sodu, kas nepārsniedz 6 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, ja konstatē, ka šī platforma ar nodomu vai neuzmanības dēļ:

   (a) pārkāpj šīs regulas attiecīgos noteikumus;

   (b) nepilda lēmumu, kurā uzdots veikt 55. pantā noteiktos pagaidu pasākumus; vai

   (c) nepilda brīvprātīgos pasākumus, kas ar lēmumu ir padarīti saistoši saskaņā ar 56. pantu.

2. Komisija attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai citai 52. panta 1. punktā minētajai personai var ar lēmumu piemērot naudas sodus, kas nepārsniedz 1 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā, ja konstatē, ka tā ar nodomu vai neuzmanības dēļ:

   (a) atbildot uz 52. pantā noteikto pieprasījumu, ir sniegusi nepareizu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju vai, ja informācija ir pieprasīta ar lēmumu, noteiktajā termiņā nav sniegusi atbildi uz pieprasījumu;

   (b) Komisijas noteiktajā termiņā nav izlabojusi nepareizo, nepilnīgo vai maldinošo informāciju, kuru bija sniedzis darbinieks, vai arī nav sniegusi vai ir atteikusies sniegt pilnīgu informāciju;

   (c) ir liegusi veikt 54. pantā noteikto pārbaudi klātienē.

3. Pirms 2. punktā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija savus provizoriskos konstatējumus paziņo attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai citai 52. panta 1. punktā minētajai personai.

4. Nosakot naudas soda apmēru, Komisija ņem vērā pārkāpuma būtību, smagumu, ilgumu un atkārtošanos un attiecībā uz 2. punktā norādītā naudas soda apmēru — lietas izskatīšanai radīto kavējumu.

60. pants
Kavējuma nauda

1. Komisija attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai attiecīgi 52. panta 1. punktā minētajai personai var ar lēmumu piemērot kavējuma naudu par katru kavējuma dienu, kas nepārsniedz 5 % no attiecīgā starpniecības pakalpojumu sniedzēja vidējā dienas apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā un ko aprēķina no attiecīgajā lēmumā noteiktā datuma, lai piespiestu:

   (a) sniegt pareizu un pilnīgu informāciju, reaģējot uz 52. pantā noteikto lēmumu par informācijas pieprasījumu;

   (b) atļaut pārbaudi klātienē, ko ar lēmumu uzdots veikt saskaņā ar 54. pantu;

   (c) izpildīt 55. panta 1. punktā noteikto lēmumu, kurā uzdots veikt pagaidu pasākumus;

   (d) izpildīt saistības, kas atbilstoši 56. panta 1. punktam ar lēmumu ir padarītas saistošas;

   (e) izpildīt 58. panta 1. punktā noteikto lēmumu.

2. Ja attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma vai cita 52. panta 1. punktā minētā persona ir izpildījusi saistības, kuru izpildei bijis paredzēts piemērot kavējuma naudu, Komisija var piemērot kavējuma naudu apmērā, kas ir zemāks par sākotnējā lēmumā paredzēto.

61. pants
Noilgums sankciju piemērošanai

1. Ar 59. un 60. pantu piešķirtajām Komisijas pilnvarām ir piecu gadu noilgums.

2. Laiku skaita no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Tomēr gadījumā, kad pārkāpumi turpinās vai atkārtojas, laiku skaita no dienas, kad pārkāpums beidzas.

3. Ja Komisija vai digitālo pakalpojumu koordinators veic darbības saistībā ar pārkāpuma izmeklēšanu vai tiesvedību, naudas sodu vai kavējuma naudas piemērošanas noilgums tiek pārtraukts. Noilgumu cita starpā pārtrauc šādas darbības:

   (a) Komisijas vai digitālo pakalpojumu koordinatora veikti informācijas pieprasījumi;

   (b) pārbaudes klātienē;

   (c) tiesvedība, ko Komisija sāk saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

4. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna. Tomēr noilgums naudas soda vai kavējuma naudas piemērošanai iestājas ne vēlāk kā dienā, kad pagājis laiks, kurš ir divkārt lielāks par noilgumu un kurā Komisija nav piemērojusi naudas sodu vai kavējuma naudu. Šo laika posmu var pagarināt uz laiku, kamēr noilgums tiek apturēts saskaņā ar 5. punktu.

5. Noilgumu naudas sodu vai kavējuma naudas piemērošanai aptur uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas Savienības Tiesas procesā.

62. pants
Noilgums sankciju izpildei

1. Komisijas pilnvarām panākt saskaņā ar 59. un 60. pantu pieņemtu lēmumu izpildi ir piecu gadu noilgums.

2. Laiku skaita no dienas, kad lēmums ir kļuvis galīgs.

3. Noilgums sankciju izpildei tiek pārtraukts:

   (a) ar paziņojumu par lēmumu, kurā tiek mainīta naudas soda vai kavējuma naudas sākotnējā summa vai kurā ir atteikts piemērot izmaiņas;

   (b) ja Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma veic naudas soda vai kavējuma naudas izpildes darbības.

4. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna.

5. Noilgums sankciju izpildei tiek atlikts uz laiku:

   (a) kas tiek dots maksājuma veikšanai;

   (b) kamēr maksājuma izpilde ir apturēta saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas lēmumu.

63. pants
Tiesības tikt uzklausītam un piekļūt lietas materiāliem

1. Pirms 58. panta 1. punktā, 59. pantā vai 60. pantā noteiktā lēmuma pieņemšanas Komisija attiecīgajai ļoti lielajai tiešsaistes platformai vai citai 52. panta 1. punktā minētajai personai dod iespēju tikt uzklausītai par:

   (a) Komisijas provizoriskajiem konstatējumiem, to starpā visiem jautājumiem, kuros Komisijai ir iebildumi; un

   (b) pasākumiem, kas Komisijas ieskatā būtu veicami, ņemot vērā a) apakšpunktā minētos provizoriskos konstatējumus.

2. Attiecīgā ļoti lielā tiešsaistes platforma vai cita 52. panta 1. punktā minētā persona var iesniegt savus apsvērumus par Komisijas provizoriskajiem konstatējumiem saprātīgā termiņā, ko Komisija ir noteikusi savos provizoriskajos konstatējumos un kas nevar būt īsāks par 14 dienām.

3. Komisija pieņem lēmumus, pamatojoties vienīgi uz iebildumiem, par kuriem attiecīgajām pusēm ir bijis iespējams sniegt piezīmes.

4. Tiesvedībā pilnībā ievēro attiecīgo pušu aizstāvības tiesības. Tām ir jābūt tiesīgām piekļūt Komisijas lietas materiāliem saskaņā ar vienošanos par izpaušanas nosacījumiem, ņemot vērā attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas vai citas 52. panta 1. punktā minētās personas leģitīmās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju un Komisijas vai dalībvalstu iestāžu iekšējiem dokumentiem. Piekļuves tiesības neattiecas uz Komisijas un minēto iestāžu saraksti. Šajā punktā nekas neliedz Komisijai izpaust un izmantot informāciju, kas nepieciešama pārkāpuma pierādīšanai.

5. Saskaņā ar 52., 53. un 54. pantu savākto informāciju izmanto vienīgi šīs regulas mērķiem.

6. Neskarot 51. panta 3. punktā un 52. panta 5. punktā minēto informācijas apmaiņu un izmantošanu, Komisija, padome, dalībvalstu iestādes un to attiecīgās amatpersonas, ierēdņi un citas to uzraudzībā strādājošās personas, kā arī visas citas iesaistītās fiziskās vai juridiskās personas, to vidū revidenti un eksperti, kas iecelti saskaņā ar 57. panta 2. punktu, nedrīkst izpaust informāciju, ko saņēmuši vai snieguši saskaņā ar šajā iedaļā minētajiem noteikumiem, un informāciju, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

64. pants
Lēmumu publicēšana

1. Saskaņā ar 55. panta 1. punktu, 56. panta 1. punktu, 58., 59. un 60. pantu pieņemtos lēmumus Komisija publicē. Publikācijā norāda pušu nosaukumus un lēmuma galveno saturu, ieskaitot piemērotās sankcijas.

2. Publicējot lēmumu, ir jāņem vērā attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas, citu 52. panta 1. punktā minēto personu un trešo personu tiesības un leģitīmās intereses aizsargāt savu konfidenciālo informāciju.

65. pants
Piekļuves ierobežošanas pieprasījumi un sadarbība ar valstu tiesām

1. Ja saskaņā ar šo pantu ir izmantotas visas pilnvaras, kas tiek īstenotas, lai panāktu šīs regulas pārkāpuma izbeigšanu, bet pārkāpums turpinās un rada nopietnu kaitējumu, kuru nevar novērst, īstenojot citas Savienības vai valstu tiesību aktos paredzētās pilnvaras, Komisija var pieprasīt attiecīgās ļoti lielās tiešsaistes platformas darījumdarbības vietas digitālo pakalpojumu koordinatoram rīkoties saskaņā ar 41. panta 3. punktu.

   Pirms šāda pieprasījuma iesniegšanas digitālo pakalpojumu koordinatoram Komisija vispirms aicina noteiktā termiņā, kas nav īsāks par divām nedēļām, ieinteresētās personas iesniegt rakstveida apsvērumus, norādot, kādus pasākumus tā paredzējusi pieprasīt un kas ir šo pasākumu paredzētais(-ie) adresāts(-i).

2. Komisija, rīkojoties pēc savas iniciatīvas, var iesniegt rakstveida apsvērumus 41. panta 3. punktā minētajai kompetentajai tiesu iestādei, ja tas nepieciešams regulas saskanīgai piemērošanai. Ar attiecīgās tiesu iestādes atļauju tā var sniegt arī mutiskus apsvērumus.

   Vienīgi savu apsvērumu sagatavošanai Komisija var lūgt, lai tiesu iestāde tai pārsūta lietas novērtēšanai nepieciešamos dokumentus vai nodrošina to pārsūtīšanu.

66. pants
Īstenošanas akti, kas attiecas uz Komisijas iejaukšanos

1. Saistībā ar šajā iedaļā aplūkoto Komisijas iejaukšanos Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par praktisko kārtību, kādā notiek:

   (a) tiesvedība saskaņā ar 54. un 57. pantu;

   (b) šīs regulas 63. pantā norādītā uzklausīšana;

   (c) saskaņotā informācijas izpaušana, kas noteikta 63. pantā.

2. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 70. pantā norādīto konsultēšanās procedūru. Pirms 1. punktā norādīto aktu pieņemšanas Komisija publicē to projektu

un aicina visas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktajā termiņā, kas nedrīkst būt īsāks par vienu mēnesi.

4. IEDAĻA
KOPĪGI NOTEIKUMI PAR IZPILDI

67. pants
Informācijas apmaiņas sistēma

1. Komisija izveido un uztur uzticamu un drošu informācijas apmaiņas sistēmu saziņas atbalstīšanai starp digitālo pakalpojumu koordinatoriem, Komisiju un padomi.

2. Digitālo pakalpojumu koordinatori, Komisija un padome izmanto šo informācijas apmaiņas sistēmu visai saziņai, kas norisinās saskaņā ar šo regulu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kur nosaka praktiskos un operacionālos pasākumus informācijas apmaiņas sistēmas darbībai un tās sadarbspējai ar citām attiecīgajām sistēmām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 70. pantā minēto konsultēšanās procedūru.

68. pants.
Pārstāvība

Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2020/XX/ES[52], starpniecības pakalpojumu saņēmēji ir tiesīgi pilnvarot kādu struktūru, organizāciju vai apvienību šo pakalpojumu saņēmēju vārdā īstenot 17., 18. un 19. pantā noteiktās tiesības, ar nosacījumu, ka šī struktūra, organizācija vai apvienība atbilst visiem šiem nosacījumiem:

(a) tā darbojas bez peļņas gūšanas nolūka;

(b) tā ir pienācīgi izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem;

(c) tās statūtos noteiktie mērķi ietver leģitīmās intereses nodrošināt šīs regulas izpildi.

5. IEDAĻA
DELEĢĒTIE AKTI

69. pants
Deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 23., 25. un 31. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [gaidāmais regulas pieņemšanas datums].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 23., 25. un 31. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

---

52 [Atsauce]

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 23., 25. un 31. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts darīts zināms Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

70. pants
Komiteja

1. Komisijai palīdz Digitālo pakalpojumu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

V nodaļa
Nobeiguma noteikumi

71. pants
Dažu Direktīvas 2000/31/EK noteikumu svītrošana

1. Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantu svītro.

2. Atsauces uz Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantu attiecīgi uzskata par atsaucēm uz šīs regulas 3., 4., 5. un 7. pantu.

72. pants
Grozījumi Direktīvā 2020/XX/EK par pārstāvības darbībām patērētāju kolektīvo interešu aizsardzībai

3. I pielikumam pievieno šādu tekstu:

"(X) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (digitālo pakalpojumu tiesību akts), ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK."

73. pants
Izvērtēšana

1. Ne vēlāk kā paejot pieciem gadiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēcāk ik pēc pieciem gadiem Komisija izvērtē šo regulu un sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām dalībvalstis un padome nosūta informāciju pēc Komisijas pieprasījuma.

3. Veicot 1. punktā minēto izvērtēšanu, Komisija ņem vērā nostāju un konstatējumus, ko snieguši Eiropas Parlaments un Padome, kā arī citas attiecīgās struktūras vai avoti.

4. Ne vēlāk kā paejot trim gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas Komisija pēc apspriešanās ar padomi novērtē padomes darbību un sniedz ziņojumu par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, ņemot

vērā pirmos regulas piemērošanas gadus. Pamatojoties uz konstatējumiem un maksimāli ņemot vērā padomes viedokli, šim ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozījumiem attiecībā uz padomes struktūru.

74. pants
Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

2. To piemēro no [datums — trīs mēneši pēc tās stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā — priekšsēdētājs	*Padomes vārdā — priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

1.2. Attiecīgā rīcībpolitikas joma

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

1.4. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un jaunas budžeta izdevumu pozīcijas

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

3.2.2. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3. Trešo personu iemaksas

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (Digitālo pakalpojumu akts), ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK.

1.2. Attiecīgā(-ās) rīcībpolitikas joma(-as) *ABM/ABB* struktūrā[53]

Politikas joma: sakaru tīkli, saturs un tehnoloģija; iekšējais tirgus, ražošana, uzņēmējdarbība un MVU

Ietekme uz budžetu attiecas uz jauniem uzdevumiem Komisijai, ieskaitot tiešos uzraudzības uzdevumus un atbalstu padomei.

Darbības: Eiropas digitālās nākotnes veidošana

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☑ **jaunu darbību**

☐ **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību[54]**

☐ **esošas darbības pagarināšanu**

☐ **vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību**

1.4. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.4.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēršanas grafiks

Regulai jābūt tieši piemērojamai [3 mēnešus] pēc tās pieņemšanas, un līdz tam laikam ES pārvaldībai jānodrošina iedarbīga pārrobežu digitālo pakalpojumu uzraudzība. Līdz ar to līdz tam dalībvalstīm ir jāieceļ pastāvoša iestāde un/vai jāizveido jauna iestāde digitālo pakalpojumu koordinatora (DPK) uzdevumu veikšanai. Vienlaikus jāizveido neatkarīga īpaša padomdevēju grupa (padome), kurai jāsāk darboties, lai plānotu darbības un sāktu saņemt un apstrādāt informāciju no DPK un Komisijas ar nolūku sniegt padomus, atzinumus un ieteikumus regulas konsekventas piemērošanas nodrošināšanai. Turklāt Komisija būs pilnvarota īstenot atsevišķu platformu tiešu uzraudzību saskaņā ar deleģētajos aktos noteiktajām procedūrām un kritērijiem. Līdz tam laikam Eiropas informācijas apmaiņas platformai jābūt pilnīgi darbotiesspējīgai.

Sākotnējā posmā un līdz regulas pirmajai īstermiņa pārskatīšanai Komisijai jānodrošina padomes atbalsta darbības, kā arī IT un iekšējo lietotņu infrastruktūra, potenciāli saņemot atbalstu / iesaistot arī valstu DPK personālu.

1.4.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās

[53] *ABM*: uz darbības jomām balstīta vadība; *ABB*: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

[54] Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Eiropas līmeņa rīcības pamatojums (*ex ante*): Lai nodrošinātu vienotā tirgus pienācīgu darbību, iesaistīšanās cita starpā nodrošina digitālo pakalpojumu pienācīgu uzraudzību un sadarbību starp iestādēm ES līmenī, tā veicinot uzticību vienotajam tirgum, inovāciju un izaugsmi tajā. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu vislabākos apstākļus inovatīvu pārrobežu digitālo pakalpojumu attīstībai ES dalībvalstīs un vienlaikus uzturētu drošu tiešsaistes vidi visiem ES pilsoņiem; tie ir mērķi, kurus var sasniegt tikai Eiropas līmenī. Īpaši attiecībā uz *ļoti lielām tiešsaistes platformām* vēl jo vairāk pastiprināts Eiropas uzraudzības līmenis, kas koordinē un papildina valstu regulatorus, ir nepieciešams, ņemot vērā šo tirgus dalībnieku piedāvāto pakalpojumu auditorijas sasniedzamība visā Eiropā un to regulējuma un uzraudzības ietekmi.

Paredzamā Savienības pievienotā vērtība (*ex post*) Šo priekšlikumu papildinošajā ietekmes novērtējumā ir konstatēta pievienotā vērtība no Savienības iesaistīšanās, lai risinātu juridiskās sadrumstalotības riskus, ko izraisa atšķirīgas reglamentējošās un uzraudzības pieejas (tā neņemot vērā pieaugošo paļaušanos uz digitālajiem pakalpojumiem un nepieciešamību pēc to drošuma) situācijā, kad iespējams pārrobežu digitālās tirdzniecības pieaugums par 1–1,8 %, t. i., pārrobežu apgrozījuma pieaugums, kas ir līdzvērtīgs 8,6–15,5 miljardiem EUR.

Attiecībā uz pasākumu izpildes pievienoto vērtību šis priekšlikums rada nozīmīgus efektivitātes ieguvumus dalībvalstu sadarbībā un atsevišķu resursu koplietošanā tehniskās palīdzības sniegšanai ES līmenī, satura moderācijas sistēmu, ieteikumu sistēmu un tiešsaistes reklāmas pārbaudīšanai un revidēšanai ļoti lielās tiešsaistes platformās. Tas savukārt rada izpildes un uzraudzības pasākumu lielāku iedarbīgumu, jo esošā sistēma lielā mērā balstās uz ierobežotu uzraudzības spēju nelielā skaitā dalībvalstu.

1.4.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes sniegtās atziņas

Elektroniskās tirdzniecības direktīva 2000/31/EK nodrošina pamatregulējumu vienotā tirgus darbībai un digitālo pakalpojumu uzraudzībai un nosaka pamatstruktūru vispārējam dalībvalstu sadarbības mehānismam, būtībā ietverot visas prasības, kas piemērojamas digitālajiem pakalpojumiem. Direktīvas izvērtēšana norādīja uz nepilnībām vairākos sadarbības mehānisma aspektos, ieskaitot tādus būtiskus procesuālos aspektus kā skaidra laika grafika trūkums dalībvalstu atbildes saņemšanai līdztekus vispārējam reakcijas trūkumam uz pieprasījumiem no to partneru puses. Rezultātā gadu gaitā ir sarukusi dalībvalstu savstarpējā uzticēšanās problēmu risināšanā saistībā ar pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pārrobežu digitālos pakalpojumus, īpaši attiecībā uz tiešsaistes platformām. Tā vietā dalībvalstis ir regulējumu veidojušas neatkarīgi , īpaši – pieņemot atšķirīgus noteikumus attiecībā uz tiešsaistes platformu un citu tiešsaistes starpnieku pienākumiem saistībā ar nelikumīgu saturu, precēm vai pakalpojumiem, kurus piedāvā to lietotāji. Šai juridiskajai sadrumstalotībai ir būtiskas sekas gan attiecībā uz Eiropas pakalpojumu sniedzēju spēju izvērst darbību vienotajā tirgū, gan ES pilsoņu aizsardzību un drošību tiešsaistes vidē. Direktīvas izvērtēšana un ietekmes novērtējums atspoguļoja nepieciešamību izveidot diferencētu Eiropas līmeņa noteikumu un prasību kopumu, ieskaitot īpašus pienākumus ļoti lielām tiešsaistes platformām, kam nepieciešami pienācīgi un konsekventi uzraudzības rīki un mehānismi Eiropas līmenī. Tāpēc šajā regulā noteikto konkrēto pienākumu īstenošanai nepieciešams īpašs sadarbības mehānisms Eiropas līmenī ar pārvaldības struktūru, kas nodrošina ES līmeņa koordināciju attiecīgo atbildīgo struktūru starpā un pastiprinātu, dinamisku ES līmeņa uzraudzību attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām.

1.4.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Digitālo pakalpojumu tiesību aktā ir noteikta jauna kopīga prasību sistēma, kas piemērojama noteiktiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem (starpniekiem) un ievērojami pārsniedz Elektroniskās tirdzniecības direktīvā noteikto pamatsistēmu. Tāpēc ar šo priekšlikumu ir jāizveido jauna valsts un Eiropas līmeņa regulācijas un uzraudzības funkcija.

Attiecībā uz iespējamo sinerģiju ar esošo sadarbības modeli, kas noteikts Elektroniskās tirdzniecības direktīvā, šī regula varētu radīt sinerģiju īpaši valstu līmenī, kur digitālo pakalpojumu koordinatoram varētu uzticēt uzdevumu izskatīt paziņojumus saskaņā ar Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 3. pantu, lai gan regulā tas nav noteikts.

1.5. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **ierobežots ilgums**

– ☐ priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

– ☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām: no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām: no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☑ **beztermiņa**

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2023. līdz 2026. gadam,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.6. Paredzētie pārvaldības veidi[55]

☑ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**

– ☑ ko veic tās struktūrvienības, ieskaitot personālu Savienības delegācijās;

– ☐ ko veic izpildaģentūras

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

– ☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

– ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (tiks precizēts);

– ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

– ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;

– ☐ publisko tiesību subjektiem;

– ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, ciktāl tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuri sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

– *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

[55] Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu sk. *BudgWeb* tīmekļa vietnē:http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Regula tiks periodiski pārskatīta un izvērtēta piecu gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā un pēc tam ik pa pieciem gadiem. Papildus tam Komisijai jāveic vairākas pārraudzības darbības, iespējams, pēc padomes ieteikuma, pastāvīgi izvērtējot pasākumu iedarbīgumu un efektivitāti pasākumu piemērošanas kontekstā, ieskaitot radušos problēmu uzraudzību un analīzi.

Turklāt Komisijai jāveic tieši īstermiņa izvērtēšana, lai novērtētu padomes darbību saistībā ar tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem. Izvērtēšanā īpaši izskatīs iespējamo nepieciešamību veidot autonomu aģentūru un šādu izmaiņu finansiālo ietekmi. Komisijai ir jāziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par izvērtēšanas konstatējumiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Regula nosaka jaunu politiku attiecībā uz saskaņotiem noteikumiem informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanai iekšējā tirgū, vienlaikus nodrošinot tiešsaistes pakalpojumu drošību un uzticamību un pamattiesību aizsardzību tiešsaistē. Šiem jaunajiem noteikumiem ir nepieciešams arī konsekvences mehānisms šajā regulā noteikto pienākumu pārrobežu piemērošanai, jauna padomdevēju grupa valstu iestāžu un Komisijas darbību koordinēšanai, kā arī tiešas izpildes pilnvaras Komisijai un informācijas sistēmas izveidošana informācijas plūsmu uzlabošanai digitālo pakalpojumu koordinatoru starpā.

Lai veiktu šos jaunos uzdevumus, Komisijas dienestiem ir nepieciešami atbilstīgi resursi. Aplēsts, ka jaunās regulas izpildei būs nepieciešami 50 *FTE* (15 *FTE* jauno tiešās uzraudzības uzdevumu pārvaldībai un 35 *FTE* padomes darbību atbalstam Komisijas izmeklēšanu vai digitālo pakalpojumu koordinatoru kopīgo izmeklēšanu ietvaros).

2.2.2. Informācija par konstatētajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Lai nodrošinātu, ka padome īsteno pilnvaras, kas ir noteiktas regulā, ir paredzēts, ka Komisija nodrošinās padomes priekšsēdētāju, kurš spēs sagatavot darba kārtība padomes dalībnieku apstiprināšanai saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem uzdevumiem.

Turklāt, lai padomes dalībniekiem nodrošinātu iespēju pieņemt pamatotus lēmumus, balstoties uz faktiem un konteksta analīzi, ir noteikts, ka padomei nepieciešams Komisijas administratīvās struktūras atbalsts.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt pašreizējos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Esošie Komisijai piemērojamie krāpšanas novēršanas pasākumi ietvers šai regulai nepieciešamās papildu apropriācijas.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un jaunas budžeta izdevumu pozīcijas

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	1. izdevumu kategorija	Dif./nedif.[56]	no EBTA valstīm[57]	no kandidātvalstīm[58]	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1	**02 04 05 01** **Programma "Digitālā Eiropa" (*DEP*)**: digitālo spēju un sadarbspējas izvēršana un maksimāli lietderīga izmantošana **03 02 01 01** **Vienotā tirgus programma (*SMP*):** preču un pakalpojumu iekšējā tirgus darbība un attīstība	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ
1	**03 01 01 01** **Atbalsta izdevumi Vienotā tirgus programmai (ieskaitot MVU)**	Nedif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ

[56] Dif. – diferencētās apropriācijas / nedif. – nediferencētās apropriācijas.
[57] EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.
[58] Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

Priekšlikuma ietekme uz budžetu tiks pilnīgi segta no DFS 2021.–2027. gadam paredzētajām apropriācijām programmai "Digitālā Eiropa" un Vienotā tirgus programmai piešķirtā finansējuma ietvaros. Pašreizējās DFS ietvaros nav paredzēti nekādi izdevumi.

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	1	1. izdevumu kategorija

Darbības apropriācijas			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*Pēc 2027. g.*[59]	KOPĀ 2023.–2027. gadā	KOPSUMMA
02 04 05 01 Programma "Digitālā Eiropa" (*DEP*): digitālo spēju un sadarbspējas izvēršana un maksimāli lietderīga izmantošana	Saistības	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	Maksājumi	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Vienotā tirgus programma (*SMP*): preču un pakalpojumu iekšējā tirgus darbība un attīstība	Saistības	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	Maksājumi	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Atbalsta izdevumi Vienotā tirgus programmai	Saistības = Maksājumi	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915

[59] Visi skaitļi šajā slejā ir indikatīvi un atkarīgi no programmu turpināšanas un apropriāciju pieejamības.

KOPĀ apropriācijas — programmas piešķīrums	Saistības	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925
	Maksājumi	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	"Administratīvie izdevumi"

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Pēc 2027. g.*** [60]	**KOPĀ (2023.–2027. gadā)**
Cilvēkresursi				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Citi administratīvie izdevumi				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1290**
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Pēc 2027. g.***	**KOPĀ (2023.–2027. gadā)**
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas	Saistības			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**

60 Visi skaitļi šajā slejā ir indikatīvi un atkarīgi no programmu turpināšanas un apropriāciju pieejamības.

IZDEVUMU KATEGORIJU apropriācijas	Maksājumi			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

3.2.2. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

– ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas

– ☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Gads	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ
Daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Citi administratīvie izdevumi			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA: starpsumma			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**
Ārpus daudzgadu finanšu shēmas[61] 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Starpsumma ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
KOPĀ			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25 590

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus[62].

61 Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās *BA* pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

62 Tā kā iniciatīvai ir horizontāls raksturs un tā skar vairākas Komisijas kompetences jomas (piemēram, saistībā ar iekšējo tirgu, digitālajiem pakalpojumiem, patērētāju aizsardzību, pamatbrīvību aizsardzību tiešsaistē), plānots apkopot resursus no visiem Komisijas ĢD saskaņā ar vienošanos starp *HR* un attiecīgajiem ĢD, kas vēl jāapspriež.

3.2.2.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

– ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi

– ☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

Gads		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
•Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)								
Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības				6	19	32	32	32
Delegācijas								
Pētniecība								
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu *FTE*): *AC, AL, END, INT* un *JED* [63] 7. izdevumu kategorija								
Finansēts no daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS	— galvenajā mītnē				11	18	18	18
	— delegācijās							
Finansēts no programmas piešķīruma [64]	— galvenajā mītnē							
	— delegācijās							
Pētniecība								
Cits (konkretizēt)								
KOPĀ				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Regulā noteikto pienākumu privātiem uzņēmumiem un dalībvalstīm pareizas īstenošanas uzraudzība Īstenošanas un deleģēto aktu sagatavošana un izstrāde saskaņā ar šīs regulas noteikumiem Izmeklēšanu, revīziju un citas analīzes veikšana, ieskaitot datu analītiku Sabiedrisko apspriešanu un apspriešanu ar mērķgrupām organizēšana Ārējo pētījumu pasūtīšana un pārvaldība saistībā ar algoritmisko, mākslīgā intelekta un datu pārvaldības sistēmu analīzi Administratīvs atbalsts padomei un sanāksmju organizēšana, atzinumu sagatavošana un citāds atbalsts padomei
Ārštata darbinieki	Izmeklēšanu, revīziju un citas analīzes veikšana Sabiedrisko apspriešanu un apspriešanu ar mērķgrupām organizēšana Administratīvs atbalsts padomei un sanāksmju organizēšana, atzinumu sagatavošana un cita veida atbalsts padomei

63 *AC* — līgumdarbinieki; *AL* — vietējie darbinieki; *END* — norīkotie valsts eksperti; *INT* — aģentūru darbinieki; *JPD* — jaunākie speciālisti delegācijās.

64 Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām *BA* pozīcijām).

3.2.3. Trešo personu iemaksas

– ☑ neparedz trešo personu līdzfinansējumu

– ☐ paredz trešo personu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

– ☑ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

  – ☐ pašu resursus

  – ☐ dažādus ieņēmumus

Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija:	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme[65]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
.. .pants							

PIELIKUMS TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATAM

Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu

(2) VAJADZĪGO CILVĒKRESURSU SKAITS un IZMAKSAS

(3) CITU ADMINISTRATĪVO IZDEVUMU IZMAKSAS

(4) IZMANTOTĀS IZMAKSU APRĒĶINĀŠANAS METODES

(a) Cilvēkresursi

(b) Citi administratīvie izdevumi

[65] Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.

(5) Vajadzīgo cilvēkresursu izmaksas

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi

☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA**		**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		**2025**		**2026**		**2027**		**KOPĀ**	
		FTE	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas	*FTE*	Apropriācijas
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)																	
Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības	*AD*					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
Savienības delegācijās	*AD*																
	AST																
• Ārštata darbinieki[66]																	
Vispārīgās apropriācijas	*AC*							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	END							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		

66 *AC* — līgumdarbinieki; *AL* — vietējie darbinieki; *END* — norīkotie valsts eksperti; *INT* — aģentūru darbinieki; *JPD* — jaunākie speciālisti delegācijās.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

	INT															
Citas budžeta pozīcijas (*norādīt*)																
Starpsumma — daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(6) Citu administratīvo izdevumu izmaksas

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA**	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Kopā**
Galvenajā mītnē:								
Misiju un reprezentācijas izdevumi				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Konferenču un sanāksmju izmaksas			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Darbības izmaksas saistībā ar iznākumu (sk. aprēķināšanas metodes)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Citas budžeta pozīcijas (*vajadzības gadījumā precizēt*)								
Savienības delegācijās								
Misiju, konferenču un reprezentācijas izdevumi								
Personāla turpmāka apmācība								
Ēku iegāde, īre un saistītie izdevumi								
Iekārtas, mēbeles, piegādes un pakalpojumi								
Starpsumma — daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA**			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJAS**	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Kopā**
Tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumi (neietverot ārštata darbiniekus) no darbības apropriācijām (agrākām *BA* pozīcijām)								
— galvenajā mītnē								
— Savienības delegācijās								
Citi pārvaldības izdevumi pētniecībai								
Citas budžeta pozīcijas (*vajadzības gadījumā precizēt*)								
Komunikācijas/konsultāciju darbības			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Starpsumma — ārpus daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJAS**								

KOPĀ Daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA un ārpus 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS**			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

(7) Izmantotās izmaksu aprēķināšanas metodes

(a) Cilvēkresursi

Šajā daļā aprakstīta nepieciešamo cilvēkresursu aprēķināšanas metode (pieņēmumi par darba slodzi, ieskaitot konkrētas darbvietas (Sysper 2 darba profili), personāla kategorijas un attiecīgās vidējās izmaksas)

Daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA**
Svarīgi! Vidējās izmaksas katrai personāla kategorijai galvenajā mītnē sk. *BudgWeb*: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.
• Ierēdņi un pagaidu darbinieki Pieņemot, ka priekšlikums tiks pieņemts un piemērots 2023. gadā, Komisijai būs iekšēji jāpārdala resursi, kas nepieciešami jauno uzdevumu paveikšanai līdz regulas piemērošanas datumam, ieskaitot regulā noteikto īstenošanas un deleģēto aktu pieņemšanu. Komisijai būs arī jāizveido darba grupa, lai uzraudzītu regulas piemērošanu ļoti lielām tiešsaistes platformām un atbalstītu padomes darbības. Struktūrshēmā būs jāparedz 15 *FTE* (13 *AD* + 2 *AST*) , lai pildītu Komisijas papildu funkcijas saistībā ar *DSA* (strīdu izšķiršana, tiešā uzraudzība, īstenošanas akti). Papildus tam darbaspēks 35 *FTE* (14 *AD/TA*, 3 *AST*, 7 *CA* un 11 *END*) apmērā būs Komisijā iekšēji jāpārkārto, lai sniegtu atbalstu padomei, ņemot vērā, ka būs nepieciešams aktīvi pārraudzīt aptuveni 20–25 ļoti lielas tiešsaistes platformas (ieskaitot visu reglamentējošo dokumentu pārbaudi) un iesaistīties saskaņotības/divpusējā mehānismā (uzziņai: *IMI* iesniegti aptuveni 10 paziņojumi gadā saskaņā ar 3. pantu *ECD*, un iespējams, ka līdzīgs, ja ne lielāks paziņojumu skaits varētu attiekties uz *DSA* jaunajiem pienākumiem attiecībā uz visiem *ISS*, kas darbojas ES). Tā kā iniciatīvai ir horizontāls raksturs un tā skar vairākas Komisijas kompetences jomas (piemēram, saistībā ar iekšējo tirgu, digitālajiem pakalpojumiem, patērētāju aizsardzību, pamatbrīvību aizsardzību tiešsaistē), plānots apkopot resursus no visiem Komisijas ĢD saskaņā ar vienošanos starp *HR* un attiecīgajiem ĢD, kas vēl jāapspriež.
• Ārštata darbinieki

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJAS**
• Tikai no pētniecības budžeta finansētās amatvietas
• Ārštata darbinieki

(b) Citi administratīvie izdevumi

Norādīt informāciju par katrai budžeta pozīcijai izmantoto aprēķina metodi un tās pamatā esošajiem pieņēmumiem (piemēram, sanāksmju skaitu gadā, vidējām izmaksām u. c.).

Daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJA**

Misiju un reprezentācijas izdevumi

- Izmeklēšanai klātienē attiecībā uz ļoti lielām tiešsaistes platformām: šādas pārbaudes nav paredzētas pirmajā gadā (2023. g.), bet prognozēts, ka šādu misiju nepieciešamība augs pēc stāšanās spēkā: prognozētas 15 misijas 2025. gadā, 20 — 2026. gadā un 25 — 2027. gadā, izpildes darbību intensitātei pieaugot. Vidējās vienas izmeklēšanas izmaksas aplēstas 0,005 miljonu EUR apmērā, pieņemot līdz 2 darbinieku iesaisti uz vietas un 5 dienas ilgu izmeklēšanu.

Konferenču un sanāksmju izmaksas

- Komisija atbalsta padomes iknedēļas sanāksmes, vienas sanāksmes aplēstās izmaksas ir 0,01 miljons EUR. Paredzēts, ka 2023. gadā varētu notikt 8 sanāksmes.
- Citas ekspertu sanāksmes: konservatīvas prognozes liecina, ka gadā varētu organizēt līdz 4 ekspertu sanāksmēm informācijas un vadošo ekspertu ieteikumu apkopošanai par tehniskiem, juridiskiem un sociāliem jautājumiem.

Darbības izmaksas, kas attiecas uz iznākumu

- Padomes atzinuma sagatavošana un izstrāde: paredzēts, ka būtu nepieciešams un iespējams viens šāds atzinums katrā padomes sanāksmē. Paredzēts, ka vienam no diviem atzinumiem būtu nepieciešams īpaša tehniskā pētījuma atbalsts 0,1 miljona EUR apmērā.

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJAS** (atbalsta izdevumi un darbības izmaksas)

Atbalsta izdevumi

- Komisijai un padomei būs plaši jāapspriežas par lielāko daļu galveno mērķuzdevumu. Vienas apspriešanās vidējās izmaksas ir aplēstas 0,005 miljonu EUR apmērā, ņemot vērā mērķtiecīgu apspriešanos un klātienes sanāksmju izmaksas un pieņemot, ka lielākā daļa apspriešanos notiks tiešsaistē. Apspriežoties galveno uzmanību paredzēts veltīt: risku novērtēšanas sistēmām (2 attiecīgi 2024. gadā un 2025. gadā un viena 2026. gadā), pamatnostādņu projektam (2 gadā 2023.–2025. gadā, gaidāms, ka pēc tam pieaugs līdz 3 gadā), apspriedei pirms īstenošanas un deleģēto aktu pieņemšanas (3 —2023. gadā un 2 —2024. gadā).
- Pastāvīgs komunikācijas atbalsta budžets ieinteresēto personu iesaistes atbalstam visos apspriešanās posmos ir aplēsts 0,2 miljonu EUR gadā apmērā, sākot ar 2024. gadu.

Darbības izmaksas

Pētījumi un apspriešanās

Komisijai padomes atbalsta darbību ietvaros un pašas tiešo izpildes uzdevumu ietvaros būs jāspēj veikt padziļinātu analīzi saistībā ar algoritmiskajām, datu pārvaldības un mākslīgā intelekta sistēmām, kas ir ļoti lielo tiešsaistes platformu (aptuveni 20–25 visā ES) pakalpojumu pamatā. Tam būs nepieciešams iegūt ļoti specifisku zinātību īpašo pētījumu gaitā un/vai nodarbināt konsultantu analīzes atbalstīšanai, proti:

- piekļuves datiem pieprasījumi risku novērtēšanai: izdevumi saistībā ar datu apstrādi un ārēju tehnisko atbalstu, vidējās aplēses: 0,025 miljoni EUR uz vienu pieprasījumu. Paredzams, ka pieprasījumu apjoms pieaugs un stabilizēsies pie aptuveni 2 pieprasījumiem gadā uz katru uzraudzīto ļoti lielo pakalpojumu sniedzēju (paredzētajam pakalpojumu sniedzēju skaitam: 20), t. i., 40 šādi pieprasījumi gadā, sākot no 2026. gada; 5 — 2023. gadā un 20 — 2025. gadā.
- Izdevumi pētījumiem un datu analīzes ekspertiem būs nepieciešami, lai izveidotu metodisko sistēmu un zināšanu bāzi, kas nepieciešama risku identificēšanai un par noteikumu izpildi atbildīgo iestāžu spēju vairošanai attiecībā uz ES pilsoņu un uzņēmumu aizsardzību pret neatbilstību regulas noteikumiem, kā arī lai noteiktu standartus un metodes neatbilstību risināšanai. Tiek uzskatīts, ka būs nepieciešami pētījumi, lai regulāri nodrošinātu stingru metodiku un sistēmas revīziju veikšanai virknē mainīgu algoritmisko sistēmu, kā arī risku novērtējumu un pašu būtiskāko risku analīzi, kuri izriet no nozares pārskata (nav vienmēr saistīti ar konkrētu platformu / izpildes darbībām, bet ietver arī sistēmas, kuras spēj ietekmēt konkrētus tirgus un/vai informācijas izplatīšanu lietotājiem Savienībā). Paredzēts, ka režīmam būs jāveic riska novērtēšana (līdz 22 pētījumi), tehniski pētījumi un priekšizpēte, kuras sarežģītība ir robežās no zemas (50 tūkstoši) līdz sistēmiskai (1 miljons EUR). Saistības par šiem pētījumiem ir jāapmaksā pēc pētījumu pabeigšanas, tātad vidēji finanšu gadā, kas seko līguma parakstīšanai.
- Attiecībā uz individuālām tehniskām pārbaudēm un normatīvajām revīzijām ļoti lielu pakalpojumu sniedzēju

izmantotajās algoritmiskajās sistēmās un mākslīgā intelekta sistēmās paredzēts, ka tām būs augsta sarežģītība (aptuveni 8 algoritmisko sistēmu pārbaude) vai vidēja sarežģītība (aptuveni 5 algoritmisko sistēmu pārbaude). Aplēstās izmaksas ir 0,5 miljoni EUR augstas sarežģītības revīzijai un 0,3 miljoni EUR zemas sarežģītības revīzijai, vidējās izmaksas — 0,075 miljoni EUR par vienas tehniskās sistēmas pārbaudi (kā aplēsts ārējām tehniskajām revīzijām *SMART 2018/0037*) un kopējai analīzei nepieciešamie papildu resursi. Izmaksas ietver datu ekspertu, ārēju līgumdarbu veicēju piesaisti un ārējā atbalsta iepirkumu. Paredzēts, ka šādas pārbaudes 2023. gadā netiks veiktas, bet jauda un nepieciešamība pieaugs līdz 16 (3 augstas sarežģītības un 13 vidējas sarežģītības) pārbaudēm 2025. gadā. Pārbaudes jāpabeidz īsākā laikposmā nekā pētījumi, un vidēji tās tiek apmaksātas tajā pašā saistību gadā.

Informācijas un pārvaldības sistēmas (IT)

- Būtisks komponents regulas piemērošanas atbalstīšanai ir digitāla platforma informācijas apmaiņas veicināšanai starp dalībvalstīm, padomi un Komisiju, kā arī funkciju un sadarbspējas nodrošināšanai ar citām regulā noteiktajām funkcijām. Izstrādes izmaksas ir aplēstas 4,5 miljonu EUR apmērā 4 gadu laikā (2 miljoni 2023. gadā izveidošanai, 1 miljons 2024. gadā un 2025. gadā pilnīgai izstrādei un sadarbspējai un 0,03 miljoni pēc tam atjaunināšanai un sadarbspējas uzturēšanai). Izmaksas uzturēšanai un palīdzības sniegšanai lietotājiem ir aplēstas 0,001 miljona EUR apmērā pirmajos divos gados, un paredzēts stabilāks budžets 0,002 miljonu EUR apmērā vēlāk. Maksājumi par turpmākiem atjauninājumiem un izstrādi ir aplēsti nākamajam finanšu gadam pēc platformas īstenošanas/ieviešanas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, darbības izdevumi ārpus 7. izdevumu kategorijas attiektos uz šādām Komisijas programmām:

– **programma "Digitālā Eiropa"**: attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar vispārējiem pētījumiem un datu analīzi ar mērķi vairot par piemērošanu atbildīgo iestāžu spējas attiecībā uz risku analīzi, identificēšanu un risināšanu saistībā ar ļoti lielu tiešsaistes platformu sistēmiskiem traucējumiem kopīgā sistēmā visā Savienībā, kā arī attiecībā uz piekļuves datiem pieprasījumu izpildīšanu, pārvaldības īstenošanu un nepieciešamās IT informācijas apmaiņas platformas izstrādi un izveidošanu, kas ļaus veikt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un Komisiju, un regulā paredzēto datubāzu un funkcionalitāšu sadarbspēju; paredzētie izdevumi ir šādi (miljonos EUR):

2023	2024	2025	2026	2027
4526	6076	9802	9802	9802

– **Vienotā tirgus programma**: saistībā ar konkrētām izpildes darbībām, kas jāveic attiecībā uz ļoti lielām platformām, piemēram, individuālas tehniskās inspekcijas un revīzijas, kā arī saistītās sabiedriskās apspriešanas

2023	2024	2025	2026	2027
0025	2830	5620	5620	5620

Papildinājums: detalizēts pārskats par darbības un administratīvajām izmaksām

Papildinājums: detalizēts pārskats par darbības un cilvēkresursu izmaksām

				2023			**2024**			**2025**			**2026**			**2027**	**Kopā**
		daudzums	vienības cena	kopā	daudzums	vienības cena	kopā	daudzums	vienības cena	kopā	daudzums	vienības cena	kopā	daudzums	vienības cena	kopā	
Misiju un reprezentācijas izdevumi	Misiju un reprezentācijas izdevumi (inspekcijām)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	STARPSUMMA			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Konferenču un sanāksmju izmaksas	Padomes sanāksmes	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Citas ekspertu sanāksmes	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	STARPSUMMA			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Darbības izmaksas saistībā ar iznākumu	Atzinumi	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	STARPSUMMA			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Pētījumi un apspriešanās	Riska novērtēšanas sistēmu pētījumi	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	
	Tehniskie pētījumi un algoritmiskas	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	

	revīzijas sistēmas																
	Tehnisko standartu priekšizpēte	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Piekļuves datiem pieprasījumi un datu apstrāde risku novērtēšanai	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Ikgadējie pētījumi par būtiskiem riskiem	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Tehniskās inspekcijas un revīzijas (augsta sarežģītība)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Tehniskās inspekcijas un revīzijas (vidēja sarežģītība)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Apspriešanās par norādījumiem	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Apspriešanās par risku novērtēšanas sistēmām		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Apspriešanās par deleģētajiem un īstenošanas aktiem	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Komunikācijas un ieinteresēto personu iesaistes atbalsts		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	

	STARPSUMMA			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**
Informācijas un pārvaldības sistēmas	Digitālo informācijas apstrādes platformu izstrāde	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Apkope		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	STARPSUMMA			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0502**	**5,008**
STARPSUMMA izdevumi				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
Cilvēkresursu budžets				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
KOPSUMMA				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.